

ทัศนคติและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อ
โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร

ATTITUDES AND PARTICIPATION BEHAVIORS OF WORKING PEOPLE
TOWARD THAILAND 4.0 IN BANGKOK

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สาขาวิชาบริหารธุรกิจ

คณะการบริหารและจัดการ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2561

ทัศนคติและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อ
โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร

ATTITUDES AND PARTICIPATION BEHAVIORS OF WORKING PEOPLE
TOWARD THAILAND 4.0 IN BANGKOK

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารธุรกิจ
คณะการบริหารและจัดการ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พ.ศ. 2561

**ATTITUDES AND PARTICIPATION BEHAVIORS OF WORKING PEOPLE
TOWARD THAILAND 4.0 IN BANGKOK**

**INDEPENDENT STUDY SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF MASTER OF BUSINESS
ADMINISTRATION IN BUSINESS ADMINISTRATION
FACULTY OF ADMINISTRATION AND MANAGEMENT
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2018

FACULTY OF OF ADMINISTRATION AND MANAGEMENT

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เรื่อง	ทัศนคติและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร
นักศึกษา	นางสาวกนกวรรณ โจมพรหม
รหัสประจำตัว	58611117
ปริญญา	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	บริหารธุรกิจ
พ.ศ.	2561
อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วอนชนก ไชยสุนทร

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลและทัศนคติด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านอารมณ์ความรู้สึก และด้านพฤติกรรมที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาคำตอบและทดสอบสมมติฐานคือ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การวิเคราะห์ t-test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - way ANOVA) และการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นอย่างง่าย (Simple Linear Regression Analysis)

ผลการศึกษาพบว่า ระดับความคิดเห็นของกลุ่มคนวัยทำงานต่อทัศนคติด้านความรู้ ความเข้าใจ ทัศนคติด้านอารมณ์ ความรู้สึก และทัศนคติด้านพฤติกรรมอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมาก และพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ตอบแบบสอบถาม พบว่าโดยรวมระดับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน มีระดับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมอยู่ในเกณฑ์มาก

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าประชาชนที่มีเพศ อายุ อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน จะมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ที่ไม่แตกต่างกัน และประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 แตกต่างกัน อีกทั้งยังพบว่าทัศนคติด้านความรู้ ความเข้าใจ ทัศนคติด้านอารมณ์ ความรู้สึก และทัศนคติด้านพฤติกรรม มีผลกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วม

เอกสารของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร การศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Title	Attitudes and Participation Behaviors of Working People Toward Thailand 4.0 in Bangkok
Student	Miss Kanokwan Jomprom
Student ID.	58611117
Degree	Master of Business Administration
Program	Business Administration
Year	2018
Advisor	Assistant Professor Dr.Wornchanok Chaiyasoonthorn

ABSTRACT

This study was conducted to investigate attitudes and participation behaviors of working people toward Thailand 4.0 in Bangkok. The purposes of this study were to examine personal factors and attitudes cognitive component, affective component and behavioral component affect participation behaviors of working people toward Thailand 4.0 in Bangkok. Questionnaires were used as the research instrument for data collecting and the statistics methods which were used to analyze the data are percentage value, mean value, standard deviation value, t-test analysis, one-way ANOVA analysis, and Simple linear regression analysis.

The results of this study were attitudes of working people toward Thailand 4.0 in Bangkok. The opinions for attitudes cognitive component, affective component and behavioral component at the acceptance level. And participation behaviors of working people toward Thailand 4.0 in Bangkok found that behavioral level of participation of working people. There was a high level of participation behavior.

The data were analyzed to test the hypothesis. Results of hypothesis testing showed that the people who have different personal factors such as gender, age, occupation, and income have no difference will have participation behaviors of working people toward Thailand 4.0. And people with differences levels of education, The behavior of participants in Thailand 4.0 is differences, This is consistent with the assumptions. Attitudes cognitive component, affective component and behavioral component. There is a relationship with the participant's behavior of working people in Bangkok.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระเล่มนี้สำเร็จได้ด้วยดีเป็นเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจากอาจารย์ที่ปรึกษา ผศ.ดร.วอนชนก ไชยสุนทร ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาแนะนำในการจัดทำงานวิจัยทุกขั้นตอน อีกทั้งผู้วิจัยยังได้รับประสบการณ์ในการทำงาน ประสิทธิภาพการทำงาน และรู้ถึงคุณค่าของงานวิจัย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ นอกจากนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ให้ความรู้แก่ผู้วิจัยในการศึกษา ตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ซึ่งทำให้ผู้วิจัยรู้ว่าการศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ต่อเนื่องอย่างไม่มีที่สิ้นสุด ที่ถูกจุกประกายอยู่ตลอดระยะเวลาที่ได้เข้าศึกษา

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ทุกคนในครอบครัว ที่เป็นแรงบันดาลใจที่สำคัญที่ทำให้มีความตั้งใจที่จะเข้ามาศึกษาต่อในระดับปริญญาโท รวมถึงให้การสนับสนุนทุกอย่างและเป็นกำลังใจที่สำคัญแก่ผู้วิจัยในการศึกษาและทำการวิจัยครั้งนี้มาตลอดจนสำเร็จลุล่วง

ขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นข้อมูลที่สำคัญในการศึกษางานวิจัยฉบับนี้ รวมถึงเพื่อนๆบริหารธุรกิจทุกคนที่คอยให้ความช่วยเหลือเรื่องการเรียนรู้ และการทำวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

หากงานวิจัยฉบับนี้ ก่อให้เกิดประโยชน์และมีคุณค่าในการศึกษาวิจัยแก่ผู้ใดหรือหน่วยงานใดๆ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอันยิ่งใหญ่ของบิดา มารดา ครูอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ตลอดจนขอบแต่ ผู้ที่ให้ความรัก ให้กำลังใจ ให้ความห่วงใย และให้การสนับสนุนเป็นอย่างดีมาโดยตลอด จนทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในครั้งนี้

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอให้งานศึกษาวิจัยนี้ได้เป็นประโยชน์ในการเป็นข้อมูลและเป็นแนวทางสำหรับองค์กรต่างๆสามารถนำไปใช้ในการวางแผนการบริหารและกำหนดนโยบายขององค์กรตามโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ที่สอดคล้องเหมาะสมกับทัศนคติและพฤติกรรมของพนักงานภายในองค์กร ตลอดจนเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจจะศึกษาค้นคว้าต่อไป

กนกวรรณ โจมพรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	I
ABSTRACT	II
กิตติกรรมประกาศ	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญตาราง	VII
สารบัญภาพ.....	IX
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
1.3 สมมติฐานการศึกษา.....	5
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
1.5 ขอบเขตการศึกษา.....	6
1.6 นิยามคำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง	6
1.7 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ	9
2.1.1 ความหมายของทัศนคติ.....	9
2.1.2 การเกิดของทัศนคติ.....	11
2.1.3 องค์ประกอบของทัศนคติ.....	12
2.1.4 การแสดงออกของทัศนคติ	13
2.1.5 การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ	14
2.1.6 การวัดทัศนคติ.....	15
2.1.7 ประโยชน์ของการวัดทัศนคติ.....	16
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม	18
2.2.1 องค์ประกอบของพฤติกรรม.....	18
2.2.2 ประเภทของพฤติกรรม.....	19

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม.....	20
2.3.1 ความหมายของการมีส่วนร่วม.....	20
2.3.2 รูปแบบการมีส่วนร่วม.....	22
2.3.3 กระบวนการมีส่วนร่วม.....	25
2.3.4 ระดับการมีส่วนร่วม.....	27
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับกลุ่มคนวัยทำงาน.....	30
2.4.1 พัฒนาการด้านต่างๆ ของวัยผู้ใหญ่ตอนต้น.....	30
2.4.2 พัฒนาการวัยกลางคน.....	33
2.5 โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0.....	35
2.5.1 โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0.....	35
2.5.2 กลไกการขับเคลื่อนประเทศไทย 4.0.....	36
2.5.3 บทบาทในการพัฒนาประเทศไทย 4.0.....	39
2.6 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	43
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย.....	47
3.1 การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	47
3.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	47
3.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	47
3.1.3 ขั้นตอนในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	48
3.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	49
3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	53
3.3.1 แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data).....	53
3.3.2 แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data).....	53
3.4 การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
3.4.1 การจัดทำข้อมูล.....	53
3.4.2 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
3.5.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistic).....	54
3.5.2 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน.....	55

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ไม่อนุญาตให้นำไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากมหาวิทยาลัย
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิจัยและอภิปรายผล.....	60
4.1 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	61
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล	61
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับทัศนคติ.....	64
4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมกรรมกรมีส่วนร่วม	67
4.5 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน.....	69
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	80
5.1 สรุปผลการวิจัย	81
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	86
5.3 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย.....	89
5.3 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	90
บรรณานุกรม.....	92
ภาคผนวก.....	98
ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่องานวิจัย.....	99
ประวัติผู้เขียน.....	107

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 การวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม.....	51
3.2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA).....	58
4.1 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับเพศของกลุ่มตัวอย่าง	62
4.2 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับอายุของกลุ่มตัวอย่าง	62
4.3 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง.....	62
4.4 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับอาชีพของกลุ่มตัวอย่าง	63
4.5 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่าง	63
4.6 แสดงทัศนคติในด้านความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Component) ของกลุ่มคนวัยทำงาน ต่อ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร	64
4.7 แสดงทัศนคติในด้านอารมณ์ ความรู้สึก (Affective Component) ของกลุ่มคนวัยทำงาน ต่อ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร	65
4.8 แสดงทัศนคติในด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) ของกลุ่มคนวัยทำงานต่อ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร	66
4.9 แสดงพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร	68
4.10 แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 จำแนกตามเพศของกลุ่มคนวัยทำงาน.....	70
4.11 แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 จำแนกตามอายุของกลุ่มคนวัยทำงาน.....	70
4.12 แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 จำแนกตามระดับการศึกษาของกลุ่มคนวัยทำงาน	71
4.13 แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 เป็นรายคู่ ด้วยวิธี LSD โดยจำแนกตามระดับการศึกษาของกลุ่มคนวัยทำงาน	72
4.14 แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 จำแนกตามอาชีพของกลุ่มคนวัยทำงาน	73
4.15 แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 จำแนกตามรายได้เฉลี่ยของกลุ่มคนวัยทำงาน	73

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

4.16	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาสมการถดถอยเชิงพหุคูณของตัวแปรอิสระ ทักษะคิดด้าน ความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Component) ต่อพฤติกรรมกรรมกรมีส่วนร่วม ของกลุ่มคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร	74
4.17	การตรวจสอบตัวแปรอิสระ ทักษะคิดด้านความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Component) ต่อพฤติกรรมกรรมกรมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร	75
4.18	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรอิสระ ทักษะคิดด้านความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Component) ต่อพฤติกรรมกรรมกรมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร	75
4.19	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาสมการถดถอยเชิงพหุคูณของตัวแปรอิสระ ทักษะคิดด้าน อารมณ์ความรู้สึก (Affective Component) ต่อพฤติกรรมกรรมกรมีส่วนร่วม ของกลุ่มคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร	76
4.20	การตรวจสอบตัวแปรอิสระ ทักษะคิดด้านอารมณ์ ความรู้สึก (Affective Component) ต่อพฤติกรรมกรรมกรมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร	77
4.21	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรอิสระ ทักษะคิดด้านอารมณ์ ความรู้สึก (Affective Component) ต่อพฤติกรรมกรรมกรมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร	77
4.22	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาสมการถดถอยเชิงพหุคูณของตัวแปรอิสระ ทักษะคิดด้าน พฤติกรรม (Behavioral Component) ต่อพฤติกรรมกรรมกรมีส่วนร่วม ของกลุ่มคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร	78
4.23	การตรวจสอบตัวแปรอิสระ ทักษะคิดด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) ต่อพฤติกรรมกรรมกรมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร	79
4.24	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรอิสระ ทักษะคิดด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) ต่อพฤติกรรมกรรมกรมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร	79
5.1	ตารางสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการวิเคราะห์ทัศนคติ	83

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 โมเดลประเทศไทย 1.0 ถึง 4.0.....	1
1.2 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
2.1 องค์ประกอบของทัศนคติ.....	13
2.2 กลไกการขับเคลื่อนความมั่งคั่งของประเทศ	38
2.3 ความสำเร็จเปรียบเทียบในการแข่งขันของประเทศ	39
2.4 ความร่วมมือในการพัฒนาประเทศไทย 4.0.....	40
2.5 ความร่วมมือและขั้นตอนในการพัฒนาประเทศไทย 4.0.....	42

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญ

ประเทศไทยมีการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่อง ในระยะแรกมีการใช้โมเดลประเทศไทย 1.0 ที่เน้นการขับเคลื่อนประเทศด้วยเกษตรกรรม เนื่องจากประเทศไทยมีความอุดมสมบูรณ์ทางด้านทรัพยากรธรรมชาติและหลากหลายทางชีวภาพ การขับเคลื่อนเศรษฐกิจในยุคนี้จึงมีการพึ่งพาการใช้ทรัพยากรธรรมชาติเป็นหลัก โดยมีการส่งออกสินค้าเกษตรของไทยไปยังต่างประเทศ ระยะต่อมาเมื่อประเทศไทยเข้าสู่ยุคของอุตสาหกรรมจึงมีการใช้โมเดลประเทศไทย 2.0 ซึ่งเน้นในด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมในประเทศ เริ่มจากการผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้า ตามด้วยโมเดลประเทศไทย 3.0 ที่เน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมหนัก เน้นการผลิตเพื่อการส่งออกมากขึ้น เช่น สินค้าอิเล็กทรอนิกส์ ปิโตรเคมี ยานยนต์ และชิ้นส่วนต่างๆ ซึ่งเป็นการขับเคลื่อนเศรษฐกิจโดยภาคอุตสาหกรรมที่เน้นด้านการพัฒนาประสิทธิภาพในการผลิต และการให้บริการขั้นพื้นฐานในการสร้างรายได้ให้แก่ประเทศ ดังภาพที่ 1.1 โมเดลประเทศไทย 1.0 ถึง 4.0 (สถาปนิกรูปแห่งชาติ, 2557)

ภาพที่ 1.1 โมเดลประเทศไทย 1.0 ถึง 4.0

ที่มา สถาปนิกรูปแห่งชาติ (2557)

โมเดลประเทศไทย 3.0 ที่กำลังเป็นอยู่ในปัจจุบัน ประเทศไทยกำลังเผชิญกับปัญหากับดักประเทศรายได้ขนาดปานกลาง (Middle Income Trap) กับดักความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หรือปัญหาความไม่เท่าเทียมกัน (Inequality Trap) และปัญหาภัยคุกคามไม่สมดุลของการพัฒนา (Imbalance Trap) 3 กับดักสำคัญที่ประเทศกำลังเผชิญอยู่ในปัจจุบัน ถือเป็นอุปสรรคสำคัญในการพัฒนาประเทศ จากปัจจัยต่างๆที่มีผลต่อความสำเร็จในการพัฒนาประเทศ เช่น การลงทุนเพื่อการวิจัยและการพัฒนาศักยภาพของโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ผลผลิตภาพและประสิทธิภาพการผลิต รวมถึงประสิทธิภาพของภาครัฐยังมีขีดความสามารถในการแข่งขันต่ำ และหากพิจารณาผลการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา พบว่าการเติบโตของ GDP ภาคอุตสาหกรรมเฉลี่ยอยู่ที่เพียงร้อยละ 3 ต่อปี การลงทุนเติบโตเฉลี่ยเพียงร้อยละ 2 ต่อปี มูลค่าการส่งออกภาคอุตสาหกรรมขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 5.4 ต่อปี และผลิตภาพรวม (Total Factor Productivity : TFP) ภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นเฉลี่ยเพียงร้อยละ 0.7 ต่อปี (ภาวะเศรษฐกิจอุตสาหกรรมปี 2558 และแนวโน้มปี 2559, 2558) ซึ่งถือว่ายังอยู่ในระดับต่ำ จากปัญหาและองค์ประกอบทั้งหมดที่ผ่านมา เป็นที่ชัดเจนว่าโมเดลเศรษฐกิจแบบ Thailand 3.0 ไม่สามารถนำพาประเทศให้เดินต่อไปข้างหน้าได้ ดังนั้น จึงได้พยายามที่ปรับเปลี่ยนประเทศสู่ยุคใหม่ที่มีการสร้างโมเดลใหม่ในการพัฒนาประเทศขึ้นมา คือ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ซึ่งจะสามารถพัฒนาประเทศไทยให้หลุดพ้นทั้ง 3 กับดัก พร้อมกับการพัฒนาประเทศให้ก้าวสู่การเป็นประเทศใน โลกที่หนึ่ง ที่ปรับเปลี่ยนจากประเทศ “รายได้ปานกลาง” เป็นประเทศ “รายได้สูง” ปรับเปลี่ยนจากเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วย “ประสิทธิภาพ” เป็นเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วย “นวัตกรรม” (ฐานเศรษฐกิจ, 2558)

ในการที่จะก้าวข้ามปัญหาดังกล่าว จำเป็นต้องมีการปฏิรูปประเทศอีกครั้ง ด้วยความร่วมมือของทุกภาคส่วน โดยใช้โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 เป็นเครื่องมือในการนำประเทศให้ก้าวไปสู่การเป็นประเทศใน โลกที่หนึ่ง ที่มีความมั่งคั่งและยั่งยืน พัฒนาจากประเทศรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศรายได้สูง การปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางเศรษฐกิจ จากเดิมที่ขับเคลื่อนด้วยการพัฒนาด้านประสิทธิภาพในด้านการผลิตภาคอุตสาหกรรม ไปสู่เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม (Innovation Drive Economy) โดยขับเคลื่อนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงใน 3 มิติที่สำคัญ ได้แก่ เปลี่ยนจากการผลิตสินค้าโภคภัณฑ์ไปสู่สินค้าเชิงนวัตกรรม เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรมไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรมเปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้าไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น (กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี, 2559)

จากแนวคิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างดังกล่าว องค์ประกอบของโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ซึ่งประกอบไปด้วย

1. เปลี่ยนจากการเกษตรแบบดั้งเดิม (Traditional Farming) ในปัจจุบันไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ ที่เน้นการบริหารจัดการและเทคโนโลยี (Smart Farming) โดยเกษตรกรต้องมีรายได้มากขึ้น และเป็นเกษตรกรแบบเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. เปลี่ยนจากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแบบเดิม (Traditional SMEs) ที่รัฐต้องให้ความช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลา ไปสู่การเป็น Smart Enterprises และ Startups ที่มีศักยภาพสูงและเป็นวิสาหกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม (Innovation Driven Enterprises: IDE)

3. เปลี่ยนจากการให้บริการแบบเดิม (Traditional Services) ซึ่งมีการสร้างมูลค่าค่อนข้างต่ำ ไปสู่การบริการที่สร้างมูลค่าสูง (High Value Services)

4. เปลี่ยนจากแรงงานทักษะต่ำไปสู่แรงงานที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และทักษะสูง

เป้าหมายที่ได้จากโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 คือ เปลี่ยนประเทศไทยที่จัดอยู่ในกลุ่มประเทศ “รายได้ปานกลางชั้นสูง” ให้กลายเป็นกลุ่ม “ประเทศที่มีรายได้สูง” ด้วยนวัตกรรมที่จะช่วยยกระดับคุณภาพของเศรษฐกิจ จากกลไกต่างๆ ที่เน้นไปในแนวทางทางการนำเทคโนโลยีเข้ามาปรับใช้ในการทำงาน ซึ่งกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย ได้แก่ กลุ่มอาหาร เกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ กลุ่มสาธารณสุขสุขภาพและเทคโนโลยีทางการแพทย์ กลุ่มเครื่องมืออุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้อิเล็กทรอนิกส์ควบคุม กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตเชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรมและบริการที่มีมูลค่าสูง (สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์, 2016)

ภายใต้ข้อจำกัดของปัจจัยพื้นฐานสำหรับการพัฒนาประเทศไทยในทุกด้านดังกล่าว ท่ามกลางแนวโน้มของโลกที่มีการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ๆ ก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว และประเทศต่างๆ กำลังเร่งพัฒนานวัตกรรม และนำมาใช้ในการเพิ่มมูลค่าผลผลิตและเพิ่มผลิตภาพการผลิตเพื่อเป็นอาวุธสำคัญในการต่อสู้ในสนามแข่งขันของโลก และใช้ในการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน จึงเป็นความท้าทายอย่างยิ่งสำหรับประเทศไทยที่จะต้องเร่งพัฒนาปัจจัยพื้นฐานทางยุทธศาสตร์ทุกด้าน ได้แก่ การลงทุนเพื่อการวิจัยพัฒนา การพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์ให้เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ การพัฒนาทุนมนุษย์ และการปฏิรูปให้การบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ โดยข้อมูลจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ที่ได้กล่าวถึงการมุ่งเน้นการนำความคิดสร้างสรรค์และการพัฒนานวัตกรรม เพื่อทำให้เกิดสิ่งใหม่ที่มีมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจทั้งในเรื่องกระบวนการผลิตและรูปแบบผลิตภัณฑ์และบริการใหม่ๆ การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีรูปแบบการดำเนินธุรกิจ และการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตของผู้คนในสังคม ทั้งที่เป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างถอนรากถอนโคน และการพัฒนาต่อยอด รวมถึงการใช้นวัตกรรมสำหรับการพัฒนาสินค้าและบริการ ทั้งในระดับพื้นฐานจนถึงระดับสูง ซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนในวงกว้าง ดังนั้นการพัฒนาในช่วงต่อจากนี้ไปจะเป็นช่วงที่มุ่งเน้นการพัฒนาบนฐานภูมิปัญญา ที่เกิดจากการใช้ความรู้และทักษะ การใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและการพัฒนานวัตกรรมนำมาใช้ในทุกด้านของการพัฒนา การพัฒนามีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับกรอบเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ขยายและสร้างฐานรายได้ใหม่ที่ครอบคลุมทั่วถึงมากขึ้น ควบคู่ไปกับการต่อยอดฐานรายได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ไปใช้ประโยชน์ในการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เดิม และเป็นการพัฒนาที่เกิดจากการผนึกกำลังในการผลักดันขับเคลื่อนร่วมกันของทุกภาคส่วน (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12, 2559)

ซึ่งหนึ่งในแนวทางการแก้ปัญหาของประเทศ ในประเด็นระดับรายได้ของประชากรในประเทศ คือ การให้ประชาคมได้มีส่วนร่วมและรับรู้ในแนวทางและนโยบายการพัฒนาชาติ เป็นจุดเริ่มต้นในการขับเคลื่อนไปสู่การเป็นประเทศที่มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ตามวิสัยทัศน์รัฐบาล เป็นการผนึกกำลังของทุกภาคส่วนภายใต้แนวคิดประชารัฐที่ผนึกกำลังกับเครือข่ายพันธมิตรทางธุรกิจ การวิจัยพัฒนา และบุคลากรทั้งในประเทศและระดับโลก

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงทัศนคติและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อที่จะทำให้เข้าใจในทัศนคติและพฤติกรรมของประชาชนที่มีต่อการเปลี่ยนแปลง ภายใต้โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ซึ่งเป็นอีกนโยบายหนึ่งที่เป็นการวางรากฐานการพัฒนาประเทศในระยะยาว เป็นรูปแบบที่มีการผลักดันการปฏิรูปโครงสร้างทางเศรษฐกิจ การปฏิรูปการวิจัยและการพัฒนา และการปฏิรูปการศึกษา ขับเคลื่อนประเทศไทยให้บรรลุตามโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาทัศนคติด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านอารมณ์ความรู้สึกและด้านพฤติกรรม ที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร

1.3 สมมติฐานการศึกษา

1. ประชาชนที่มีเพศต่างกันจะมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ที่แตกต่างกัน
2. ประชาชนที่มีอายุต่างกันจะมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ที่แตกต่างกัน
3. ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันจะมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ที่แตกต่างกัน
4. ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันจะมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ที่แตกต่างกัน
5. ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่างกันจะมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ที่แตกต่างกัน
6. ทักษะด้านความรู้ความเข้าใจที่มีต่อ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 มีผลกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร
7. ทักษะด้านอารมณ์ความรู้สึกที่มีต่อ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 มีผลกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร
8. ทักษะด้านพฤติกรรมที่มีต่อ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 มีผลกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร
2. ทราบถึงทักษะที่มีผลกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร
3. สามารถนำผลการศึกษาไปใช้ในการวางแผนการบริหารและกำหนดนโยบายขององค์กรตามโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ที่สอดคล้องกับเหมาะสมกับทัศนคติและพฤติกรรมของพนักงานภายในองค์กร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5 ขอบเขตการศึกษา

การศึกษาเรื่อง ทักษะคติและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นการศึกษาเพื่อให้ทราบถึง ทักษะคติที่จะส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานทำต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ทำการศึกษาค้นคว้าสำหรับการวิจัย ได้แก่ กลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร กำหนดช่วงอายุระหว่าง 20-60 ปี

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ เนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน จึงใช้วิธีการคำนวณหาจำนวนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรกรณีที่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน และกำหนดค่าความเชื่อมั่น 95% ค่าความคาดเคลื่อนในการประมาณไม่เกิน 5 % (กัลยา วานิชย์บัญชา 2545 : 26) จากการคำนวณได้กลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 385 คน และเพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างอีกจำนวน 15 คน รวมเป็นขนาดตัวอย่างทั้งสิ้น 400 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi Stage Random Sampling) เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของประชากร ซึ่งเขตพื้นที่ในการแจกแบบสอบถามงานวิจัย คือ เขตสีลม เขตสาทร เขตห้วยขวาง เขตสวนหลวง เขตลาดกระบัง เป็นตัวแทนของประชากรที่ทำการวิจัยครั้งนี้

1.6 นิยามคำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

1. โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 เป็นวิสัยทัศน์เชิงนโยบายของรัฐบาล ที่จะปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจจากเดิมที่ขับเคลื่อนด้วยการพัฒนาประสิทธิภาพในการผลิตภาคอุตสาหกรรม ไปสู่เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อนำพาประเทศไทยให้หลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลาง กับดักความเหลื่อมล้ำ และกับดักความไม่สมดุลพร้อมๆ กับเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปสู่ประเทศในโลกรุ่นหนึ่ง ที่มีความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน ตามแนวทางที่แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี
2. บัญชีส่วนบุคคล ลักษณะข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้เฉลี่ย เป็นต้น
3. กลุ่มคนวัยทำงาน หมายถึง ผู้ที่ถูกเลือกเป็นกลุ่มศึกษาซึ่งในที่นี้เป็นคนวัยทำงานกำหนดช่วงอายุ 20-60 ปี ซึ่งทำงานอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

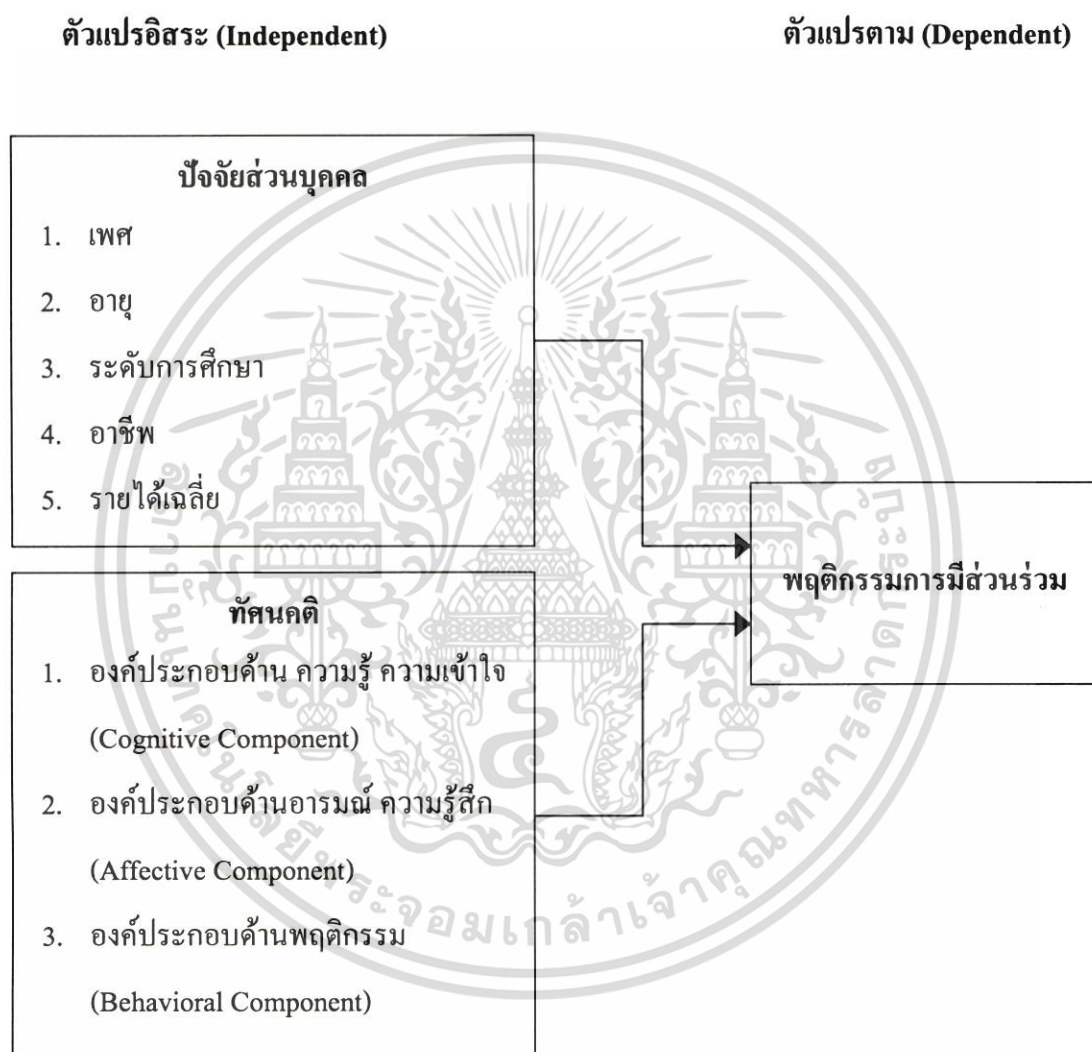
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ทักษะคิด หมายถึง สภาพทางจิต ความรู้สึก ความคิดหรือความเชื่อ และแนวโน้มที่จะแสดงออก ซึ่งพฤติกรรมของบุคคลที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์จากสิ่งแวดล้อม ก่อให้เกิดพฤติกรรมในการที่จะตอบสนองต่อบุคคล สิ่งของ หรือเหตุการณ์เฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่ง มีองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ
- 1) ด้านความรู้ หมายถึง ความรู้ ความเชื่อและความคิดของบุคคล ที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด หากบุคคลมีความรู้สิ่งใดว่าดี หรือความเชื่อต่อสิ่งต่างๆว่าดี ก็จะมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้นด้วย
  - 2) ด้านความรู้สึก หมายถึง ปฏิบัติการตอบสนองทางด้านความรู้สึก หรืออารมณ์ที่มีต่อวัตถุหรือบุคคลใดหรือสิ่งใด ก็จะทำให้มีทัศนคติที่ดีหรือไม่ดีต่อสิ่งนั้น
  - 3) ด้านพฤติกรรม หมายถึง แนวโน้มหรือความพร้อมที่บุคคลประพฤติหรือปฏิบัติอย่างไรต่อวัตถุหรือกลุ่มบุคคล
5. การมีส่วนร่วม คือ การเข้าไปมีส่วนร่วมทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งอาจเป็นการเข้าร่วมแบบทางตรงหรือทางอ้อมก็ได้ เป็นวิธีการที่ผู้นำสามารถนำมาปรับใช้ในการจูงใจและสร้างขวัญกำลังใจให้แก่บุคลากร เป็นกลยุทธ์ที่จะช่วยให้มีแรงจูงใจในการทำงานมากขึ้น
6. พฤติกรรมการมีส่วนร่วม หมายถึง พฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่าง กิริยาอาการต่างๆ ที่เกิดหรือได้แสดงออกมา หรือปฏิบัติที่เกิดขึ้นกับมนุษย์เมื่อได้เผชิญกับสิ่งเร้า พฤติกรรมต่างๆ การตอบสนอง การปฏิบัติหรือการแสดงออก
7. เทคโนโลยี หมายถึง การประยุกต์เอาความรู้มาใช้และก่อให้เกิดประโยชน์แก่มวลมนุษย์ ในรูปของสิ่งประดิษฐ์ต่าง ๆ หรือการใช้เครื่องมือให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในการแก้ปัญหา ซึ่งในงานวิจัยนี้คือ การนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการดำเนินงานตามนโยบายโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0
8. นวัตกรรม หมายถึง ความคิด การปฏิบัติ หรือสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ ที่ยังไม่เคยมีใช้มาก่อน หรือเป็นการพัฒนาตัดแปลงมาจากของเดิมที่มีอยู่แล้ว ให้ทันสมัยและใช้ได้ผลดียิ่งขึ้น เมื่อนำ นวัตกรรมมาใช้จะช่วยให้การทำงานนั้นได้ผลดีมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงกว่าเดิม ทั้งยังช่วยประหยัดเวลาและแรงงานได้ด้วย ซึ่งในงานวิจัยนี้คือการนำนวัตกรรมเข้ามาใช้ในโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.7 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงทัศนคติและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมุ่งเน้นที่ทัศนคติที่จะส่งผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานที่มีต่อ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0

ภาพที่ 1.2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่องทัศนคติและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยได้ศึกษาจากแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นแนวทางในการศึกษาดังนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม
- 2.4 แนวคิดเกี่ยวกับกลุ่มคนวัยทำงาน
- 2.5 โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0
- 2.6 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ

การศึกษาการแสดงออกในพฤติกรรมของมนุษย์นั้น จำเป็นที่จะต้องศึกษาถึงทัศนคติ (Attitude) เนื่องจากทัศนคติถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถกระตุ้นการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมของมนุษย์ได้ (ชานินทร์ ชูศรี 2552 : 24) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการวิจัยครั้งนี้ เรื่องทัศนคติและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มุ่งให้ความสำคัญกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วม จึงเป็นการศึกษาเชิงพฤติกรรมที่แสดงออกของมนุษย์ภายใต้ทัศนคติที่มีต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ฉะนั้น การศึกษาแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติซึ่งประกอบด้วย ความหมายของทัศนคติ องค์ประกอบของทัศนคติ การแสดงออกของทัศนคติการเปลี่ยนแปลงของทัศนคติ การวัดทัศนคติ ประโยชน์ของการวัดทัศนคติ

2.1.1 ความหมายของทัศนคติ

ทัศนคติ (Attitude) หมายความว่า สภาพทางจิตของบุคคลที่เกิดจากการเรียนรู้ในการที่จะตอบสนองต่อบุคคล สิ่งของ หรือเหตุการณ์เฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่งในทำนองว่าชอบหรือไม่ชอบ ตามปกติแล้วบุคคลจะต้องมีทัศนคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันเสมอ ซึ่งได้มีนักจิตวิทยาหรือกลุ่มผู้ที่ทำการศึกษาเรื่อง ทัศนคติ ได้ให้ความหมายไว้หลายความหมายดังต่อไปนี้

Thurstone (1967 : 119) ให้ความหมายว่า ทัศนคติเป็นการแสดงออกทางด้านผลรวมของความโน้มเอียงและความรู้สึก ความมีอคติ ความรู้สึกที่เกิดขึ้นอยู่ในใจมาก่อนความคิด ความกลัว

การบังคับขู่เข็ญและการลงความเห็นของมนุษย์เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง (วรรณคดี แก้วแกมแซ. 2544 : 18)

Rokeach (1970 : 112) ให้ความหมายไว้ว่า ทศนคติเป็นการผสมผสานหรือการจัดระเบียบความเชื่อที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ผลรวมของความเชื่อนี้จะเป็นตัวกำหนดแนวโน้มของบุคคลที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนองในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ (วรรณคดี แก้วแกมแซ. 2544 : 18)

Good (1973 : 49) ให้ความหมายไว้ว่า ทศนคติเป็นความพร้อมที่จะกระทำ ปฏิบัติหรือมีปฏิกิริยาต่อบุคคล สิ่งของ และสภาพการณ์ใด ๆ ทั้งทางบวกและทางลบ (ฉัตรชัย ปันชาติ. 2545 : 6)

Allport (1935 : 810) ให้ความหมายไว้ว่า ทศนคติหมายถึงสภาวะความพร้อมทางจิตและประสาทซึ่งเกิดขึ้นจากประสบการณ์ สภาวะความพร้อมนี้จะเป็นแรงที่กำหนดทิศทางของปฏิกิริยาของบุคคลที่จะมีต่อบุคคล สิ่งของ หรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง (อุทุมพร ไพลิน. 2540 : 17)

Newcomb (1954 : 128) ให้ความหมายของทศนคติว่าเป็นความรู้สึกเอนเอียงของจิตใจที่มีต่อประสบการณ์ที่มนุษย์เราได้รับ อาจจะมีมากหรือน้อยก็ได้ และทศนคตินี้จะแสดงออกได้ทางด้านพฤติกรรมสองลักษณะ คือ การแสดงออกในลักษณะของความพึงพอใจ เห็นด้วยหรือชอบทศนคติ เช่นนี้ ทำให้คนอยากปฏิบัติ อยากได้ อยากเข้าใกล้สิ่งนั้น ลักษณะเช่นนี้เราเรียกว่า ทศนคติทางบวก (Positive Attitude) อีกลักษณะหนึ่ง คือ ทศนคติทางลบ (Negative Attitude) คนจะแสดงออกทำนองไม่พึงพอใจ ไม่ชอบหรือไม่เห็นด้วย ทำให้เกิดความเบื่อกว่า ชิงชัง อยากหนีอยากอยู่ให้ห่างจากสิ่งนั้น ส่วนทศนคติอีกแบบหนึ่ง คือความรู้สึกเฉย ๆ ไม่ชอบ ไม่เกลียด เป็นทศนคติแบบกลาง ๆ (อุทุมพร ไพลิน. 2540 : 17)

สุชาติ โสมประยูร (2520 : 110-111) ให้ความหมายไว้ว่า ทศนคติเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับภาวะแห่งความพร้อมของจิตใจ ซึ่งมีปฏิกิริยาต่อสิ่งแวดล้อมต่างๆ ทั้งในลักษณะที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2523 : 239) ให้ความหมายไว้ว่า ทศนคติเป็นความคิดเห็นซึ่งมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ เป็นส่วนที่พร้อมที่จะมีปฏิกิริยาเฉพาะอย่างจากสถานการณ์ภายนอก

ฉัตรชัย ปันชาติ (2545 : 7) ให้ความหมายไว้ว่า ทศนคติเป็นความรู้และความรู้สึกต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดในด้านที่ดีและไม่ดี อาจเป็นลักษณะบวกหรือลบ พึงพอใจหรือไม่พึงพอใจ

จากความหมายที่กล่าวมา พอสรุปได้ว่า ทศนคติ หมายถึง ความเชื่อ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ สภาพทางจิตของบุคคลที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์จากสิ่งแวดล้อมก่อให้เกิดพฤติกรรมในการที่จะตอบสนองต่อบุคคลสิ่งของ หรือเหตุการณ์เฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่งในทำนองว่าชอบหรือไม่ชอบ

2.1.2 การเกิดของทัศนคติ

ตามที่กล่าวเบื้องต้นนั้น ว่าทัศนคติเกิดจากการเรียนรู้ ซึ่งมีกระบวนการที่ค่อนข้างซับซ้อน สำหรับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดทัศนคติของบุคคลนั้นมีทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม ซึ่งเดิม ศักดิ์ คทวณิช (2548: 314-315) จำแนกรายละเอียดดังนี้

1. วัฒนธรรม (Culture) แต่ละสังคมจะมีวัฒนธรรมเป็นตัวกำหนดแบบแผนเพื่อใช้ในการดำเนินชีวิตของคนในสังคม ดังนั้น วัฒนธรรมจึงมีอิทธิพลต่อความคิด ความเชื่อและความรู้สึกของคนในสังคมเป็นอย่างมาก ด้วยเหตุนี้คนในสังคมเดียวกันจึงมักแสดงพฤติกรรมออกมาในแนวทางเดียวกัน

2. ครอบครัว (Family) เป็นสถาบันทางสังคมแห่งแรกที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติของบุคคลเป็นอย่างมาก ทั้งนี้ เนื่องจากเด็กมักจะมีความคิดและความเชื่อคล้ายคลึงตามคำอบรมสั่งสอนของพ่อแม่ ดังนั้น ทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ได้รับการปลูกฝังจากครอบครัวมาแล้วจึงมักจะเปลี่ยนแปลงได้ยาก ด้วยเหตุนี้จึงพบว่าทัศนคติของพ่อแม่กับลูกจึงมีความคล้ายคลึงกันมาก เช่น พ่อแม่มีความเชื่อทางศาสนาอย่างเคร่งครัด ลูกมักจะเคร่งครัดศาสนาต่อไป

3. ประสบการณ์ (Experience) ที่บุคคลได้รับจะมีส่วนสำคัญต่อการเกิดทัศนคติของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ได้ทั้งทางบวกและทางลบ รวมไปถึงการเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่มีอยู่เดิม

4. อิทธิพลของกลุ่มทางสังคม (Social Group) ได้แก่ กลุ่มเพื่อนสนิท เพื่อนร่วมงาน กลุ่มดังกล่าวจะมีอิทธิพลต่อการเกิดทัศนคติไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่งได้ง่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเด็กวัยรุ่น ทั้งนี้เนื่องจากความเป็นเพื่อนย่อมทำให้เกิดความใกล้ชิดสนิทสนม โดยเฉพาะเพื่อนที่มีอายุรุ่นราวคราวเดียวกันด้วยแล้ว มักจะมีความคิดที่คล้ายคลึงกันได้

5. สื่อมวลชน (Mass Communication) ได้แก่ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ภาพยนตร์ แม้กระทั่งอินเทอร์เน็ต สิ่งเหล่านี้จะมีบทบาทสำคัญต่อการชักจูงให้บุคคลเกิดทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งไปในทิศทางใดก็ได้ ทั้งนี้เนื่องจากสื่อมวลชนทั้งหลายจะทำหน้าที่ป้อนข้อมูล ข่าวสาร รวมทั้งแสดงความคิดเห็นต่อบุคคลและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นผู้บริโภคข่าวสารจึงมักถูกโน้มน้าวความคิดจากสื่อมวลชนได้ง่าย ถ้าบุคคลผู้รับข่าวสารขาดวิจารณญาณในการรับข้อมูลที่ตีพอ

จากข้อมูลดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่าแนวคิดเรื่องการเกิดทัศนคติได้ คือทัศนคติเป็นผลจากประสบการณ์และการเรียนรู้ ฉะนั้นประสบการณ์และการเรียนรู้เกิดขึ้นได้จาก แบบแผนวัฒนธรรมที่สั่งสมและถ่ายทอดกันมา อิทธิพลของการเลี้ยงดูจากครอบครัว อิทธิพลจากประสบการณ์ อิทธิพลของกลุ่มทางสังคมผ่านทางความสัมพันธ์ทางสังคมของมนุษย์ อิทธิพลจากสื่อมวลชนที่จะโน้มน้าวความคิดและทัศนคติ จึงสามารถกล่าวได้ว่า อิทธิพลทั้ง 5 ประการ ย่อมมีผลต่อการเรียนรู้และประสบการณ์อันก่อให้เกิดทัศนคติในเรื่องต่างๆ ที่แตกต่างกันไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.3 องค์ประกอบของทัศนคติ

อริภัทร สายนาคน (2543 : 24-25 อ้างอิงจาก Triandis. 1971 : 8-12) กล่าวถึงองค์ประกอบของทัศนคติไว้ว่า มีองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ

1. องค์ประกอบด้านความรู้ (The Cognitive Component) หมายถึง ความรู้ ความเชื่อ และความคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งเป็นเรื่องของ การรับรู้ของบุคคลในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อาจจะเป็นการรับรู้เกี่ยวกับวัตถุ สิ่งของ บุคคล หรือเหตุการณ์ต่างๆว่ารู้สิ่งต่างๆ ดังกล่าวได้อย่างไร รู้ในทางที่ดีหรือไม่ดี ทางบวกหรือทางลบ ซึ่งก่อให้เกิดทัศนคติขึ้น ถ้าเรารู้สิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางที่ดี เราก็จะมีทัศนคติต่อสิ่งนั้นในทางที่ดีและถ้าเรารู้สิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางที่ไม่ดีเราก็จะมีทัศนคติต่อสิ่งนั้นในทางที่ไม่ดีด้วย ถ้าเราไม่รู้จักสิ่งใดเลยเจตคติก็จะไม่เกิดขึ้นหรือไม่มีสิ่งใดในโลกเราก็จะไม่เกิดทัศนคติต่อสิ่งใดๆ เลย

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (The Effective Component) หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบความรู้สึกทางบวกหรือทางลบต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งเป็นองค์ประกอบทางด้านอารมณ์ความรู้สึก ซึ่งถูกเร้าจากการรู้นั้น เมื่อเรารู้สิ่งหนึ่งสิ่งใดแล้วจะทำให้เรารู้สึกในทางดีหรือทางที่ไม่ดี ถ้าเรารู้สิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางที่ไม่ดีเราก็จะไม่ชอบหรือไม่พอใจในสิ่งนั้น ซึ่งความรู้สึกนี้จะทำให้เกิดทัศนคติในทางใดทางหนึ่ง คือชอบหรือไม่ชอบ ความรู้สึกนี้เมื่อเกิดขึ้นแล้วจะเปลี่ยนแปลงได้ยากมากไม่เหมือนกับความจริง (Facts) ต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลงได้ยากกว่าถ้ามีเหตุผลเพียงพอ

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (The Behavioral Component) หมายถึง แนวโน้ม หรือความพร้อมที่บุคคลจะตอบรับหรือปฏิเสธ ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่มีแนวโน้มในทางปฏิบัติ คือ ความพร้อม หรือความโน้มเอียงล่วงหน้าที่จะกระทำหรือตอบสนองซึ่งเป็นผลมาจากความคิดความรู้สึกของบุคคลที่จะแสดงออกในรูปการยอมรับหรือปฏิเสธการเข้าหาหรือถอยหนี

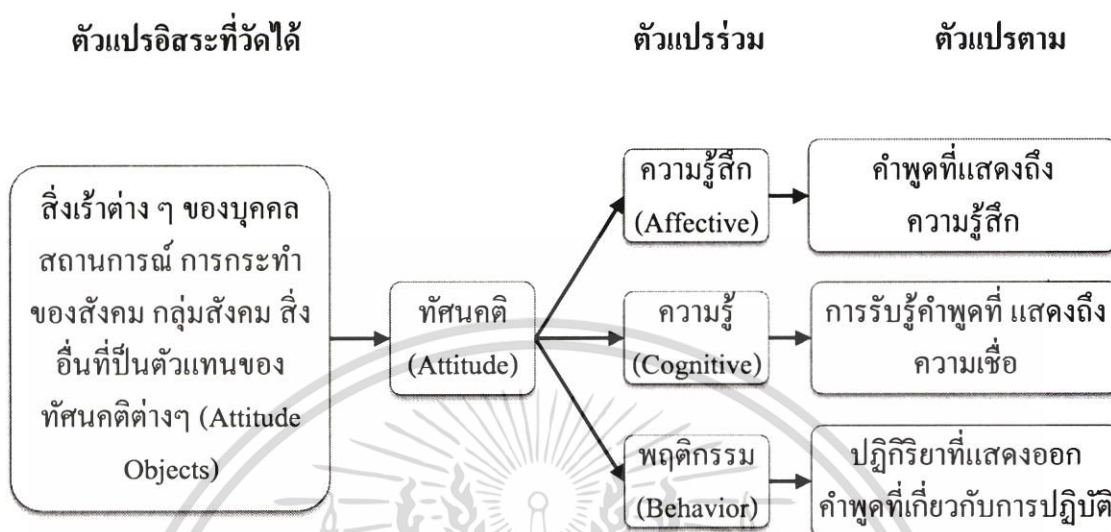
ดังภาพที่ 2.1 องค์ประกอบของทัศนคติ ซึ่งแสดงถึงองค์ประกอบของทัศนคติอย่างชัดเจนขึ้น ซึ่งแสดงดังแผนภูมิองค์ประกอบทั้ง 3 ด้าน ซึ่งจะมีความสัมพันธ์กันมาก บางครั้งจะแยกไม่ออกจากกันอย่างเด็ดขาด

จากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่า ทัศนคติดังกล่าวมีองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ องค์ประกอบด้านความรู้ หมายถึง ความเชื่อถือของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หากบุคคลมีความรู้สิ่งใดดีหรือความเชื่อต่อสิ่งต่างๆว่าดี ก็จะมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น องค์ประกอบที่สองด้านความรู้สึก หมายถึง ปฏิกริยาการตอบสนองทางด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ที่มีต่อวัตถุหรือบุคคลใดหรือสิ่งใด ก็จะทำให้มีทัศนคติที่ดีหรือไม่ดีต่อสิ่งนั้น และองค์ประกอบที่สามด้านพฤติกรรมหรือการกระทำ หมายถึง บุคคลจะประพฤติหรือปฏิบัติอย่างไรต่อวัตถุหรือกลุ่มบุคคล

ซึ่งองค์ประกอบแต่ละด้านมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน กล่าวคือ ถ้าประชาชนมีทัศนคติที่ดี ย่อมเกิดความรู้สึกที่ดีและมีปฏิกิริยาตอบสนองในทางที่ดีต่อ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 เมื่อ

เอกสารประชาชนเห็นความจำเป็นและความสำคัญ และเข้าใจรูปแบบนโยบายโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.0 ก็จะให้ความสนใจและมีการเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือทั้งส่วนบุคคลหรือส่วนองค์กร ทำให้รัฐบาลปฏิบัติงานได้ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

ภาพที่ 2.1 องค์ประกอบของทัศนคติ

ที่มา ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520)

2.1.4 การแสดงออกของทัศนคติ

ธานินทร์ ชูศรี (2552 : 35) กล่าวว่าบุคคลแต่ละคนจะมีทัศนคติต่อสิ่งใดมากน้อยแตกต่างกัน ซึ่งจะแสดงออกให้เห็นได้จากคำพูดหรือพฤติกรรมของบุคคลนั้น โดยสามารถแบ่งการแสดงออกของทัศนคติได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

1. ทัศนคติในเชิงบวก (Positive Attitude) คือ พฤติกรรมที่แสดงออกในทางที่ดี ฟังพอใจ หรือยอมรับ
2. ทัศนคติในเชิงลบ (Positive Attitude) คือ พฤติกรรมที่แสดงออกในลักษณะไม่ฟังพอใจ ไม่เห็นด้วย หรือไม่ยอมรับ

สำหรับงานวิจัยครั้งนี้การวิเคราะห์ลักษณะพฤติกรรมที่แสดงออกจึงอธิบายด้วยการแสดงออกของทัศนคติได้ใน 2 ลักษณะ คือ ทัศนคติในเชิงบวกยอมส่งผลต่อพฤติกรรมในทางที่ดี และอนุนามถึงผลในทางปฏิบัติในทางที่ดีของการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในทางตรงกันข้ามหากทัศนคติในเชิงลบยอมส่งผลในทางตรงกันข้ามเช่นกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทัศนคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากทัศนคติเกิดจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ของแต่ละบุคคล (ชานินทร์ ชูศรี 2552 : 36) แต่ในขณะที่บางทัศนคติก็ต้องอาศัยเวลาในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ (เต็มศักดิ์ คทวณิช 2548 : 15) กล่าวว่ามีนักจิตวิทยาได้เสนอวิธีการในการเปลี่ยนทัศนคติที่มีผลต่อพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ต่อสังคมไว้ ดังนี้

1. การชักชวน (Persuasion) ชักชวนหรือเกลี้ยกล่อม ทัศนคติหลายอย่างในตัวบุคคลอาจจะเกิดการเปลี่ยนแปลงได้ภายหลังจากการได้รับการอธิบายให้เหตุผลและชี้แนะ โดยเฉพาะถ้าบุคคลนั้นเป็นที่ไว้วางใจหรือได้รับความศรัทธาและเชื่อถือ ยิ่งถ้าทั้งสองฝ่ายสามารถที่จะแสดงความคิดเห็นซึ่งกันและกันได้อย่างอิสระด้วยแล้วยิ่งจะได้รับความสำเร็จในการเปลี่ยนทัศนคติ มากกว่าการได้รับฟังเพียงอย่างเดียว

2. การเปลี่ยนแปลงกลุ่ม (Group Change) อิทธิพลจากความคิดของกลุ่มหรือสังคมจะทำให้บุคคลในกลุ่มเกิดการคล้อยตามได้ง่าย ดังนั้นถ้าต้องการเปลี่ยนทัศนคติของบุคคลเป็นรูปแบบใด อาจทำได้โดยให้บุคคลนั้นย้ายเข้าไปในกลุ่มที่มีทัศนคติตามรูปแบบนั้น เช่น ถ้าต้องการให้เลิกอบายมุขก็ให้ย้ายเข้าไปกลุ่มผู้ปฏิบัติธรรม เป็นต้น

3. การล้างสมอง (Brain Washing) เป็นวิธีการลบล้างความเชื่อเก่าเพื่อสร้างความเชื่อใหม่ขึ้นแทนด้วยวิธีการต่างๆ โดยทั่วไปมักจะเป็นการให้ข้อมูลในด้านดีกับเรื่องที่ต้องการจะเปลี่ยนทัศนคติ ขณะเดียวกันก็ให้ข้อมูลในทางลบกับสิ่งที่เป็นทัศนคติเดิม วิธีการเปลี่ยนทัศนคติด้วยวิธีล้างสมองนี้โดยทั่วไปผู้นำประเภทเผด็จการมักนิยมนำมาใช้กับประชาชนที่ตนปกครองอยู่

4. การ โฆษณาชวนเชื่อ (Propaganda) เป็นการเปลี่ยนทัศนคติ โดยใช้การชักชวนให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลหันมาให้ความสนใจหรือเปลี่ยนแปลงความคิดและความเชื่อในสิ่งที่ตนต้องการ โดยทั่วไปมันนิยมใช้สื่อมวลชนเป็นเครื่องมือในการโฆษณาชวนเชื่อ ซึ่งเป็นวิธีที่ได้ผลดีมากกว่าวิธีอื่น ทั้งนี้เนื่องจากสื่อมวลชนสามารถเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่ต้องการนำเสนอไปได้อย่างกว้างขวางและทั่วถึง อีกทั้งยังสามารถกำหนดความถี่เพื่อย้ำสิ่งที่เป็นเป้าหมายในการชวนเชื่อได้ตามความประสงค์ นอกจากนี้ยังเป็นวิธีที่สามารถใช้ได้ดีกับกลุ่มชนจำนวนมากๆอีกด้วย ดังนั้นจึงมักพบว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่ถ้าต้องการเปลี่ยนแปลงความคิดทางการเมืองหรือต้องการให้ประชาชนสนับสนุนตนแล้วมักจะใช้การโฆษณาชวนเชื่อเป็นเครื่องมือสำคัญ

5. การให้ประสบการณ์ (Experience) การให้ประสบการณ์โดยตรงกับบุคคลต่างๆ ในเรื่องที่มีประสพการณ์เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคตินั้น นับว่าเป็นวิธีการอีกวิธีหนึ่งที่สามารถสร้างทัศนคติใหม่ให้กับบุคคลอื่นได้ เช่นถ้าต้องการให้เกิดการเปลี่ยนทัศนคติของผู้ที่นิยมสูบบุหรี่ ก็ให้ไปเห็นบุคคลที่ป่วยเป็นโรคต่างๆ ที่เกิดจากการสูบบุหรี่ เป็นต้น

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า ทัศนคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ แต่ในบางครั้งทัศนคติต้องอาศัยเวลาในการเปลี่ยนแปลง ซึ่งมีวิธีในการเปลี่ยนแปลงใน 5 ลักษณะที่กล่าวมา ซึ่งสามารถสร้างการเปลี่ยนแปลงทัศนคติในเชิงลบที่มีผลต่อพฤติกรรมที่แสดงออกของทัศนคติในทางปฏิบัติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตเห็นไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.6 การวัดทัศนคติ

เนื่องจากทัศนคติเป็นพฤติกรรมภายใน มีลักษณะเป็นนามธรรมซึ่งเจ้าตัวเท่านั้นที่ทราบการวัดทัศนคติโดยตรงจึงทำไม่ได้ แต่โดยที่ทัศนคติมืองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการดังกล่าวมาข้างต้น ดังนั้น การวัดทัศนคติจึงต้องวัดทั้ง 3 องค์ประกอบของทัศนคติ และต้องวัดเป็นภาพรวม โดยพิจารณาจากกริยาท่าทีการตอบสนองต่อสิ่งเร้าในหลายด้านหลายประการรวมกัน มิใช่วัดจากการกระทำหรือพฤติกรรมเพียงอย่างเดียวของบุคคล

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2534, อ้างถึงในธานินทร์ ชูศรี 2552 : 36-37) ได้แบ่งวิธีการวัดทัศนคติออกเป็น 4 วิธี มีรายละเอียดดังนี้

1. มาตรฐานวัดสเกลจัดอันดับ (Rating Scale) เป็นวิธีที่ง่ายที่สุดในการจัดอันดับบุคคลในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง คือการให้บุคคลนั้นจัดอันดับตัวเองว่าจะเป็นอย่างใด การวัดทัศนคติวิธีนี้เป็นวิธีที่ง่ายมากต่อการสร้างและการใช้ โดยเฉพาะในหมู่ผู้ตอบที่สามารถตอบได้และกล้าแสดงความคิดเห็นได้เต็มที่ มิฉะนั้นแล้วคำตอบส่วนใหญ่จะกองในจุดกลาง เพราะคนทั่วไปไม่นิยมแสดงออกซึ่งความรุนแรง นักจิตวิทยาสังคม นิยมที่จะใช้เครื่องมือวัดทัศนคติใน 2 ลักษณะ คือ วัดทิศทาง (Direction) คือการประเมินทัศนคติในทิศทางบวกหรือลบ ซึ่งหมายถึงดีกับเลว เช่น เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ชอบ ไม่ชอบ เป็นต้น และวัดเพื่อให้ได้ปริมาณของทัศนคติ (Magnitude) หมายถึง ความเข้มข้นรุนแรงของทัศนคติที่มีต่อสิ่งนั้น ๆ ว่ามากน้อยเพียงไร เช่น มาก ปานกลาง น้อย เกือบ เลว ๆ รัก

2. มาตรฐานวัดแบบของลิเคิร์ต (Likert Scale) เป็นวิธีการที่รู้จักแพร่หลายมากที่สุดวิธีหนึ่ง เพราะง่ายต่อการวัด การวัดทัศนคติแบบลิเคิร์ต เริ่มต้นด้วยการรวบรวมหรือเรียบเรียงข้อความที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติที่ต้องการจะศึกษา ข้อความแต่ละข้อจะมีทางเลือกให้ตอบแบ่งออกเป็น 5 ช่วงหรือ 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย เฉยๆ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ข้อความที่บรรจุในมาตรวัดจะเป็นการวัดความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางที่ดี (บวก) และในทางที่ไม่ดี (ลบ) และมีจำนวนพอๆ กัน

1) ถ้าข้อมูลมีลักษณะเป็นบวกให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน

2) ถ้าข้อมูลมีลักษณะเป็นลบให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน

ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5	คะแนน

3. มาตรวัดแบบของเทอร์สโตน (Thurstone's Type Scale) หรือเรียกว่ามาตรอันตรภาคเท่ากันตามปรากฏ (Equal-Appearing Interval Scale) เป็นการกำหนดช่วงความรู้สึกของคนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จากน้อยที่สุดจนถึงมากที่สุด แต่ละช่วงมีระยะห่างเท่าๆ กัน ข้อความที่บรรจุลงในมาตรวัดจะต้องนำไปให้ผู้ตัดสินใจเลือกว่าควรอยู่ในตำแหน่งใดของมาตรวัดแต่ละข้อความ อาจจะต้องมีข้อความประมาณ 20 ข้อความหรือมากกว่าเล็กน้อย

4. มาตรวัดของกัตต์แมน (Guttman Scale) เป็นวิธีการวัดทัศนคติใช้วิธีที่เรียกว่า Scalogram Analysis โดยมาตรวัดแบบนี้มีชื่อเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า Cumulative Scale มีวิธีการสร้างดังนี้ คือคำถามในแบบวัดชนิดนี้จะเป็นคำถามเดียวไม่ซับซ้อน โดยที่คำตอบว่าใช่หรือไม่ใช่ (Yes or No) ถ้าตอบรับข้อความใดข้อความหนึ่งจะใช้เป็นเครื่องทำนายคำตอบข้ออื่นของผู้ตอบด้วย เนื่องจากคำตอบแต่ละข้อมีความเกี่ยวโยงกัน

สรุปได้ว่า การวัดทัศนคติจึงต้องวัดจากองค์ประกอบของทัศนคติและต้องวัดเป็นภาพรวมๆ พิจารณาจากิริยาท่าทีการตอบสนองต่อสิ่งเร้าในหลายด้านหลายประการรวมกัน มิใช่การวัดจากการกระทำหรือพฤติกรรมเพียงอย่างเดียวอย่างหนึ่งของบุคคล การเลือกใช้มาตรวัดทัศนคติประเภทใดก็ขึ้นอยู่กับสถานการณ์และความจำกัดของการวิจัย

2.1.7 ประโยชน์ของการวัดทัศนคติ

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2523 : 1-4) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการวัดทัศนคติเอาไว้ ดังต่อไปนี้

1. วัดเพื่อทำนายพฤติกรรม เนื่องจากทัศนคติต่อสิ่งใด ๆ ของบุคคล ย่อมเป็นเครื่องแสดงว่าเขามีความรู้สึกด้านที่ดีหรือไม่ดีเกี่ยวกับสิ่งนั้นมากน้อยเพียงใด และเขามีความรู้สึกรับหรือไม่ชอบสิ่งนั้นเพียงใด ทัศนคติของบุคคลต่อสิ่งนั้นจึงเป็นเครื่องหมายทำนายว่า บุคคลนั้น จะมีการกระทำต่อสิ่งนั้นๆ ไปในทำนองใดด้วย ฉะนั้น การทราบทัศนคติของบุคคลย่อมจะช่วยให้สามารถทำนายการกระทำของบุคคลนั้นได้ แม้จะไม่ถูกต้องเสมอไป

2. วัดเพื่อหาทางป้องกัน การที่บุคคลจะมีทัศนคติอย่างไรมันเป็นสิทธิส่วนบุคคล แต่การอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขในสังคมย่อมจะเป็นไปได้เมื่อพลเมืองมีทัศนคติต่อสิ่งต่าง ๆ คล้ายคลึงกัน ซึ่งเป็นทางให้เกิดความร่วมมือร่วมใจกันและไม่เกิดความแตกแยกขึ้นในสังคม ในการประกอบอาชีพบางประเภทมีความจำเป็นจะต้องได้บุคคลที่มีทัศนคติที่เหมาะสมมาเป็นผู้ปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความก้าวหน้าและเกิดความเป็นธรรมแก่สังคม เช่น แพทย์ ครู ตำรวจ เป็นต้น การทราบทัศนคติของบุคคลล่วงหน้าจะสามารถเลือกสรรบุคคลได้ตามต้องการและยังเป็นการป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้ด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. วัดเพื่อการแก้ไข การวัดทัศนคติในบางเรื่อง เช่น การวัดทัศนคติของประชากรเกี่ยวกับนโยบายของชาติที่รัฐบาลกำหนดขึ้นมาว่า ประชากรมีทัศนคติสอดคล้องหรือเห็นด้วยหรือไม่ ถ้าไม่สอดคล้องกัน นโยบายที่กำหนดขึ้นมา ประเทศชาติอาจเกิดความเสียหายขึ้นได้ เมื่อทราบทัศนคตินั้นก่อนก็สามารถหาแนวทางแก้ไขก่อนที่จะเกิดปัญหา

4. วัดเพื่อให้เข้าใจสาเหตุและผล ทัศนคติต่อสิ่งต่าง ๆ นั้นเปรียบเหมือนสาเหตุภายใน ซึ่งมีกำลังผลักดันให้บุคคลมีพฤติกรรมต่าง ๆ กัน สาเหตุภายในหรือทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของบุคคลนั้นอาจได้รับผลกระทบมาจากสาเหตุภายนอกด้วยส่วนหนึ่ง และทัศนคติของบุคคลอาจเป็นเครื่องกรองหรือเครื่องหันเหอิทธิพลของสาเหตุภายนอกที่มีต่อการกระทำของบุคคลนั้นได้ ฉะนั้น การจะเข้าใจอิทธิพลของสาเหตุภายนอกที่มีต่อการกระทำของบุคคลต่างๆ ให้ชัดเจน บางกรณีอาจจำเป็นต้องวัดทัศนคติของบุคคลต่างๆ ต่อสาเหตุภายนอกนั้นด้วย

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 5-6) กล่าวถึง ประโยชน์ของทัศนคติไว้ดังนี้

1. ช่วยทำให้เข้าใจสิ่งแวดล้อมรอบๆตัว โดยการจัดรูปหรือจัดระบบสิ่งของต่างๆที่อยู่รอบตัวเขา

2. การเห็นคุณค่าในตนเอง (Self-Esteem) โดยช่วยให้บุคคลหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่ดี หรือปกปิดความจริงบางอย่าง ซึ่งนำความไม่พอใจมาสู่ตัวเอง

3. ช่วยในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่สลับซับซ้อน ซึ่งการมีปฏิริยาการตอบโต้หรือการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งออกไปนั้น ส่วนมากจะทำในสิ่งตนนำความพอใจมาให้ หรือเป็นบำเหน็จรางวัลจากสิ่งแวดล้อม

4. ช่วยให้บุคคลสามารถแสดงออกถึงค่านิยมของตนเอง ซึ่งแสดงว่าทัศนคตินั้นนำความพอใจมาให้บุคคลนั้น

จากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่าการวัดทัศนคติสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งทัศนคติเป็นเรื่องที่นักจิตวิทยาและนักการศึกษาต่าง ๆ ได้ให้ความสนใจอย่างยิ่ง เพราะทัศนคติมีอิทธิพลต่อการแสดงออกของพฤติกรรม

จากแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสามารถนำความรู้ที่ได้มาประยุกต์ใช้กับการวิจัยเรื่องทัศนคติและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร ทัศนคติเป็นตัวแปรที่สำคัญในการศึกษา ซึ่งเป็นปัจจัยเชิงอิทธิพลที่มีผลกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน เนื่องจากทัศนคติจะแปรผันตามการรับรู้และมีผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมตามสมมติฐานของการวิจัยที่ว่าทัศนคติที่มีต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 มีผลกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน ผู้วิจัยได้นำความรู้เรื่ององค์ประกอบของทัศนคติ การแสดงออกของทัศนคติ และการวัดทัศนคติมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบสอบถาม ตามแนวคิดของอริภัทร สายนาค (2543 : 24-25) (อ้างอิงจาก Triandis.1971 :

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8-12) กล่าวถึงองค์ประกอบของทัศนคติไว้ว่า มีองค์ประกอบ 3 ด้าน คือองค์ประกอบด้านความรู้ องค์ประกอบด้านความรู้สึก และองค์ประกอบด้านความพฤติกรรม

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมมนุษย์

พฤติกรรมเป็นกิจกรรมต่างๆ ซึ่งบุคคลแสดงออกโดยผู้อื่นอาจเห็นได้ เช่น การยิ้ม การเดิน หรือผู้อื่นอาจเห็นได้ยากต้องใช้เครื่องมือช่วย เช่น การเต้นของหัวใจ พฤติกรรมทุกอย่างที่บุคคลแสดงออกมานั้น มีผลมาจากการเลือกปฏิบัติตอบสนองที่เห็นว่าเหมาะสมที่สุดตามสถานการณ์นั้นๆ พฤติกรรมหรือการกระทำใดๆ จะมีพื้นฐานมาจากความรู้ และทัศนคติที่คอยผลักดันให้เกิดพฤติกรรม ซึ่งแต่ละคนจะมีพฤติกรรมแตกต่างกันออกไป เนื่องจากได้รับความรู้จากแหล่งต่างๆ ไม่เท่ากัน การตีความสารที่รับมาไปคนละทิศคนละทางทำให้เกิดการเรียนรู้ และการสั่งสมประสบการณ์ในเรื่องความรู้ที่ไม่เท่ากัน

นักจิตวิทยามักสนใจศึกษาเกี่ยวกับความรู้สึกภายในจิตใจของมนุษย์ เช่น ทัศนคตินำไปสู่พฤติกรรมของมนุษย์อย่างไร ซึ่งเมื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ภายในจิตใจของมนุษย์แล้ว สิ่งที่เข้ามาเกี่ยวข้องอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้คือ พฤติกรรมของมนุษย์ที่แสดงออกต่อผู้อื่น (ยูล เบ็ญจรงค์ กิจ, 2534)

2.2.1 องค์ประกอบของพฤติกรรม

องค์ประกอบของพฤติกรรม ครอนบาค (Cronbach, 1963 : 68-70) ได้อธิบายว่าพฤติกรรมของบุคคลจะเกิดขึ้นจาก องค์ประกอบ 7 ประการ ดังนี้

1. ความมุ่งหมาย (Goal) เป็นความต้องการหรือวัตถุประสงค์ที่ทำให้เกิดกิจกรรม คนเรามีพฤติกรรมเกิดขึ้นก็เพราะต้องการตอบสนองความต้องการของตนเอง หรือเพราะต้องการทำตามวัตถุประสงค์ที่ตนได้ตั้งไว้ คนเรายังมีความต้องการหลายๆอย่างในเวลาเดียวกัน และมักจะเลือกสนองตอบความต้องการที่รีบด่วนก่อนความต้องการอื่นๆ

2. ความพร้อม (Readiness) เป็นระดับวุฒิภาวะหรือความสามารถที่จำเป็นในการประกอบพฤติกรรมเพื่อสนองตอบความต้องการ คนเราจะมีความพร้อมในแต่ละด้านที่ไม่เหมือนกัน ดังนั้น พฤติกรรมของทุกคนจึงไม่จำเป็นที่จะต้องเหมือนกัน และไม่สามารถจะประกอบพฤติกรรมได้ทุกรูปแบบ

3. สถานการณ์ (Situation) คนเรายังจะประกอบพฤติกรรมที่ตนเองต้องการ เมื่อมีโอกาสหรือสถานการณ์นั้นๆเหมาะสมสำหรับการประกอบพฤติกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. การแปลความหมาย (Interpretation) แม้ว่าเราจะมีโอกาสในการประกอบพฤติกรรมแล้ว คนเราก็มักจะประเมินสถานการณ์หรือคิดพิจารณาสิ่งใดๆก่อนที่จะทำพฤติกรรมนั้นๆลงไป เพื่อให้พฤติกรรมนั้นมีความเสี่ยงน้อยที่สุด และสามารถที่จะตอบสนองความต้องการของเขาได้มากที่สุด

5. การตอบสนอง (Respond) หลังจากได้แปลความหมาย หรือ ได้ประเมินสถานการณ์แล้ว พฤติกรรมก็จะถูกกระทำตามวิธีการที่ได้เลือกในขั้นตอนของการแปลความหมาย

6. ผลที่ได้รับ (Consequence) เมื่อประกอบพฤติกรรมไปแล้ว ผลที่ได้จากการกระทำนั้นๆ อาจจะตรงกับความต้องการ หรืออาจจะไม่ตรงกับความต้องการที่ตนเองได้คาดหวังไว้

7. ปฏิกริยาต่อความผิดหวัง (Reaction to Threat) เมื่อคนเราไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของตนเองได้ก็จะประสบกับความผิดหวัง ซึ่งเมื่อเกิดความผิดหวังแล้วคนๆ นั้นก็อาจจะกลับไปแปลความหมายใหม่ เพื่อที่จะหาวิธีที่จะสนองความต้องการของตนเองใหม่

จากแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่า พฤติกรรมมนุษย์นั้นจะขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่างด้วยกัน ได้แก่ เป้าหมาย ความพร้อม สถานการณ์ การแปลความหมาย การตอบสนอง ผลลัพธ์ที่ตามมา และปฏิกริยาต่อความผิดหวัง สิ่งต่างๆเหล่านี้ล้วนเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมต่างๆเกิดขึ้นทั้งสิ้น นับว่าเป็นเงื่อนไขที่จะก่อให้เกิดพฤติกรรมของมนุษย์นั่นเอง

2.2.2 ประเภทของพฤติกรรม

สุภัททา ปินตะแพทย์ (2542 : 2-5) ได้แบ่งประเภทของพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในลักษณะต่างๆ ได้ดังนี้

1. พิจารณาจากพฤติกรรมที่ปรากฏด้วยการสังเกต เป็นพฤติกรรมภายนอก (Overt) คือ พฤติกรรมที่ปรากฏเห็นได้อย่างชัดเจน และพฤติกรรมภายใน (Covert) คือ พฤติกรรมที่ไม่ปรากฏให้สามารถสังเกตเห็นได้อย่างชัดเจน

2. พิจารณาจากแหล่งที่เกิดพฤติกรรม พฤติกรรมที่เกิดขึ้นภายในร่างกาย เมื่อบุคคลมีวุฒิภาวะเป็นพฤติกรรมความพร้อมที่เกิดขึ้น โดยมีธรรมชาติเป็นตัวกำหนดให้เป็นไปตามเผ่าพันธุ์วงจรชีวิตและพฤติกรรมที่เกิดขึ้น โดยมีสิ่งแวดล้อมเป็นตัวกระตุ้นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นเนื่องจากประสบการณ์ ซึ่งก่อให้เกิดการเรียนรู้ขึ้น

3. พิจารณาจากภาวะทางจิตของบุคคล เป็นพฤติกรรมที่กระทำโดยรู้ตัว (Conscious) เป็นพฤติกรรมที่อยู่ในระดับจิตสำนึก และพฤติกรรมที่กระทำโดยไม่รู้ตัว (Unconscious) เป็นพฤติกรรมที่อยู่ในระดับไร้จิตสำนึก หรือจิตใต้สำนึก หรือเรียกอีกอย่างว่าพฤติกรรมที่ขาดสติสัมปชัญญะ

4. พิจารณาจากแหล่งพฤติกรรมการแสดงออกของอินทรีย์ ซึ่งเป็นพฤติกรรมทางกายภาพ (Physiological Activities) เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกโดยใช้อวัยวะของร่างกายอย่างเป็นรูปธรรม เช่น การเคลื่อนไหวร่างกายด้วยแขนหรือขา การปรับเปลี่ยนอริยาบถของร่างกาย การพยักหน้า การโคลงตัว เป็นต้น และพฤติกรรมทางจิตใจ (Psychological Activities) เป็นพฤติกรรมที่อยู่ในระดับความคิด ความเข้าใจ หรือเกิดอารมณ์ เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษานี้เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. พิจารณาจากการทำงานของระบบประสาท เป็นพฤติกรรมที่ควบคุมได้ (Voluntary) เป็นพฤติกรรมที่อยู่ในความควบคุม และการสั่งการด้วยสมอง จึงสามารถแสดงพฤติกรรมได้ตามที่ต้องการ และพฤติกรรมที่ควบคุมไม่ได้ (Involuntary) เป็นพฤติกรรมการทำงานของระบบร่างกายที่เป็นไปโดยอัตโนมัติ เช่น กิริยา สะท้อน สัญชาตญาณ และการทำงานของระบบอวัยวะภายใน เป็นต้น

จากแนวคิดของพฤติกรรมข้างต้นชี้ให้เห็นว่า พฤติกรรมของมนุษย์แบ่งออกได้ 2 ประเภทใหญ่ๆ คือพฤติกรรมที่เกิดจากภาวะทางกาย และพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากสภาวะทางจิตใจ ซึ่งมีทั้งประเภทที่รู้ตัวและไม่รู้ตัว แบ่งออกเป็นที่ควบคุมได้ และแบบที่ไม่สามารถควบคุมได้

จากแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสามารถนำความรู้ที่ได้มาประยุกต์ใช้กับการศึกษาเรื่องทัศนคติและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร พฤติกรรมมนุษย์นั้นจะขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่าง ได้แก่ เป้าหมาย ความพร้อม สถานการณ์ การแปลความหมาย การตอบสนอง ผลลัพธ์ที่ตามมา และปฏิภยาต่อความผิดหวัง สิ่งต่างๆเหล่านี้ล้วนเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมต่างๆเกิดขึ้นทั้งสิ้น นับว่าเป็นเงื่อนไขที่จะก่อให้เกิดพฤติกรรมของมนุษย์นั่นเอง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการมีส่วนร่วมบุคคล

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม

การวิจัยครั้งนี้มุ่งทำการศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร ฉะนั้นการมีส่วนร่วมจึงเป็นประเด็นสำคัญที่ผู้วิจัยให้ความสำคัญ เพราะเป็นตัวแปรที่สำคัญตามสมมุติฐานที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ในการศึกษา

เนื่องจากการมีส่วนร่วมมีหลายมิติ กิจกรรม เหตุการณ์ องค์ประกอบต่างๆ ซึ่งหลากหลาย จึงต้องพิจารณาเฉพาะกรณีนั้นๆ ดังนั้นความหมายของการมีส่วนร่วมจึงจำแนกได้หลายประการ เช่น การมีส่วนร่วมทางการเมือง การมีส่วนร่วมในการพัฒนา ฯลฯ (นรินทร์ชัย พัฒนพงศา 2547 : 1-2) ในการวิจัยครั้งนี้ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยทำการทบทวนวรรณกรรมในประเด็นความหมายของการมีส่วนร่วม รูปแบบของการมีส่วนร่วม กระบวนการมีส่วนร่วม และระดับการมีส่วนร่วม

2.3.1 ความหมายของการมีส่วนร่วม

องค์การอนามัยโลก และ UNICEF (อ้างถึงใน ปิติ เดิมสมบูรณ์ 2550 : 22) ให้ความหมายของการมีส่วนร่วม คือ การที่กลุ่มของประชาชนก่อให้เกิดการรวมตัวที่สามารถจะกระทำการตัดสินใจใช้ทรัพยากรและมีความรับผิดชอบในกิจกรรมที่กระทำในกลุ่ม

Cohen and Uphoff (อ้างถึงในฉลอง มาศิริ 2544 : 13) ให้ความหมายของการมีส่วนร่วม คือ การมีในการตัดสินใจ แต่ไม่ได้หมายความว่า เป็นการตัดสินใจเพียงอย่างเดียว ยังใช้การตัดสินใจ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ควบคู่ไปกับการดำเนินงานด้วย และการตัดสินใจยังความหมายเกี่ยวข้องกับประชาชนในเรื่องของผลประโยชน์และการประเมินผลในกิจกรรมด้วย

Reeder (Reeder, อ้างถึงในปิติ เดิมสมบูรณ์ 2550 : 22) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วม คือ การมีส่วนร่วมทางสังคม ซึ่งรวมทั้งการมีส่วนร่วมของปัจเจกบุคคลและการมีส่วนร่วมของกลุ่ม

White (White 1982, อ้างถึงในฉพรธรรม์ เสมสันต์ 2550 : 23) ให้ความหมายของการมีส่วนร่วม คือการมีส่วนร่วมประกอบด้วย 3 มิติได้แก่ มิติที่หนึ่งการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจว่าอะไรควรทำและทำอย่างไร มิติที่สองการมีส่วนร่วมในการเสียสละในการพัฒนาการลงมือปฏิบัติตามที่ได้ตัดสินใจ และมิติที่สามมีส่วนร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดจากการดำเนินงาน

Bernard (1958 : 142) ให้ความหมายของการมีส่วนร่วม คือการแสดงปฏิสัมพันธ์ทางสังคมต่อการมีส่วนร่วมในสถานการณ์กลุ่ม

Keith Davis (1972 : 136) ให้ความหมายของการมีส่วนร่วม คือ การเกี่ยวข้องทางจิตใจและอารมณ์ของบุคคลหนึ่งในสถานการณ์ที่อยู่ในกลุ่ม ซึ่งผลของการเกี่ยวข้องนี้เป็นเหตุรำไรรู้ให้กระทำให้บรรลุจุดมุ่งหมายของกลุ่มนั้นกับทั้งให้เกิดความรู้สึกรับผิดชอบกับกลุ่มดังกล่าวด้วย

ฉลอง มาศิริ (2544 : 12) ให้ความหมายของการมีส่วนร่วม คือ ร่วมในที่ประชุม ร่วมในการแสดงความคิดเห็น ร่วมประสานงาน ร่วมรับผิดชอบโครงการ ร่วมชักชวนเพื่อนบ้าน ร่วมเสียสละอุปกรณ์ ร่วมสละแรงงาน ร่วมสละเงินทอง ร่วมติดตามโครงการ

สุภาพ วิทยนิพนธ์ (2542 : 12) ให้ความหมายของการมีส่วนร่วม คือการที่บุคคลหรือกลุ่มบุคคลได้เข้ามามีส่วนร่วมในการระดมความคิด การตัดสินใจ การวางแผน การปฏิบัติการ การติดตามและการประเมินผล รวมถึงการเสียสละเวลา แรงงานและทุนทรัพย์ต่างๆ

เทิดเกียรติ วงศาโรจน์ (2546 : 16) ให้ความหมายของการมีส่วนร่วม คือความร่วมมือของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีความเห็นตรงกันในเรื่องความต้องการและการเปลี่ยนแปลง ซึ่งมีผลกระทบโดยตรงต่อตนเองและส่วนรวม จนเกิดการลงมือปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงตามที่ต้องการ โดยนำทรัพยากรต่างๆ ที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อกิจกรรมที่ร่วมมือกันดำเนินการ

สาโรจน์ กล่อมจิต (2547 : 10) ให้ความหมายของการมีส่วนร่วม คือกระบวนการที่แสดงออกของบุคคล ปัจเจกบุคคลหรือกลุ่มในการเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการในลักษณะต่างๆ ได้แก่ การร่วมปฏิบัติ ร่วมแสดงความคิดเห็น ร่วมประชุม ร่วมเป็นกรรมการ ร่วมประชาสัมพันธ์ร่วมชักชวน ร่วมบริจาคเงิน ร่วมออกแรง ร่วมออกวัสดุ รวมถึงการใช้ทรัพยากรให้เกิดการพัฒนาหรือเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ต้องการ

จากความหมาย นิยามต่างๆ ที่กล่าวมานั้น จึงสามารถสรุปความหมายของการมีส่วนร่วม คือ การเข้าไปมีส่วนร่วมทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งอาจเป็นการเข้าร่วมแบบทางตรง หรือทางอ้อมก็ได้ เป็นวิธีการที่ผู้นำสามารถนำมาปรับใช้ในการจูงใจและสร้างขวัญกำลังใจให้แก่บุคลากร เป็น

กลยุทธ์ที่จะช่วยให้มีแรงจูงใจในการทำงานมากขึ้น การเข้าไปมีส่วนร่วมยังทำให้บุคลากรเกิดทัศนคติต่อการบริหารงานขององค์กรดีขึ้น ส่งผลให้บุคคลเกิดความพอใจในการทำงาน เกิดความผูกพันต่อหน่วยงานและภารกิจที่ตนเองมีส่วนร่วมมีแรงใจที่จะมุ่งสู่ความสำเร็จในชีวิตการทำงาน และการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของบุคลากร ภายใต้อิทธิพลของจิตใจของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่เข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมในระดับต่างๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อกิจกรรมที่ร่วมมือกันดำเนินการ

2.3.2 รูปแบบการมีส่วนร่วม

รูปแบบการมีส่วนร่วมนั้น มีนักวิชาการได้แบ่งรูปแบบการมีส่วนร่วมไว้หลากหลายมีรูปแบบต่างๆ ดังนี้

Chapin (1979, อ้างถึงในฉัตรพรวิเศษณ์ เสมสันต์ 2550 : 27) ได้ทำการศึกษารูปแบบการมีส่วนร่วมและได้แบ่งแบบของการมีส่วนร่วมออกเป็น 4 รูปแบบ คือ

1. การมีส่วนร่วมในการประชุม (Attendance at meeting)
2. การมีส่วนร่วมในการออกเงิน (Financial contribution)
3. การมีส่วนร่วมเป็นกรรมการ (Membership on committees)
4. การมีส่วนร่วมเป็นผู้นำ (Position of leadership)

Cotton et al. (1984 อ้างถึงใน เนตินา โพธิ์ประสระ, 2541 : 17) ได้สรุปลักษณะของการมีส่วนร่วมออกดังนี้

1. การมีส่วนร่วมอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ (Formal-informal Participation)
  - 1) การมีส่วนร่วมอย่างเป็นทางการ เป็นการมีส่วนร่วมที่ถูกต้องตามระบบขององค์กรซึ่งเป็นการมีส่วนร่วมตามหน้าที่ที่มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมตามขอบเขตที่องค์กรได้วางนโยบายไว้
  - 2) การมีส่วนร่วมอย่างไม่เป็นทางการ เป็นการมีส่วนร่วมที่เกิดขึ้นอย่างไม่มีโครงสร้างเป็นการร่วมตกลงกันระหว่างสมาชิกในกลุ่ม ระหว่างพนักงานในบรรยากาศของความเป็นส่วนตัวมากกว่า ลักษณะการมีส่วนร่วมอย่างเป็นทางการ
2. การมีส่วนร่วมทางตรงและทางอ้อม (Direct-indirect Participation)
  - 1) การมีส่วนร่วมทางตรง เป็นการมีส่วนร่วมกันโดยตรงที่สมาชิก หรือพนักงานในองค์กรได้มีส่วนร่วมโดยตรงแบบทันที พนักงานแต่ละคนมีสิทธิและโอกาสที่จะแสดงการมีส่วนร่วมที่เกี่ยวข้อง

- 2) การมีส่วนร่วมทางอ้อม เป็นการมีส่วนร่วมของพนักงาน โดยผ่านทางตัวแทนพนักงาน

Cohen and Uphoff (เจริญญา บรรเทิง, 2548) ได้แบ่งลักษณะการมีส่วนร่วมเป็น 4 ด้าน คือ

1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Participation in Decision-making)
2. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ (Participation in Implementation)
3. การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ (Participation in Benefits)
4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล (Participation in Evaluation)

สำหรับการมีส่วนร่วมในด้านต่าง ๆ นี้ นักวิชาการสาขาต่าง ๆ มีจุดเน้นของการมีส่วนร่วมแตกต่างกันออกไป เช่น นักเศรษฐศาสตร์จะให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ นักบริหารมักจะเน้นถึงการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ แต่สำหรับการมีส่วนร่วมในการประเมินผลนั้น ยังไม่มีการศึกษาที่กว้างขวางนักซึ่ง Cohen and Uphoff ได้อธิบายถึงการมีส่วนร่วม ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Participation in Decision-making) การตัดสินใจชนิดนี้เป็นศูนย์กลางของการเกิดความคิดที่หลากหลาย มีการกำหนดและประเมินทางเลือก การตัดสินใจเลือกเปรียบเทียบได้กับการวางแผน เพื่อนำทางที่เลือกมาสู่การปฏิบัติ สามารถแบ่งการตัดสินใจนี้ออกเป็น 3 ชนิด คือ

1) การตัดสินใจช่วงเริ่มต้น (Initial Decisions) เป็นการเริ่มต้นหาความต้องการจากกลุ่มบุคคล และวิธีการที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมในโครงการที่สำคัญ ขั้นตอนนี้มีความสำคัญที่จะเลือกเอาโครงการที่เป็นประโยชน์ต่อกลุ่มคนและมีความเป็นรูปธรรม โดยผ่านการใช้กระบวนการตัดสินใจ ในระยะนี้สามารถให้ข้อมูลที่สำคัญของบุคคลและป้องกันความเข้าใจที่อาจเกิดขึ้นและเสนอกลยุทธ์เพื่อแก้ไขปัญหา ซึ่งกลุ่มบุคคลสามารถเข้ามาเกี่ยวข้องกับตั้งแต่ช่วงเริ่มต้น โครงการทั้งในเรื่องการเงิน การจัดสรรบุคลากร ตลอดจนวิธีการเข้าไปมีส่วนร่วมในโครงการและสนับสนุน โครงการที่จะนำเข้ามา

2) การตัดสินใจในช่วงดำเนินการ (On-going Decisions) กลุ่มบุคคลอาจไม่ได้เข้ามามีส่วนร่วมในช่วงเริ่มต้น แต่ถูกขอร้องให้เข้ามาดำเนินการเมื่อโครงการเข้ามา ความสำเร็จในช่วงนี้เกิดขึ้นได้มากกว่าการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในช่วงเริ่มต้น ซึ่งโครงการจะต้องค้นหาความต้องการของบุคคลที่เข้ามามีส่วนร่วมในภายหลังนี้ และจัดลำดับความสำคัญของโครงการและวิธีการดำเนินโครงการที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ที่เข้ามามีส่วนร่วม

3) การตัดสินใจในช่วงปฏิบัติการ (Operational Decisions) เป็นความเกี่ยวข้องในองค์กรเมื่อโครงการเข้ามามีบทบาท เชื่อมโยงโครงการเข้ามาสู่บุคคล มีการรวบรวมขององค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดกฎเกณฑ์สำหรับปฏิบัติการกิจกรรมในโครงการ กรอบที่สมาชิกยึดถือประกอบด้วยการประชุมเพื่อจัดทำนโยบาย การคัดเลือกผู้นำที่จะมีอิทธิพลต่อองค์กร

2. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ (Participation in Implementation) คนในท้องถิ่นสามารถมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ แบ่งได้เป็น 3 ชนิด คือ

1) การมีส่วนร่วมในการสละทรัพยากร (Resource Contribution) สามารถดำเนินการได้หลายรูปแบบ ได้แก่ แรงงาน เงิน วัสดุอุปกรณ์ และข้อมูลข่าวสาร ทั้งหมดนี้เป็นแหล่งทรัพยากรหลักที่สำคัญ ที่นำมาใช้เพื่อพัฒนาโครงการ การส่งเสริมโดยใช้แรงงาน การบริจาคเงินและวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ และอื่น ๆ แสดงให้เห็นทิศทางที่ชัดเจนของการมีส่วนร่วม สิ่งสำคัญของการมีส่วนร่วมนี้ คือ การรู้ว่าใครเป็นผู้สนับสนุนและทำอย่างไร โดยวิธีการสมัครใจ การได้รับคำตอบแทน

หรือโดยการบีบบังคับ การสนับสนุน เรื่องทรัพยากรบ่อยครั้งที่พบว่ามีความไม่เท่าเทียมกันและการแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว

2) การมีส่วนร่วมในการบริหารและการประสานงาน (Project Demonstration and Coordination) กลุ่มบุคคลสามารถรวมตัวกันในการปฏิบัติงาน โดยการเป็นลูกจ้างหรือสมาชิกทีมที่ปรึกษาหรือเป็นผู้บริหารโครงการ สมาชิกอาสา ซึ่งทำหน้าที่ประสานงานกิจกรรมของโครงการ มีการฝึกอบรมให้รู้เทคนิคการปฏิบัติงานในโครงการสำหรับผู้เข้ามาบริหาร หรือประสานงาน วิธีนี้นอกจากจะเพิ่มความไว้วางใจให้กับคนอื่นๆ แล้วยังช่วยให้เกิดความตระหนักถึงปัญหาของตนเองอีกด้วย อีกทั้งยังทำให้เกิดการสื่อสารข้อมูลภายใน และได้รับคำแนะนำซึ่งเป็นปัญหาของคนในท้องถิ่น ตลอดจนผลกระทบที่ได้รับเมื่อโครงการเข้ามา

3) การมีส่วนร่วมในการขอความร่วมมือ (Enlistment) การขอความร่วมมือไม่จำเป็นต้องมีผลประโยชน์เข้ามาเกี่ยวข้อง แต่พิจารณาจากข้อเท็จจริงที่ว่า ผลเสียที่ตามมาหลังจากนำโครงการเข้ามา และผลที่เกิดกับกลุ่มบุคคลที่เข้าร่วมในโครงการ

3. การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ (Participation in Benefits) เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นมานานและมีผลในทางเศรษฐกิจ ซึ่งไม่ควรมองข้ามไป การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์แบ่งได้ 3 ชนิด คือ

1) ผลประโยชน์ด้านวัตถุ (Material Benefits) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของบุคคล เช่น เป็นการเพิ่มการบริโภค รายได้ และทรัพย์สิน แต่สิ่งเหล่านี้อาจจะทำให้การสรุปข้อมูลล้มเหลวได้ ซึ่งควรวิเคราะห์ให้ได้ว่าใครคือผู้มีส่วนร่วม และดำเนินการให้เกิดขึ้น

2) ผลประโยชน์ด้านสังคม (Social Benefits) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานด้านสาธารณะ ได้แก่ บริการหรือความพึงพอใจการสาธารณูปโภค การเพิ่มโครงการพัฒนาต่างๆ โดยใช้รูปแบบการผสมผสานเพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิตให้กับคนยากจน จึงจำเป็นต้องมีการกำหนดการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ทั้งในเรื่องปริมาณ การแบ่งผลประโยชน์ และคุณภาพบริการและความพึงพอใจ

3) ผลประโยชน์ทางด้านบุคคล (Personal Benefits) เป็นความปรารถนาที่จะเข้ามาเป็นสมาชิกกลุ่มหรือได้รับการคัดเลือกเข้ามา เป็นความต้องการอำนาจทางสังคมและการเมือง โดยผ่านความร่วมมือในโครงการ ผลประโยชน์สำคัญที่ได้จากโครงการมี 3 ชนิด คือ ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง อำนาจทางการเมือง และความรู้สึกว่าตนเองทำงานมีประสิทธิผล การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ควรศึกษาผลเสียที่จะเกิดขึ้นตามมาภายหลังด้วย เพราะอัตราการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์มีความแตกต่างกัน จะเป็นข้อมูลที่สำคัญในการวางนโยบายหลักที่เกี่ยวข้องว่าจะให้ใครมีส่วนร่วม หากผลที่ออกมาตรงกันข้ามกับความคาดหวัง จะได้แก้ไขเพื่อหาแนวทางที่มีความเป็นไปได้ในการวางรูปแบบใหม่

4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล (Participation in Evaluation) เป็นส่วนที่มีการเขียนเป็นรายงานไว้น้อย สามารถประเมินโครงการได้ 2 รูปแบบคือ การมีส่วนร่วมทางตรง และการมีส่วนร่วมทางอ้อม การมีส่วนร่วมในการประเมินผล ส่วนใหญ่เป็นเจ้าหน้าที่จากส่วนกลางมากกว่าสมาชิก

จากภายในกลุ่ม ซึ่งทำหน้าที่ประเมินผลด้านงบประมาณ ความพึงพอใจของบุคคลที่มีต่อโครงการ ประเมินว่ามีผู้เห็นด้วยกับ โครงการหรือไม่ ผู้ที่มีส่วนร่วมได้แก่ใครบ้าง มีส่วนร่วมโดยวิธีใด มีการแสดงความคิดเห็นผ่านสื่อต่าง ๆ หรือผ่านตัวแทนที่เลือกเข้าไปอย่างไร และทำอย่างไรความคิดเห็นต่าง ๆ จึงจะได้รับการนำไปใช้ประโยชน์

องค์การสหประชาชาติ (อ้างถึงใน ปีติ เดิมสมบุญณ์ 2550 : 26) ได้รวบรวมรูปแบบของการมีส่วนร่วมไว้ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมแบบเป็นไปเอง ซึ่งเป็นไปโดยการอาสาสมัครหรือการรวมตัวกันขึ้นเอง เพื่อแก้ไขปัญหาของตนเอง โดยเน้นการกระทำที่ไม่ได้รับการช่วยเหลือจากภายนอกซึ่งมีรูปแบบที่เป็นเป้าหมาย

2. การมีส่วนร่วมแบบชักนำ ซึ่งเป็นการเข้าร่วมโดยต้องการความเห็นชอบหรือสนับสนุน โดยรัฐบาล ซึ่งเป็นรูปแบบโดยทั่วไปของประเทศที่กำลังพัฒนา

3. การมีส่วนร่วมแบบบังคับ ซึ่งเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมภายใต้การดำเนินนโยบายของรัฐบาล ภายใต้การจัดการโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือ โดยการบังคับโดยตรง รูปแบบนี้เป็นรูปแบบที่ผู้กระทำได้รับผลทันที แต่จะไม่ได้รับระยะยาวและจะมีผลเสียที่ไม่ได้รับการสนับสนุนจากประชาชนในที่สุด

การมีส่วนร่วมถือเป็นสิ่งสำคัญต่อความสำเร็จของการดำเนินกิจกรรม หรือโครงการต่าง ๆ เป็นอย่างมาก ที่ประกอบไปด้วยกิจกรรมต่างๆ เป็นกลยุทธ์ที่จะช่วยให้มีแรงจูงใจในการทำงานมากขึ้น การเข้าไปมีส่วนร่วมยังทำให้บุคลากรเกิดทัศนคติต่อการบริหารงานขององค์กรดีขึ้น ส่งผลให้บุคคลเกิดความพอใจ เกิดความผูกพันต่อหน่วยงานและภารกิจที่ตนเองมีส่วนร่วมมีแรงใจที่จะมุ่งสู่ความสำเร็จ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาพฤติกรรมการณ์มีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร ฉะนั้นจึงยึดแนวคิดรูปแบบการมีส่วนร่วมตามแนวคิดของ Cohen and Uphoff

2.3.3 กระบวนการมีส่วนร่วม

กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน ศิริพร ถิ่นวิภาสกุล (2545, อ้างถึงในปีติ เดิมสมบุญณ์ 2550 : 28) ได้กล่าวว่าเป็นการกำหนดความต้องการวางแผนการตัดสินใจ การดำเนินการและการติดตามผลโดยเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความสามารถ ตลอดจนการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในการดำเนินการเรื่องต่างๆ อันจะมีผลกระทบมาถึงตนเอง ชุมชนและสังคม โดยมีทรัพยากรที่มีอยู่ในการดำเนินการเรื่องต่างๆ อันจะมีผลกระทบมาถึงตนเอง ชุมชนและสังคม โดยมีส่วนร่วมตั้งแต่การศึกษาเรียนรู้ปัญหา การคิดหาวิธีการแก้ปัญหา การตัดสินใจ การวางแผน การเข้าร่วมปฏิบัติในกิจกรรมและโครงการต่างๆ การติดตามและประเมินผลรวมทั้งการร่วมรับผิดชอบในการเข้าร่วมในกิจกรรมเหล่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บวรศักดิ์ อุวรรณโณ และถวิลวดี บุรีกุล (2550 : 32) ได้แบ่งขั้นตอนกระบวนการการมีส่วนร่วมใน 4 ชั้น กล่าวคือ

ชั้นที่ 1 มีส่วนร่วมในการวางแผน ประกอบด้วยการรับรู้ เข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผน และร่วมวางแผนกิจกรรม

ชั้นที่ 2 มีส่วนร่วมในการปฏิบัติ/ดำเนินการ ประกอบด้วยการเกี่ยวข้องกับการดำเนินการ ในกิจกรรมต่างๆ และการตัดสินใจ

ชั้นที่ 3 มีส่วนร่วมในการจัดสรรผลประโยชน์ เป็นการมีส่วนร่วมในการจัดสรรประโยชน์ หรือผลของกิจกรรมหรือผลของการตัดสินใจที่เกิดขึ้น

ชั้นที่ 4 มีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล เกี่ยวข้องกับการพยายามที่จะประเมินประสิทธิผลของโครงการกิจกรรมต่างๆ และพิจารณาวิธีการที่จะดำเนินการต่อเนื่องต่อไป ประชาชนจะเข้ามาเกี่ยวข้องกับการคิดเกณฑ์ในการประเมินโครงการ หรือกิจกรรมต่างๆด้วย ซึ่งผลของกระบวนการประเมินนี้ จะกลายเป็นปัจจัยนำเข้าไปในกระบวนการที่มีส่วนร่วมชั้นที่ 1 ซึ่งเป็นขั้นตอนของการวางแผนต่อไป

เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (2524 : 10) ได้สรุปกระบวนการการมีส่วนร่วมโดยแบ่งออกเป็น 4 ประการ ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา
2. การมีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินกิจกรรม
3. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน
4. การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล

วันรักษ์ มิ่งมณีนาถ (2536, อ้างถึงในสมคิด คำเจริญ 2552 : 51) ได้กล่าวว่ากระบวนการมีส่วนร่วมสามารถแบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. การศึกษาและวิเคราะห์ชุมชน
2. การวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา
3. การเลือกวิธีและการวางแผนในการแก้ปัญหา
4. การดำเนินงานตามแผน
5. การติดตามและประเมินผล

ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่า กระบวนการมีส่วนร่วมเริ่มตั้งแต่การศึกษาเรียนรู้ปัญหา การคิดหาวิธีการแก้ปัญหา การตัดสินใจ การวางแผน การเข้าร่วมปฏิบัติในกิจกรรมและ โครงการต่างๆ การติดตามและประเมินผลรวมทั้งการร่วมรับผิดชอบในการเข้าร่วมในกิจกรรมเหล่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.4 ระดับการมีส่วนร่วม

ระดับการมีส่วนร่วมตามหลักการทั่วไป จะขึ้นอยู่กับว่าจะมีส่วนร่วมในเรื่องประเภทใด หรือขั้นตอนใด แต่หลักใหญ่อาจแบ่งเป็น 5 ระดับ

นรินทร์ชัย พัฒนพงศา (2547 : 17-18) ได้จัดระดับการมีส่วนร่วมดังนี้

1. การมีส่วนร่วมเป็นผู้ให้ข้อมูลของคน/ครอบครัว/ชุมชนของคน เช่น การให้ข้อมูลการเจ็บป่วยของตนเองแก่แพทย์ ถ้าไม่ร่วมให้ข้อมูลที่เป็นจริงหรือแพทย์ไม่รับฟังจริงก็อาจรักษาไม่ได้ผลดี

2. การมีส่วนร่วมรับรู้ข้อมูลข่าวสาร เช่น การรับรู้ข้อมูลของตนจากแพทย์ เพื่อเป็นแนวทางตัดสินใจให้ดีขึ้น เพราะสิ่งที่แพทย์รู้เกี่ยวกับคนนั้นตนเองอาจไม่รู้

3. การมีส่วนร่วมตัดสินใจ (Co-Decision) โดยเฉพาะเกี่ยวกับโครงการที่ตนจะมีส่วนได้ส่วนเสียด้วย โดยแบ่งเป็น 3 กรณี แล้วแต่กิจกรรมนั้นตนอยู่ในขั้นตอนใดต่อไปนี้

1) ตนมีน้ำหนักการตัดสินใจน้อยกว่าเจ้าของโครงการ

2) ตนมีน้ำหนักการตัดสินใจเท่ากับเจ้าของโครงการ

2) ตนมีน้ำหนักการตัดสินใจมากกว่าเจ้าของโครงการ

4. การมีส่วนร่วมทำ คือ ร่วมในขั้นตอนการดำเนินงาน เช่น ร่วมสร้างถนนในชุมชน

5. การมีส่วนร่วมสนับสนุน คือ ไม่มีโอกาสร่วมทำแต่มีส่วนร่วมช่วยเหลือด้านอื่นๆ

International Association for Public Participation หรือ IAP2 ปีติ เดิมสมบุญณ์ (2550 : 29)

เสนอแนวคิดระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนไว้ 5 ระดับ

1. การมีส่วนร่วมในระดับข้อมูลข่าวสาร (Inform)

2. การมีส่วนร่วมในระดับหารือ (Consult)

3. การมีส่วนร่วมในระดับการเข้ามามีบทบาท (Involve)

4. การมีส่วนร่วมในระดับการสร้างความร่วมมือ (Collaboration)

5. การมีส่วนร่วมในระดับการให้อำนาจแก่ประชาชน (Empower)

สัมพันธ์ เตชชอติ (2537, อ้างถึงในสมคิด คำเจริญ 2552 : 51) ได้แบ่งระดับของการมีส่วนร่วมออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับที่ 1 การร่วมคิดและวิเคราะห์ถึงปัญหา สาเหตุแห่งปัญหาและทางเลือกการแก้ปัญหา พื้นฐานทางความคิดในการประมวลผลความรู้ทั้งหมดของชุมชน เพื่อนำไปสู่ขั้นตอนต่อไป

ระดับที่ 2 การตัดสินใจ เป็นหัวใจสำคัญของการมีส่วนร่วมในการที่จะให้คนส่วนใหญ่ในชุมชนตัดสินใจว่าควรทำหรือไม่ควรทำอย่างไร

ระดับที่ 3 การวางแผน เป็นการวางแผนอย่างเป็นระบบว่าควรทำสิ่งใดก่อนหลังและผลจากการทำจะเป็นอย่างไร

ระดับที่ 4 การปฏิบัติ เป็นการลงมือปฏิบัติตามแผนที่วางไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์เพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับที่ 5 การติดตามและประเมินผล ในระดับนี้จะต้องปฏิบัติสม่ำเสมอเพื่อปรับปรุงแก้ไขหรือหาแนวทางใหม่ในการแก้ไขปัญหา

บวรศักดิ์ อุวรรณโณ และถวิลวดี บุรีกุล (2550 : 28-33) กล่าวว่าวิธีการแบ่งระดับชั้นการมีส่วนร่วมของประชาชน อาจแบ่งได้หลายวิธีขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์และความละเอียดของการแบ่งเป็นสำคัญ อาทิ การแบ่งระดับชั้นการมีส่วนร่วมของประชาชนจากระดับต่ำสุดไปหาระดับสูงสุด ออกเป็นระดับต่างๆ และจำนวนประชาชนที่เกี่ยวข้องในแต่ละระดับจะเป็นปฏิภาคกับระดับของการมีส่วนร่วม กล่าวคือถ้าระดับการมีส่วนร่วมต่ำ จำนวนประชาชนที่เกี่ยวข้องจะมาก และยิ่งระดับการมีส่วนร่วมสูงขึ้นเพียงใด จำนวนประชาชนก็จะลดลงตามลำดับ

การแบ่งระดับชั้นการมีส่วนร่วมของประชาชนเรียงลำดับจากต่ำสุดไปหาสูงสุด ได้แก่

1. ระดับการให้ข้อมูล เป็นระดับต่ำสุดและเป็นวิธีที่ง่ายที่สุดของการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้วางแผนโครงการ แต่ไม่เปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นหรือเข้ามาเกี่ยวข้องใดๆ วิธีการให้ข้อมูลอาจทำได้หลายวิธี เช่น การแถลงข่าว การแจกข่าว การแสดงนิทรรศการ และการกระทำของหนังสือพิมพ์ที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการทำกิจการต่างๆ อย่างไรก็ตามเพื่อป้องกันมิให้รัฐบาลหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐใช้อำนาจดุลพินิจในการให้หรือไม่ให้ข้อมูลดังกล่าวแก่ประชาชน ต้องมีข้อกำหนดให้รัฐบาลหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องกระทำอย่างทั่วถึงด้วย ยกเว้นข้อมูลบางประเภท เช่น เกี่ยวกับความมั่นคงของชาติ เป็นต้น อนึ่งข้อมูลต่างๆ ที่ประชาชนควรได้รับต้องเป็นข้อมูลที่มีความถูกต้องประชาชนได้รับทราบในเวลาที่เหมาะสมหรือทันเหตุการณ์ มีปริมาณของข้อมูลที่เพียงพอและมีภาษาที่เข้าใจง่ายด้วย ตลอดจนมีช่องทางการเข้าถึง ไม่ยุ่งยากและฟรีหรือต้องเสียค่าใช้จ่าย

2. ระดับการเปิดรับความคิดเห็นจากประชาชน เป็นระดับขั้นสูงกว่าระดับแรก กล่าวคือ ผู้วางแผนโครงการเชิญชวนให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นเพื่อให้ได้ข้อมูลมากขึ้น และประเด็นในการประเมินข้อดีและข้อเสียชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการริเริ่มโครงการต่างๆ และการบรรยายให้ประชาชนฟังเกี่ยวกับโครงการต่างๆ และการบรรยายให้ประชาชนฟังเกี่ยวกับโครงการต่างๆ แล้วขอความคิดเห็นจากผู้ฟัง เป็นต้น

3. ระดับการปรึกษาหารือ เป็นระดับชั้นการมีส่วนร่วมของประชาชนที่สูงกว่าการเปิดรับความคิดเห็นจากประชาชน เป็นการเจรจากันอย่างเป็นทางการระหว่างผู้วางแผนโครงการและประชาชน เพื่อประเมินความก้าวหน้าหรือประเด็นหรือข้อสงสัยต่างๆ เช่น การจัดประชุม การจัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการและการเปิดกว้างรับฟังความคิดเห็น เป็นต้น

4. ระดับการวางแผนร่วมกัน เป็นระดับขั้นที่สูงกว่าการปรึกษาหารือ กล่าวคือ เป็นเรื่องของการมีส่วนร่วมที่มีขอบเขตกว้างมากขึ้น มีความรับผิดชอบร่วมกันในการวางแผนเตรียมโครงการและผลที่จะเกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการเหมาะสมที่จะใช้สำหรับการพิจารณาในประเด็นที่ยุ่งยากซับซ้อนและมีข้อโต้แย้งมาก เช่น การใช้กลุ่มที่ปรึกษาซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาต่างๆที่เกี่ยวข้องเพื่อแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งและการเจรจาเพื่อหาแนวทางประนีประนอมกัน เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้เผยแพร่ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ระดับการร่วมปฏิบัติ เป็นระดับขั้นที่สูงกว่าระดับการวางแผนร่วมกัน คือเป็นระดับที่ผู้รับผิดชอบโครงการกับประชาชนในพื้นที่ร่วมกันดำเนินโครงการเป็นขั้นการนำโครงการไปปฏิบัติร่วมกันเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

6. ระดับการควบคุมโดยประชาชน เป็นระดับสูงสุดของการมีส่วนร่วมโดยประชาชน เพื่อแก้ปัญหาข้อขัดแย้งที่มีอยู่ทั้งหมด เช่น การลงประชามติ

จากข้อมูลเบื้องต้นนี้อาจกล่าวได้ว่าระดับขั้นการมีส่วนร่วมของประชาชน อาจแบ่งได้หลายวิธีขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์และความละเอียดของการแบ่งเป็นสำคัญ กล่าวคือ ระดับการมีส่วนร่วมตามหลักการทั่วไป จะขึ้นอยู่กับว่าจะมีส่วนร่วมในเรื่องประเภทใดหรือขั้นตอนใด

จากแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสามารถนำความรู้ที่ได้มาประยุกต์ใช้กับการวิจัยเรื่องทัศนคติและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้ดังนี้

การมีส่วนร่วม คือ การเข้าไปมีส่วนร่วมทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งอาจเป็นการเข้าร่วมแบบทางตรง หรือทางอ้อมก็ได้ เป็นวิธีการที่ผู้นำสามารถนำมาปรับใช้ในการจูงใจและสร้างขวัญกำลังใจให้แก่บุคลากร เป็นกลยุทธ์ที่จะช่วยให้มีแรงจูงใจในการทำงานมากขึ้น ดังนั้นการมีส่วนร่วมจึงเป็นพฤติกรรมที่มีความเกี่ยวข้องกับจิตใจของบุคคล ซึ่งผู้วิจัยอนุมานถึงตัวแปรที่เกี่ยวข้องและเป็นปัจจัยเชิงอิทธิพลกับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ดังกล่าว คือ ทัศนคติที่จะส่งผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0

การมีส่วนร่วมมีหลากหลายรูปแบบ สำหรับการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานที่มีต่อนโยบายการดำเนินงานของรัฐบาล กล่าวคือ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 นั้นเอง โดยพิจารณาผ่านรูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรมในรูปแบบต่างๆ ตามแนวคิดของ (Cohen and Uphoff (จรัญญา บรรเทิง, 2548) ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Participation in Decision-making) การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ (Participation in Implementation) การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ (Participation in Benefits) การมีส่วนร่วมในการประเมินผล (Participation in Evaluation) ดังนั้นการมีส่วนร่วมจึงถือเป็นตัวแปรที่สำคัญในการศึกษาครั้งนี้ ภายได้สมมติฐานของการวิจัยในประเด็นที่ว่า ปัจจัยส่วนบุคคลและ ทัศนคติที่มีต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 มีผลกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานอย่างไร

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับกลุ่มคนวัยทำงาน

การวิจัยครั้งนี้มุ่งทำการศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร ฉะนั้นการศึกษาถึงแนวคิดเกี่ยวกับกลุ่มคนวัยทำงาน พฤติกรรมและพัฒนาการในด้านต่างๆ ของกลุ่มคนวัยทำงาน จึงเป็นประเด็นสำคัญที่ผู้วิจัยให้ความสำคัญ เพราะเป็นกลุ่มตัวอย่างที่สำคัญที่ผู้วิจัยใช้ในการศึกษางานวิจัย

ระยะพัฒนาการของมนุษย์แบ่งตามช่วงอายุได้เป็น 8 ระยะ ดังนี้ (สุชา จันทน์เอม, 2536 : 2-3)

1. ระยะก่อนเกิด (Prenatal stage) คือตั้งแต่เริ่มปฏิสนธิจนถึงระยะคลอด
2. วัยทารก เริ่มตั้งแต่เกิดจนถึงอายุ 2 ปี
3. วัยเด็ก เริ่มตั้งแต่อายุ 2 – 12 ปี
4. วัยเข้าสู่วัยรุ่น ปกติหญิงเฉลี่ยมีอายุ 12 ปี ชายเฉลี่ยมีอายุ 14 ปี
5. วัยรุ่น ตั้งแต่อายุ 14 – 21 ปี
6. วัยผู้ใหญ่ ตั้งแต่อายุ 21 – 40 ปี
7. วัยกลางคน ตั้งแต่อายุ 40 – 60 ปี
8. วัยสูงอายุ ตั้งแต่อายุ 60 ปีขึ้นไป

จากทั้ง 8 ระยะพัฒนาการของมนุษย์ นักจิตวิทยาจึงแบ่งช่วงระยะพัฒนาการวัยผู้ใหญ่หรือวัยทำงานตามอายุปฏิทินออกเป็น วัยผู้ใหญ่ตอนต้น (Early adulthood) ตั้งแต่อายุ 20 ถึง 40 ปี วัยกลางคน (Middle age หรือ Middle adulthood) คือช่วงอายุ 40 – 60 ปี (สุชา จันทน์เอม, 2536) ซึ่งบุคคลเข้าสู่วัยผู้ใหญ่หรือวัยทำงานนั้น คือ การเปลี่ยนแปลงบทบาท (Role Transition) เนื่องจากในวัยนี้มีหน้าที่และความรับผิดชอบมากขึ้น ข้อสังเกตที่แสดงถึงการเริ่มต้นการปรับเปลี่ยนจากวัยรุ่นสู่วัยผู้ใหญ่ คือ การสำเร็จการศึกษา มีอาชีพประจำ การแต่งงาน และการเป็นบิดามารดา (Hogan and Astone, 1986 cited in Kall and Cavanaugh, 1996)

จากพัฒนาการของมนุษย์เบื้องต้นนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่ากลุ่มคนวัยทำงาน หมายถึง วัยผู้ใหญ่ที่มีช่วงอายุตั้งแต่ 21 - 60 ปี เป็นวัยที่ต้องหารายได้ เพื่อเลี้ยงตัวเองและครอบครัว เป็นกลุ่มวัยที่มีอายุครอบคลุม ตั้งแต่วัยทำงานและวัยกลางคน ในประเทศไทยมีประชากรกลุ่มนี้อยู่ถึงประมาณ 2 ใน 3 ของประชากรทั่วประเทศ ประชากรวัยทำงานถือเป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนประเทศ

2.4.1 พัฒนาการด้านต่างๆ ของวัยผู้ใหญ่ตอนต้น

1. พัฒนาการทางร่างกาย บุคคลในวัยผู้ใหญ่ตอนต้นมีการพัฒนาทางร่างกายอย่างเต็มที่ทั้งเพศหญิงและเพศชาย ร่างกายสมบูรณ์ มีการพัฒนาความสูงมาจากวัยรุ่นและจะมีความสูงที่สุดในวัยผู้ใหญ่ตอนต้นนี้ รวมทั้งกล้ามเนื้อและเนื้อเยื่อไขมัน มีการพัฒนาอย่างเต็มที่เช่นกัน เมื่อเพศชายอายุประมาณ 20 ปี ไหล่จะกว้าง มีการเพิ่มขนาดของต้นแขนและมีความแข็งแรงของกล้ามเนื้อมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในเพศหญิงเด็นมและสะโพกมีการเจริญเต็มที่ ในวัยนี้ร่างกายจะมีพลัง คล่องแคล่วว่องไว การรับรู้ต่าง ๆ จะมีความสมบูรณ์เต็มที่ เช่น สายตา การได้ยิน ความสามารถในการดมกลิ่น การลิ้มรส จนกระทั่งเข้าสู่วัยกลางคนความสามารถต่าง ๆ เหล่านี้จะลดลง

2. พัฒนาการด้านอารมณ์ วัยผู้ใหญ่จะมีการควบคุมอารมณ์ได้ดีขึ้น มีความมั่นคงทางจิตใจ ดีกว่าวัยรุ่น คำนี้ถึงความรู้สึกของผู้อื่น รู้สึกยอมรับผู้อื่นได้ดีขึ้น มีพัฒนาการด้านอารมณ์รัก (Love) ได้ในหลายรูปแบบ เช่น รักแรกพบ (Infatuation) หรือรักแบบโรแมนติก (Romantic love) ในวัยผู้ใหญ่ตอนต้นนี้จะมีความรู้สึกแตกต่างจากในวัยรุ่น โดยจะมีความรู้สึกที่จะปรารถนาใช้ชีวิตคู่ด้วยกัน (Sternberg, 1985 cited in Papalia and Olds, 1995) มีการใช้กลไกทางจิตชนิดฝันกลางวัน (Fantasy) การเก็บกด (Impulsiveness) น้อยลง แต่จะใช้การตอบสนองด้วยเหตุผลทั้งกับตนเองและผู้อื่นมากขึ้น (ทิพย์ภา เศษฐ์ชาวลิต, 2541)

ทฤษฎีพัฒนาบุคลิกภาพ ของอิริคสัน วัยผู้ใหญ่ตอนต้นอยู่ในขั้นพัฒนาการขั้นที่ 6 คือความใกล้ชิดสนิทสนมหรือการแยกตัว (intimacy and solidarity vs. isolation) สังคมของบุคคลวัยนี้ คือเพื่อนรัก คู่ครอง บุคคลจะพัฒนาความรัก ความผูกพัน แสวงหามิตรภาพที่สนิทสนม หากสามารถสร้างมิตรภาพได้มั่นคง จะเป็นผู้ใหญ่ที่มีความสัมพันธ์กันอย่างไว้นื้อเชื่อใจและนับถือซึ่งกันและกัน ตรงข้ามกับผู้ใหญ่ที่ไม่สามารถสร้างความสนิทสนมจริงจังกับผู้หนึ่งผู้ใด ได้จะมีความรู้สึกอ้างว้างเดียวดาย (isolation) หรือเป็นคนที่หลงรักเฉพาะตนเอง (narcissism)

วัยนี้จะให้ความสำคัญกับกลุ่มเพื่อนร่วมวัยลดลง จำนวนสมาชิกในกลุ่มเพื่อนจะลดลง แต่สัมพันธ์ภาพในเพื่อนที่ใกล้ชิดหรือเพื่อนรักยังคงอยู่และจะมีความผูกพันกันมากกว่าความผูกพันในลักษณะของกลุ่มรักและพบว่ามีเป็นในเพื่อนเพศเดียวกัน (Papalia and Olds, 1995) การสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัวจะเพิ่มขึ้น เนื่องจากเป็นวัยที่เริ่มใช้ชีวิตครอบครัวกับคู่ของตนเอง และเกิดการปรับตัวกับบทบาทใหม่

3. พัฒนาการทางสติปัญญา พัฒนาการทางความคิดตามแนวคิดของเพียเจท์ (Piaget's theory) (Papalia and Olds, 1995) กล่าวว่าวัยผู้ใหญ่มีพัฒนาการทางความคิดสติปัญญาอยู่ในระดับ Formal operations ซึ่งเป็นขั้นสูงสุดที่สุดของพัฒนาการ มีความสามารถทางสติปัญญาสมบูรณ์ที่สุดคือคุณภาพของความคิดจะเป็นระบบ มีความสัมพันธ์กันและมีความคิดรูปแบบนามธรรม (Abstract logic) ผู้ใหญ่จะมีความคิดเปิดกว้าง ยืดหยุ่นมากขึ้น และรู้จักจดจำประสบการณ์ที่ได้เรียนรู้ ทำให้สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ต่างๆ ได้ดี และได้มีผู้สำรวจศึกษาหลายคนเห็นว่าความคิดของผู้ใหญ่นอกจากจะเป็นความคิดในการแก้ไขปัญหาดังที่เพียเจท์กล่าวไว้แล้ว ยังมีลักษณะของความคิดสร้างสรรค์และค้นหาปัญหาด้วย (พรณทิพย์ ศิริวรรณบุญ, 2530 อ้างถึงในทิพย์ภา เศษฐ์ชาวลิต, 2541) จึงมีผู้วิจารณ์อย่างมากว่าอาจจะอยู่ในระดับ postformal thought มากกว่า ทำให้มีผู้เชื่อว่าแนวคิดของเพียเจท์ไม่น่าจะเป็นที่ยอมรับอีกต่อไป (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2538)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. การปรับตัวกับบทบาทใหม่ ชีวิตการทำงานเมื่อเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ตอนต้นบุคคลส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วงของการศึกษาระดับอุดมศึกษา หรือใกล้ที่จะสำเร็จการศึกษา จะมีการวางแผนในการเลือกอาชีพ ประกอบอาชีพที่ตนมีความรัก ความพึงพอใจในงาน และการได้พิจารณาแล้วว่ามีความเหมาะสมกับตนเอง ย่อมทำให้ชีวิตการทำงานมีความสุข มีความพร้อมที่จะปรับตัวกับเพื่อนร่วมงาน และพร้อมที่จะเผชิญปัญหาและการแก้ไขปัญหาต่อไป

ชีวิตคู่ในวัยรุ่น อาจเริ่มต้นการมีสัมพันธ์สภาพกับเพื่อนต่างเพศจนพัฒนามาเป็นความรักในวัยผู้ใหญ่ หรือบางคนเริ่มต้นมีความสนใจเรื่องความรักอย่างจริงจัง สร้างสัมพันธ์สภาพกับคนต่างเพศรูปแบบถาวรในวัยผู้ใหญ่ตอนต้น โดยมีลักษณะคิดที่อยากจะใช้ชีวิตร่วมกัน อยากที่จะสร้างครอบครัวใหม่ เมื่อบุคคลสองคนตกลงใจใช้ชีวิตร่วมกันจึงต้องมีการปรับตัวกับบทบาทใหม่ที่เกิดขึ้น ได้แก่ บทบาทของการเป็นสามีหรือภรรยา มีความรับผิดชอบในบทบาทใหม่ที่ตนได้รับการเป็นสามีที่ดี ภรรยาที่ดี มีความรักความเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน มีความอดทน ร่วมกันประคับประคองชีวิตคู่ รวมทั้งให้การดูแลครอบครัวเดิมของแต่ละคน ในระยะแรกของการใช้ชีวิตคู่ อาจต้องมีการปรับตัวอย่างมากจนกระทั่งปรับตัวได้ดี ชีวิตคู่ก็จะมีความสุขและจะส่งเสริมให้ชีวิตในด้านอื่นมีความสุขด้วย

บทบาทการเป็นบิดามารดา ผู้ใหญ่ตอนต้นมีความปรารถนาที่จะเป็นผู้มีความสามารถในการปกป้อง ดูแลผู้ที่อ่อนแอกว่า เมื่อมีชีวิตคู่จึงมีความต้องการที่จะมีบุตรเพื่อทำหน้าที่ดังกล่าว ประกอบความต้องการที่จะมีทายาท เมื่อมีบุตรชีวิตครอบครัวจะต้องมีการปรับเปลี่ยนบทบาทอีกครั้งโดยการเพิ่มเติมบทบาทของการเป็นบิดามารดาโดยเฉพาะในผู้หญิงที่เมื่อแต่งงานแล้วแยกครอบครัวออกจากครอบครัวเดิมของตน หรือการเป็นครอบครัวเดี่ยวภายหลังการแต่งงาน การทำงานนอกบ้านกับการเพิ่มหน้าที่ของการเป็นมารดาอาจทำให้ประสบกับความยากลำบากในการปรับตัวในระยะแรก สามีจึงจำเป็นต้องมีบทบาทในการเป็นผู้ช่วยมารดาในการเลี้ยงดูบุตร การมีบุตรนี้ทำให้ทั้งสามีและภรรยาได้มีการเรียนรู้ถึงความรักอีกชนิดหนึ่งคือความรักที่มีแต่การให้โดยไม่หวังสิ่งใดตอบแทน

ชีวิตโสดในสังคมปัจจุบัน พบว่ามีคนจำนวนไม่น้อยมีความสุขกับชีวิตโสดซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากการอุทิศเวลาให้กับงาน มีความภาคภูมิใจในตนเองอย่างมาก ไม่ต้องการที่จะมีชีวิตคู่ หรือมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการมีชีวิตคู่ คนโสดต้องมีการปรับตัวเช่นกันเนื่องจากกลุ่มเพื่อนสนิทตั้งแต่ในวัยรุ่น เพื่อนร่วมงานมักมีครอบครัว คนโสดจึงต้องหาเพื่อนใหม่ที่เป็น โสดเช่นเดียวกัน ต้องมีการปรับตัวกับเพื่อนใหม่ หรือเลี้ยงสัตว์เลี้ยงเพื่อเป็นเพื่อนและตอบสนองความต้องการที่จะปกป้องดูแลผู้ที่อ่อนแกว่านั่นเอง

2.4.2 พัฒนาการวัยกลางคน

วัยกลางคน (Middle age หรือ Middle adulthood) คือช่วงอายุ 40 – 60 ปี เป็นช่วงระยะเวลาที่ยาวนาน ในการกำหนดบุคคลเข้าสู่วัยกลางคนนั้น มักจะพิจารณาสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงอายุเหล่านี้มากกว่าจะพิจารณาจากอายุปกติจริงๆ (ทิพย์ภา เศษฐ์เซาวลิต, 2541)

1. พัฒนาการทางด้านร่างกาย ในวัยกลางคนทั้งเพศชายและเพศหญิงร่างกายจะเริ่มมีความเสื่อมถอยในเกือบทุกระบบของร่างกาย ผิวหนังจะเริ่มเหี่ยวแห้ง หยิบ ไม่คงตึง ผมเริ่มร่วงและมีสีขาว น้ำหนักตัวเพิ่มขึ้นจากการสะสมไขมันใต้ผิวหนังมากขึ้น ระบบสัมผัส ได้แก่ ความสามารถในการมองเห็นเปลี่ยนแปลงส่วนใหญ่สายตาระยะยาวขึ้น บางคนจะมีอาการหูตึงเนื่องจากความเสื่อมของเซลล์ การลิ้มรสและการได้กลิ่นเปลี่ยนแปลงไป อวัยวะภายในร่างกาย เช่น ผนังเส้นเลือด หัวใจ ปอด ไต และสมอง มีความเสื่อมลงเช่นกัน (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2538 ; ทิพย์ภา เศษฐ์เซาวลิต, 2541)

2. พัฒนาการทางด้านอารมณ์ ในบุคคลที่ประสบความสำเร็จในชีวิตการทำงานจะมีอารมณ์มั่นคง รู้จักการให้อภัย ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน มีความพึงพอใจในชีวิตที่ผ่านมา ลักษณะบุคลิกภาพค่อนข้างคงที่ บางคนจะมีอารมณ์เศร้าจากการที่บุตรเริ่มมีครอบครัวใหม่ การสูญเสียบุคคลอันเป็นที่รัก เช่น บิดา มารดา หรือคู่สมรส หรือผิดหวังจากบุตร เป็นต้น

3. พัฒนาการทางสังคม ทฤษฎีพัฒนาบุคลิกภาพของอีริคสัน วัยกลางคนอยู่ในขั้นพัฒนาการขั้นที่ 7 คือการบำรุงส่งเสริมผู้อื่นหรือการพะวงเฉพาะตน (generativity vs. self absorption) บุคคลที่มีพัฒนาการอย่างสมบูรณ์ในวัยนี้ จะแบ่งปัน เพื่อแผ่ เอื้ออาทรต่อบุคคลอื่นๆ โดยเฉพาะกับบุคคลที่เยาว์วัยกว่า สร้างสรรค์ผลงานใหม่ ก่อให้เกิดความปลาบปลื้มใจ เห็นคุณค่าของตนเอง ตรงข้ามกับวัยกลางคนที่พะวงแต่ตน จะเห็นแก่ตัว ไม่แบ่งปัน เพื่อแผ่ต่อบุคคลอื่น ชอบแสดงอำนาจ หรือเป็นคนเฉื่อยชา ขาดความกระตือรือร้นในงาน

สังคมของบุคคลในวัยกลางคนส่วนใหญ่คือที่ทำงานและบ้าน กลุ่มเพื่อนที่สำคัญ ได้แก่ เพื่อนร่วมงาน หรือเพื่อนบ้าน ใกล้เคียง ความสัมพันธ์ในครอบครัวเป็นในลักษณะเฝ้าดูความสำเร็จในการศึกษา และความก้าวหน้าในหน้าที่การงานของบุตร ในบุคคลที่เป็นโสดกลุ่มเพื่อนที่สำคัญคือเพื่อนสนิทที่ผูกพันตั้งแต่ในวัยรุ่นหรือวัยผู้ใหญ่ตอนต้น ระยะปลายของวัยนี้ ส่วนใหญ่เข้าสู่วัยใกล้เกษียณอายุการทำงาน บางคนสามารถปรับตัวได้ดี บางคนไม่สามารถปรับตัวได้ รู้สึกท้อแท้ รู้สึกตัวเองค้อยคุณค่า อาจมีอาการซึมเศร้า (Lefrangois, 1996)

4. พัฒนาการทางสติปัญญา ในระยะวัยกลางคนนี้จะมีพัฒนาการทางสติปัญญาใกล้เคียงกับในวัยผู้ใหญ่ตอนต้นมีความคิดเป็นเหตุผล รู้จักคิดแบบประสานข้อขัดแย้งและความแตกต่าง จะสามารถรับรู้สิ่งที่เป็นข้อขัดแย้งต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว มีความอดทนและมีความสามารถในการจัดการกับข้อขัดแย้งนั้น ๆ ดังนั้นจึงมีความเข้าใจเรื่องการเมือง เล่นการเมือง รู้จักจัดการกับระบบระเบียบของสังคมและรู้จักจัดการกับเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างมีวุฒิภาวะ (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2538)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. การปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลง วิถีชีวิตชีวิตครอบครัว ปัญหาการหย่าร้าง เมื่อเกิดวิกฤติชีวิตครอบครัวและไม่สามารถแก้ปัญหาได้มักจะมีการหย่าร้างตามมา การหย่าร้างเป็นภาวะเครียดระดับสูงมาก และเป็นเรื่องของความสูญเสียอย่างรุนแรงถึงขั้นเป็นภาวะวิกฤตทางอารมณ์ (ฉวีวรรณ สัตยธรรม, 2532) ในครอบครัวที่ไม่มีบุตรปัญหาจากการหย่าร้างอาจไม่เกิดขึ้นเลย หรือเกิดขึ้นน้อยมากอาจเป็นปัญหาเกี่ยวกับการเงิน การหย่าร้างของครอบครัวที่มีบุตรมักจะพบปัญหาผู้ที่ จะดูแลบุตรต่อไป บุตรอาจเป็นที่ต้องการของทั้งบิดามารดา กรณีนี้จะมีการตกลงกันไม่ได้ เนื่องจากความต้องการที่จะเลี้ยงดูบุตรของทั้งบิดามารดา บุตรที่บิดาและมารดาไม่ต้องการจะมีปัญหาตกลงกันไม่ได้เช่นกัน สำหรับบุตรที่เป็นที่ต้องการของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะสามารถตกลงกันได้ อย่างไรก็ตามปัญหาที่เกิดขึ้นคือความรู้สึกของเด็กที่บิดามารดาแยกจากกัน การมีครอบครัวใหม่ที่ขาดบิดาหรือมารดา และอาจเป็นครอบครัวใหม่ที่มีบุคคลอื่นทำหน้าที่บทบาทแทนบิดาหรือมารดาของตน จะส่งผลกระทบต่อจิตใจของเด็กอย่างมาก

จากข้อมูลเบื้องต้นทางผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของวัยทำงานคือ กลุ่มคนวัยทำงาน หมายถึงผู้ที่ถูกเลือกเป็นกลุ่มศึกษาซึ่งในที่นี้เป็นคนวัยทำงาน กำหนดช่วงอายุ 20-60 ปี ซึ่งทำงานอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ทำให้ผู้วิจัยสามารถนำความรู้ที่ได้มาประยุกต์ใช้กับการวิจัยเรื่องทัศนคติและพฤติกรรม การมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร เนื่องจากเป็นวัยผู้ใหญ่ เป็นวัยที่ต้องหารายได้ เพื่อเลี้ยงตัวเองและครอบครัว เป็นกลุ่มวัยที่มีอายุครอบคลุม ตั้งแต่วัยรุ่นวัยทำงานและวัยกลางคน ในประเทศไทยมีประชากรกลุ่มนี้อยู่ถึงประมาณ 2 ใน 3 ของประชากรทั่วประเทศ ประชากรวัยทำงานถือเป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนประเทศ ดังนั้น กลุ่มบุคคลจึงให้ความสนใจการปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆซึ่งชีวิตการทำงานเมื่อเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ตอนต้นบุคคลส่วนใหญ่ จะมีการวางแผนในการเลือกอาชีพ ประกอบอาชีพที่ตนมีความรัก ความพึงพอใจในงาน และการได้พิจารณาแล้วว่ามีความเหมาะสมกับตนเอง ย่อมทำให้ชีวิตการทำงานมีความสุข มีความพร้อมที่จะปรับตัวกับเพื่อนร่วมงาน และพร้อมที่จะเผชิญปัญหา และการแก้ไขปัญหาคือไป และวัยกลางคนเป็นบุคคลที่ประสบความสำเร็จในชีวิตการทำงาน มีความมั่นคง นับว่าเป็นเงื่อนไขที่จะก่อให้เกิดพฤติกรรมของมนุษย์นั่นเอง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการมีส่วนร่วมบุคคล

2.5 โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0

2.5.1 โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0

โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 เป็นโมเดลเศรษฐกิจที่จะนำพาประเทศไทยให้หลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลาง กับดักความเหลื่อมล้ำ และกับดักความไม่สมดุล พร้อมๆกับเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปสู่ประเทศในโลกรุ่นหนึ่ง ที่มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ในบริบทของโลกยุค The Fourth Industrial Revolution อย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรม ตามแนวทางที่แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีได้วางไว้ ด้วยการสร้างความเข้มแข็งจากภายใน ควบคู่ไปกับการเชื่อมโยงกับประชาคมโลก ตามแนวคิด “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” โดยขับเคลื่อนผ่านกลไก “ประชารัฐ”

โมเดลประเทศไทย 4.0 ต้องมีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจจากเดิมที่ขับเคลื่อนด้วยการพัฒนาประสิทธิภาพในการผลิตภาคอุตสาหกรรม ไปสู่เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม โดยต้องขับเคลื่อนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงใน 3 มิติที่สำคัญ ได้แก่

1. เปลี่ยนจากการผลิตสินค้าโภคภัณฑ์ ไปสู่สินค้าเชิงนวัตกรรม
  2. เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรม ไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม
  3. เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้า ไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น
- จากแนวคิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างดังกล่าว ประเทศไทย 4.0 จะต้องมีการเปลี่ยนผ่านทั้งระบบใน 4 องค์ประกอบสำคัญ คือ

1. เปลี่ยนจากการเกษตรแบบดั้งเดิม (Traditional Farming) ในปัจจุบัน ไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ ที่เน้นการบริหารจัดการและเทคโนโลยี (Smart Farming) โดยเกษตรกรต้องมีรายได้มากขึ้น และเป็นเกษตรกรแบบเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur)
2. เปลี่ยนจากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแบบเดิม (Traditional SMEs) ที่รัฐต้องให้ความช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลา ไปสู่การเป็น Smart Enterprises และ Startups ที่มีศักยภาพสูงและเป็นวิสาหกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม (Innovation Driven Enterprises: IDE)
3. เปลี่ยนจากการให้บริการแบบเดิม (Traditional Services) ซึ่งมีการสร้างมูลค่าค่อนข้างต่ำ ไปสู่การบริการที่สร้างมูลค่าสูง (High Value Services)
4. เปลี่ยนจากแรงงานทักษะต่ำ ไปสู่แรงงานที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และทักษะสูง

จึงกล่าวสรุปได้ว่า โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 เป็นวิสัยทัศน์เชิงนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการจะปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจจากเดิมที่ขับเคลื่อนด้วยการพัฒนาประสิทธิภาพในการผลิตภาคอุตสาหกรรม ไปสู่เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อนำพาประเทศไทยให้หลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลาง กับดักความเหลื่อมล้ำ และกับดักความไม่สมดุล เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พร้อมๆกับเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปสู่ประเทศในโลกรุ่นหนึ่ง ที่มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ตามแนวทางที่แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

2.5.2 กลไกการขับเคลื่อนประเทศไทย 4.0

3 ก้นดักสำคัญที่ประเทศไทยกำลังเผชิญอยู่ในปัจจุบัน ประกอบด้วย ก้นดักประเทศรายได้ปานกลาง (Middle Income Trap) ก้นดักความเหลื่อมล้ำ (Inequality Trap) และก้นดักความไม่สมดุลของการพัฒนา (Imbalance Trap) ถือเป็นอุปสรรคสำคัญในการพัฒนาประเทศ ดังนั้น จึงต้องมีการสร้างโมเดลใหม่ในการพัฒนาประเทศขึ้นมา คือ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ซึ่งจะสามารถพัฒนาประเทศไทยให้หลุดพ้นทั้ง 3 ก้นดัก พร้อมกับการนำประเทศมุ่งสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนอย่างเป็นรูปธรรมได้ ดังภาพที่ 2.2 กลไกการขับเคลื่อนความมั่งคั่งของประเทศ (สถาปนาปฏิรูปแห่งชาติ, 2557) โดยโมเดลประเทศไทย 4.0 จะประกอบด้วยกลไกในการขับเคลื่อนความมั่งคั่ง (Engines of Growth) เพื่อสามารถพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่งคั่งได้ดังต่อไปนี้

1. กลไกการขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม

กลไกขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมเพื่อการยกระดับผลิตภาพ (Productive Growth Engine) มีเป้าหมายสำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลาง (Middle Income Country) ไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง (High Income Country) ที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ปัญญา เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ กลไกนี้ประกอบไปด้วย

- 1) การยกระดับขีดความสามารถด้านการวิจัยและพัฒนา
- 2) การสร้างคลัสเตอร์ทางด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม
- 3) การบ่มเพาะธุรกิจด้านเทคโนโลยี การออกแบบและความคิดสร้างสรรค์
- 4) การพัฒนาวิสาหกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม
- 5) การพัฒนาทักษะและงานใหม่เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต
- 6) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการทำธุรกิจ
- 7) การบริหารจัดการสมัยใหม่ที่พร้อมดำเนินการทั้งใน Physical และ Digital Platforms
- 8) กิจการร่วมทุนรัฐและเอกชนในโครงการขนาดใหญ่

จึงอาจกล่าวได้ว่า ประเทศรายได้ปานกลาง คือ ประเทศกำลังพัฒนาที่อยู่ครึ่งทางของการก้าวไปสู่ประเทศที่เศรษฐกิจพัฒนาแล้ว ดังนั้น ก้นดักรายได้ปานกลาง จึงเกิดจากการที่ไม่สามารถรักษาการเติบโตทางเศรษฐกิจที่เคยมีอัตราสูงในอดีตให้สามารถคงอยู่ต่อไปในอนาคต ทำให้ประเทศกำลังพัฒนาจำนวนมากยังคงมีฐานะทางเศรษฐกิจที่อยู่ระหว่างประเทศรายได้ต่ำกับประเทศรายได้ปานกลาง โดยไม่มีแนวโน้มที่จะก้าวไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง กลไกขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมจึงเป็นการตอบโจทยความพยายามในการก้าวข้าม “ก้นดักประเทศรายได้ปานกลาง” ที่ประเทศไทยกำลังเผชิญอยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. กลไกการขับเคลื่อนด้วยการสร้างการมีส่วนร่วม

กลไกขับเคลื่อนที่คนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง (Inclusive Growth Engine) มีเป้าหมายเพื่อให้เกิดการกระจายรายได้ การสร้างโอกาสและความมั่งคั่งอย่างเท่าเทียมเพื่อตอบสนองโจทย์ประเด็นปัญหาและความท้าทายทางสังคมในมิติต่างๆ โดยกลไกนี้ประกอบด้วย

- 1) การสร้างคลัสเตอร์เศรษฐกิจระดับกลุ่มจังหวัด
- 2) การพัฒนาเศรษฐกิจระดับฐานรากในชุมชน
- 3) การส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม
- 4) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการทำธุรกิจ
- 5) การส่งเสริมและสนับสนุนให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้มแข็งและสามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก
- 6) การสร้างแรงงานที่มีทักษะและความรู้ด้านเทคโนโลยีเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต
- 7) การยกระดับขีดความสามารถ
- 8) การเสริมสร้างทักษะและการเติมเต็มศักยภาพของประชาชนให้ทันกับพลวัตการเปลี่ยนแปลงจากภายนอก
- 9) การจ่ายภาษีให้แก่ผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดแบบมีเงื่อนไข (Negative Income Tax)

โมเดลประเทศไทย 3.0 ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน โดยกับดักสำคัญที่ประเทศไทยกำลังเผชิญ คือ ปัญหาความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้ ที่ก่อให้เกิดช่องว่างความเหลื่อมล้ำระหว่างประชากร ซึ่งถือเป็นอุปสรรคสำคัญในการพัฒนาประเทศ กลไกการขับเคลื่อนด้วยการสร้างการมีส่วนร่วม จึงเป็นการตอบโจทย์ความพยายามในการก้าวข้าม “กับดักความเหลื่อมล้ำ” ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

3. กลไกการขับเคลื่อนที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

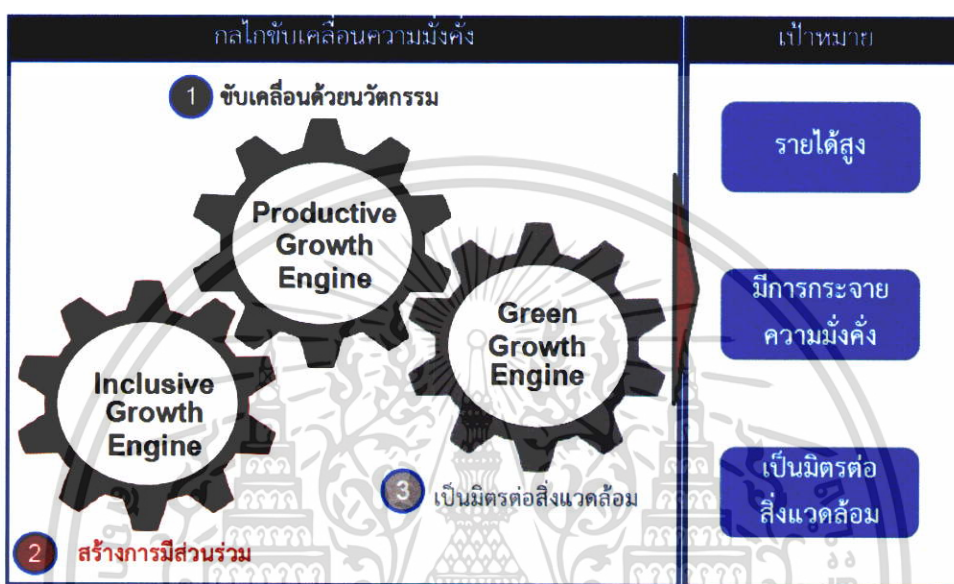
กลไกการขับเคลื่อนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน (Green Growth Engine) เนื่องจากการสร้างความมั่งคั่งของประเทศไทยในอนาคต จะต้องคำนึงถึงการพัฒนาและใช้เทคโนโลยีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งกลไกนี้ประกอบไปด้วย

- 1) การมุ่งเน้นธุรกิจ การผลิต และการใช้เทคโนโลยีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- 2) การมุ่งเน้นการใช้พลังงานทดแทน
- 3) การปรับแนวคิดจากเดิมที่คำนึงถึงความได้เปรียบในเรื่องต้นทุน (Cost Advantage) เป็นหลักมาสู่การคำนึงถึงประโยชน์ที่ได้จากการลดความสูญเสียที่เกิดขึ้นทั้งระบบ (Lost Advantage)
- 4) การส่งเสริมให้ภาคเอกชนเป็นองค์กรที่ “คิดดีทำดี” (Doing Good, Doing Well)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลไกการขับเคลื่อนที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เป็นการตบโจทย์การหลุดออกจาก “กับดักความไม่สมดุลของการพัฒนา” ระหว่างคนกับสภาพแวดล้อมที่กำลังเผชิญอยู่ในปัจจุบัน

ทั้ง 3 กลไกขับเคลื่อนประเทศไทย 4.0 จะปรับเปลี่ยนประเทศไทย ให้ก้าวไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีการกระจายความมั่งคั่งอย่างทั่วถึง ตลอดจนเป็นระบบเศรษฐกิจสีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม อันเป็นคุณลักษณะสำคัญของการเป็น “ประเทศโลกที่หนึ่ง” ในศตวรรษที่ 21 นี้

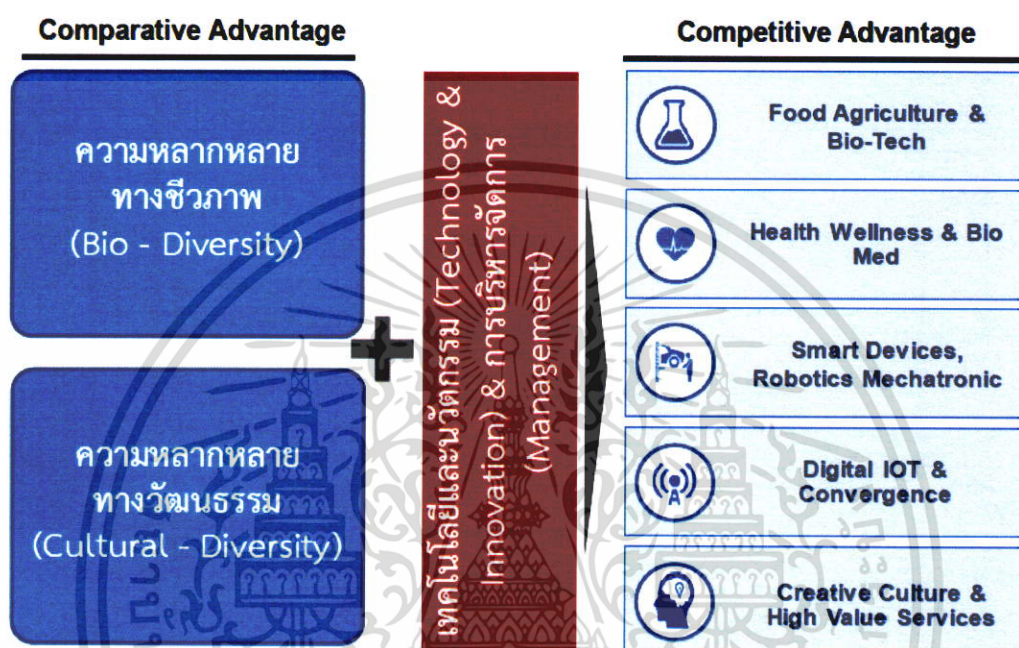

ภาพที่ 2.2 กลไกการขับเคลื่อนความมั่งคั่งของประเทศ
ที่ 4.0 สภาปฏิรูปแห่งชาติ (2557)

โมเดลประเทศไทย 4.0 เป็นการแสวงหากฎในการขับเคลื่อนความมั่งคั่ง (Engines of Growth) ชุดใหม่ โดยการแปลงความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศที่มีอยู่ 2 ด้าน คือ ความหลากหลายเชิงชีวภาพและความหลากหลายเชิงวัฒนธรรม ให้เป็นความได้เปรียบในเชิงแข่งขัน ดังภาพที่ 2.3 ความได้เปรียบในการแข่งขันของประเทศ (ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบเศรษฐกิจไทย 4.0 ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579), 2559) โดยการเติมความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม การวิจัยและพัฒนา เทคโนโลยี รวมถึงการบริหารจัดการ เพื่อต่อยอดความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ ซึ่งหากกล่าวในบริบทของภาคอุตสาหกรรม ก็คือการปรับโครงสร้างจากกลุ่มอุตสาหกรรมดั้งเดิมสู่กลุ่มอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าและความซับซ้อนสูง ซึ่งขับเคลื่อนด้วย 5 กลุ่มเทคโนโลยีและนวัตกรรม ได้แก่ กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ กลุ่มเครื่องมืออุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม กลุ่มดิจิทัลเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตเชื่อมต่ออุปกรณ์ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว และกลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ทุนวัฒนธรรมและบริการที่มีมูลค่าสูง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทั้ง 3 กลไกขับเคลื่อน ประเทศไทย 4.0 ถือเป็นปฏิรูปประเทศไทยไปสู่ความมั่งคั่งอย่างมั่นคงและยั่งยืน เพื่อให้หลุดพ้นจากกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลาง ซึ่งถือเป็นเปลี่ยน โมเดลเศรษฐกิจจากการพึ่งพาการลงทุนต่างประเทศ มีการลงทุนการวิจัยและพัฒนาตัวเองน้อยมากโดยมุ่งเน้นการพัฒนาการศึกษาคน สร้างการวิจัยและพัฒนา โครงสร้างเศรษฐกิจ ให้ไทยสามารถอยู่ได้ในศตวรรษที่ 21

ภาพที่ 2.3 ความได้เปรียบในการแข่งขันของประเทศ

ที่มา ยุทธศาสตร์การพัฒนาศาสนากรรมไทย 4.0 ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) (2559)

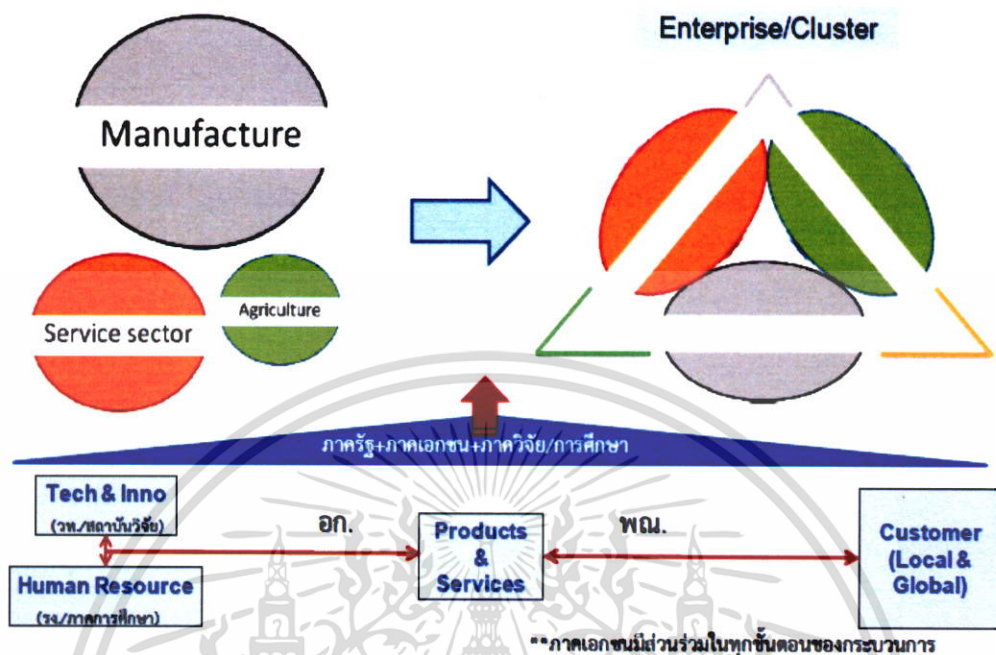
2.5.3 บทบาทในการพัฒนาประเทศไทย 4.0

ในการพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมในโมเดลประเทศไทย 4.0 นั้น ธุรกิจในอนาคตจะมีการพัฒนาจากการที่เน้นแต่สินค้าอย่างเดียว ขยายไปสู่การบริการเพิ่มมากขึ้น กล่าวคือ ธุรกิจในอนาคตไม่สามารถจะขายแต่เพียงสินค้าอย่างเดียวแต่ต้องมีการพัฒนาในด้านการให้บริการด้วย นอกจากนี้ ในการวางแผนเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจต้องพิจารณาตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าของอุตสาหกรรม ตั้งแต่การจัดหาวัตถุดิบ การผลิตสินค้าและบริการ ตลอดจนการกระจายสินค้าและบริการไปสู่ผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ

ซึ่งวัตถุดิบหลักของประเทศไทยมาจากทรัพยากรธรรมชาติ หรือผลผลิตทางการเกษตร ดังนั้นการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศไทยจึงต้องมีการเชื่อมโยงทั้งภาคเกษตรภาคอุตสาหกรรม และภาคการบริการ ซึ่งกระทรวงอุตสาหกรรมไม่สามารถที่จะดำเนินการพัฒนาแต่เพียงหน่วยงานเดียวได้ หากต้องมีการประสานความร่วมมือและบูรณาการในการทำงานร่วมกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กับกระทรวงและหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังภาพที่ 2.4 ความร่วมมือในการพัฒนาประเทศไทย 4.0 (ยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมไทย 4.0 ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579), 2559)

ภาพที่ 2.4 ความร่วมมือในการพัฒนาประเทศไทย 4.0
ที่มา ยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมไทย 4.0 ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) (2559)

1. บทบาทของแต่ละภาคส่วนในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ

การพัฒนาประเทศจำเป็นต้องใช้ความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ไม่เพียงแต่หน่วยงานภาครัฐเท่านั้น แต่ต้องมีการประสานความร่วมมือจากภาคเอกชน และสถาบันการศึกษา ตลอดจนศูนย์วิจัยต่างๆ ด้วย เพื่อเร่งให้เกิดกระบวนการพัฒนาด้านนวัตกรรมและการกระจายความมั่งคั่ง บทบาทของแต่ละภาคส่วนในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศประกอบด้วย

1) ภาครัฐกิจ ซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวหลักในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรม โดยเฉพาะในการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม การวิจัยร่วมและทุนวิจัยร่วม สนับสนุนการลงทุนร่วมและกองทุนร่วมลงทุน การพัฒนาบุคลากรและผู้เชี่ยวชาญในภาคอุตสาหกรรม รวมถึงสร้างการรวมกลุ่มเครือข่าย การค้าการผลิต และนวัตกรรม

2) ภาคการศึกษาและภาคการวิจัย ซึ่งจะมีส่วนช่วยในเรื่องการให้ความรู้ การพัฒนาทักษะของผู้ประกอบการ คุณศัพท์ความรู้และถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่ภาคอุตสาหกรรม ตลอดจนการคิดค้นสนับสนุนงานวิจัยเพื่อนำไปต่อยอดในเชิงพาณิชย์ พร้อมกับส่งเสริมการแยกตัวของหน่วยธุรกิจ (Spin-offs) และบริษัทเชิงทดลอง (Startup) ที่เกิดจากงานวิจัยของหน่วยงานเพื่อสร้างธุรกิจใหม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3) ภาครัฐ จะคอยอำนวยความสะดวกในการประกอบธุรกิจ และการลงทุนต่าง ๆ เช่น มีมาตรการในการสนับสนุนการลงทุน การปรับปรุงกฎระเบียบต่างๆ ให้เอื้อต่อการลงทุน และอำนวยความสะดวกในการศึกษาค้นคว้านวัตกรรมต่างๆ เช่น มีนโยบายและมาตรการในการสนับสนุนกิจกรรมการศึกษาและวิจัยเพื่อการคิดค้นนวัตกรรมต่างๆ รวมถึงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ห้องปฏิบัติการ ศูนย์ทดสอบ เป็นต้น

4) สถาบันการเงิน มีส่วนช่วยโดยตรงในการสนับสนุนให้ผู้ประกอบการมีโอกาสเข้าถึงแหล่งเงินทุน เพื่อสามารถนำไปลงทุน ตลอดจนการปรับปรุงหรือขยายกิจการได้

2. การพัฒนาประเทศไทย 4.0

การพัฒนาองค์ความรู้ การสร้างเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆ เพื่อนำมาสร้างเป็นผลิตภัณฑ์ และสามารถต่อยอดไปถึงการผลิตในเชิงพาณิชย์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ระยะ คือ 1. การพัฒนาองค์ความรู้ (Pure Science) 2. การสร้างเทคโนโลยีและนวัตกรรม (Technology & Innovation) 3. การพัฒนาการผลิต (Engineering) และ 4. การพัฒนาเชิงพาณิชย์ (Commerce) ดังภาพที่ 2.5 ความร่วมมือและขั้นตอนในการพัฒนาประเทศไทย 4.0 (ยุทธศาสตร์การพัฒนาศาสตร์การพัฒนาศาสตร์ไทย 4.0 ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579), 2559) โดยมีรายละเอียดดังนี้

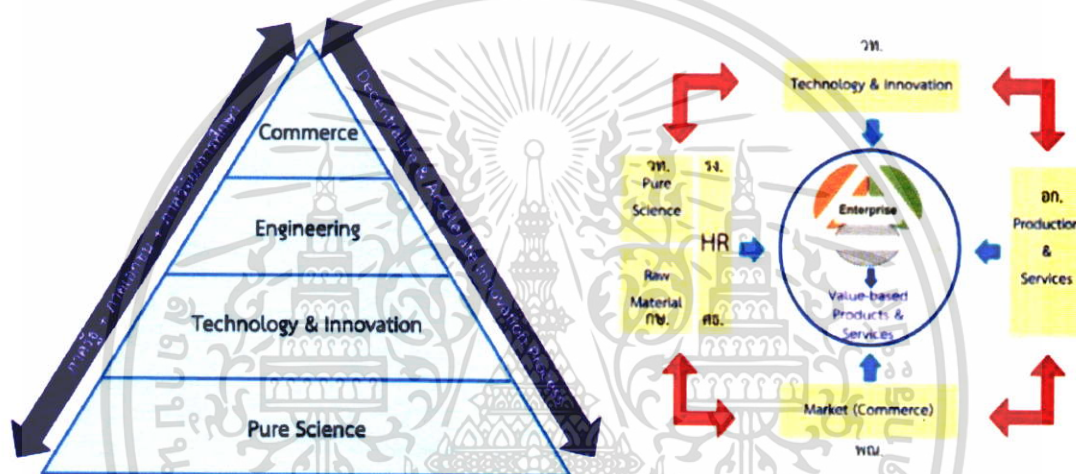
1) การพัฒนาองค์ความรู้ (Pure Science) เป็นการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาความรู้ในด้านต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านวิทยาศาสตร์และด้านเทคโนโลยี เพื่อเป็นรากฐานในการพัฒนานวัตกรรมต่อไป โดยมีกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและสถาบันการศึกษาต่างๆ เป็นตัวกลางในการขับเคลื่อน นอกจากนี้เนื่องจากประเทศไทยมีความหลากหลายด้านพืชผลทางการเกษตร ซึ่งสามารถนำมาต่อยอดเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีด้านไบโอต่างๆ ได้อีกมาก ดังนั้น จึงต้องมีการพัฒนาการเกษตรเพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพและลักษณะที่เหมาะสมเพื่อเป็นวัตถุดิบในการพัฒนาไบโอเทคโนโลยีต่อไป โดยมีกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นตัวกลางหลักในการพัฒนาวัตถุดิบทางการเกษตร สิ่งสำคัญในการพัฒนาองค์ความรู้คือการพัฒนาคนหรือทุนมนุษย์ ซึ่งเป็นทรัพยากรหลักที่สำคัญที่สุดในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและพัฒนาประเทศ ซึ่งจะต้องพัฒนาคนให้มีทักษะความรู้ ความสามารถในการเรียนรู้ ทักษะการคิดวิเคราะห์ ตลอดจนการคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ขึ้นมาได้ โดยหน่วยงานหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ได้แก่ กระทรวงแรงงาน และกระทรวงศึกษาธิการ

2) การสร้างเทคโนโลยี และนวัตกรรม (Technology & Innovation) ขั้นถัดมาคือการสร้างเทคโนโลยีและนวัตกรรม เนื่องจากอุตสาหกรรมในอนาคตจะมีการแข่งขันกันในด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีมากขึ้น ดังนั้นประเทศไทยจึงต้องเร่งพัฒนาเทคโนโลยีและสร้างสรรค์นวัตกรรมต่างๆ โดยมีกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและสถาบันการศึกษาต่าง ๆ เป็นหน่วยงานหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาเทคโนโลยีของประเทศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้拿去ใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3) การพัฒนาการผลิต (Engineering) เป็นการนำนวัตกรรมหรือเทคโนโลยีที่พัฒนาคิดค้นมาได้มาสู่ขั้นตอนของการผลิตเพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์หรือบริการต่างๆ ซึ่งจะต้องมีการออกแบบและการวางแผนการผลิตอย่างเหมาะสมเพื่อให้มีการใช้ทรัพยากรในการผลิตให้คุ้มค่าที่สุด รวมถึงการควบคุมต้นทุนในการผลิตให้เหมาะสม โดยหน่วยงานหลักที่ช่วยขับเคลื่อนในส่วนการผลิตได้แก่ กระทรวงอุตสาหกรรม

4) การพัฒนาเชิงพาณิชย์ (Commerce) ขั้นสุดท้ายคือ การพัฒนาเชิงพาณิชย์เพื่อสามารถขายสินค้าและบริการที่ผลิตได้และสร้างรายได้ให้แก่ประเทศ โดยจะต้องมีการพัฒนาการตลาด การประชาสัมพันธ์ ระบุกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย จัดหาช่องทางการตลาด มีการวางแผนและกลยุทธ์ในการตลาด โดยหน่วยงานหลักที่ช่วยในการขับเคลื่อนการพัฒนาเชิงพาณิชย์ได้แก่ กระทรวงพาณิชย์

ภาพที่ 2.5 ความร่วมมือและขั้นตอนในการพัฒนาประเทศไทย 4.0
ที่มา ยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมไทย 4.0 ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) (2559)

การขับเคลื่อนประเทศไทย 4.0 เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศนั้น จำเป็นต้องใช้พลังประชารัฐในการขับเคลื่อน ซึ่งประกอบด้วยผู้มีส่วนร่วมหลัก ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคการศึกษา ทั้งมหาวิทยาลัย และสถาบันวิจัยต่าง ๆ โดยเน้นตามความถนัดและจุดเด่นของแต่ละองค์กร และมีภาครัฐทำหน้าที่เป็นผู้สนับสนุน ด้วยความร่วมมือของทุกภาคส่วนจะสามารถพัฒนาโมเดลประเทศไทย 4.0 ไปพร้อม ๆ กัน ทั้งความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจ การรักษาสีเขียว การมีสังคมที่อยู่ดีมีสุข และการเสริมสร้างภูมิปัญญามนุษย์ เพื่อให้ประเทศไทยสามารถรับมือกับการเปลี่ยนแปลงได้อย่างทันทั่วทั้งที่สามารถนำพาประเทศไปสู่ความมั่งคั่ง มั่นคง และยั่งยืนในที่สุด

โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 เป็นอีกนโยบายหนึ่งที่มีการวางรากฐานการพัฒนาประเทศในระยะยาว เป็นจุดเริ่มต้นในการขับเคลื่อนไปสู่การเป็นประเทศที่มั่งคั่ง มั่นคง และเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยั่งยืน ตามวิสัยทัศน์รัฐบาล เป็นรูปแบบที่มีการผลักดันการปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจ การปฏิรูป การวิจัยและการพัฒนา ตลอดจน การปฏิรูปการศึกษาไปพร้อมๆ กัน เป็นการผนึกกำลังของทุกภาค ส่วนภายใต้แนวคิด ประชากรรัฐ ที่ผนึกกำลังกับเครือข่ายพันธมิตรทางธุรกิจ การวิจัยพัฒนา และ บุคลากรทั้งในประเทศและระดับโลก เพื่อให้หลุดพ้นจากกับดักสำคัญที่ประเทศกำลังเผชิญอยู่ คือ กับดักประเทศรายได้ปานกลาง กับดักความเหลื่อมล้ำ และกับดักความไม่สมดุลของการพัฒนา จึง ต้องมีการสร้างโมเดลใหม่ในการพัฒนาประเทศขึ้นมา คือ โมเดลประเทศไทย 4.0 ซึ่งจะ สามารถ พัฒนาประเทศไทยให้หลุดพ้นทั้ง 3 กับดัก พร้อมกับการนำประเทศมุ่งสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และ ยั่งยืนอย่างเป็นรูปธรรมได้

2.6 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พรชัย เจดามานและคณะ (2559) การศึกษาการพัฒนาการศึกษาภายใต้กรอบประเทศไทย 4.0 ผู้ศตวรรษที่ 21 ผลการวิจัยพบว่า กระบวนทัศน์การพัฒนาทางการศึกษาภายใต้ประเทศไทย 4.0 ผู้ศตวรรษที่ 21 คือ การเป็นจุดเริ่มต้นยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี การขับเคลื่อนไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง พอเพียงและยั่งยืน อย่างเป็นรูปธรรม การขับเคลื่อนเชิงปฏิบัติการที่มีการผลักดันการปฏิรูปโครงสร้าง การวิจัยและ การพัฒนาการศึกษา การผนึกกำลังภายใต้แนวคิดประชารัฐ การวิจัยพัฒนาบุคลากร การศึกษา และผู้เรียนภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจากการรู้จักเติมเต็ม พอเพียง แบ่งปัน รับผิดชอบและให้คุณค่า การหาความรู้อย่างต่อเนื่อง การมีคุณธรรม วัฒนธรรมภิบาลเพื่อเป็นเกราะ ค้ำกัน และการเรียนรู้ในทักษะศตวรรษที่ 21 การพัฒนาการศึกษา 4.0 เป็นยุทธศาสตร์ฐานความรู้ (Knowledge-based Economic) ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทุนมนุษย์ การใช้และต่อยอดองค์ ความรู้ การให้ความสำคัญกับการวิจัยและพัฒนา (Research & Development) การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม (Science, Technology, Innovation) ซึ่งก็คือ ผลลัพธ์ของระบบการจัดการ ทั้งการเข้าถึง ความเท่าเทียม คุณภาพ ประสิทธิภาพที่ตอบ โจทย์การก้าวทันการเปลี่ยนแปลง ซึ่งคือ ความจำเป็นที่จะต้องมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับพลวัตการเปลี่ยนแปลงในประชาคม เครือข่ายของ ประชาคม และการปลูกจิตสำนึกต่อตนเองและ ประชาคมการปรับเปลี่ยนจุดเน้น จากการเน้นสร้าง คนเพื่อป้อนการเติบโตทางเศรษฐกิจ เพื่อตอบ โจทย์สังคมอุตสาหกรรมเพียงอย่างเดียว ผู้การเน้น ของการสร้างคนเติบโต เพื่อรองรับการสร้างและปลดปล่อยพันชนาการ ศักยภาพ สมรรถนะ ประสิทธิภาพ คุณภาพและความยั่งยืนของผู้คนในสังคม ที่เกิดการเรียนรู้ ความคิดสร้างสรรค์และ ความ สามารถของการเชื่อมั่นในการพัฒนา

เมธิยา ญาณจินดา (2558) การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเลือกตั้งผ่านสื่อสังคมออนไลน์ กับทัศนคติและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร การ วิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะทางประชากรของประชาชนในเขต กรุงเทพมหานคร

และการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเลือกตั้งผ่านสื่อสังคมออนไลน์กับทัศนคติและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า 1) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความถี่ในการเปิดรับข้อมูลข่าวสารฯ ผ่านเว็บไซต์บ่อยครั้ง มีความถี่ในการเปิดรับข้อมูลข่าวสารฯ ผ่านเฟซบุ๊กเป็นประจำ 2. การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการเลือกตั้งในระบอบประชาธิปไตยผ่านสื่อสังคมออนไลน์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทัศนคติเกี่ยวกับการเลือกตั้งในระบอบประชาธิปไตยผ่านสื่อสังคมออนไลน์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย และพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองผ่านสื่อสังคมออนไลน์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับบ่อยครั้ง 3.การทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ สถานภาพ และอาชีพต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อสังคมออนไลน์เกี่ยวกับการเลือกตั้งแตกต่างกัน ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการเลือกตั้งผ่านสื่อสังคมออนไลน์แตกต่างกัน ประชาชนที่มีพฤติกรรมการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเลือกตั้งผ่านสื่อสังคมออนไลน์ต่างกันมีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการเลือกตั้งผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ทัศนคติเกี่ยวกับการเลือกตั้งและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกัน การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเลือกตั้งผ่านสื่อสังคมออนไลน์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติเกี่ยวกับการเลือกตั้งและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง และทัศนคติของประชาชนเกี่ยวกับการเลือกตั้งมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วม

วุฒิชัย อารักษ์โพชนงค์ (2556) อิทธิพลของการรับรู้ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วม ที่มีต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ตามระบบคุณภาพภายใน การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้ทัศนคติและการมีส่วนร่วมของบุคลากรสายสนับสนุนที่มีต่อระบบคุณภาพภายใน และการศึกษาอิทธิพลระหว่างตัวแปรการรับรู้ทัศนคติการมีส่วนร่วมของบุคลากรสายสนับสนุนที่มีต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของบุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐตามระบบคุณภาพภายใน ผลการศึกษาพบว่า 1. ระดับการรับรู้ทัศนคติและการมีส่วนร่วมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และประสิทธิภาพการดำเนินงานของบุคลากรสายสนับสนุน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 2. ตัวแปรทุกตัวมีความสัมพันธ์ในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 3. การรับรู้ด้านการทำความเข้าใจ ทัศนคติด้านความเข้าใจและความรู้สึกมีอิทธิพลในทางบวกต่อการมีส่วนร่วม การรับรู้ด้านการรับทราบและทัศนคติด้านพฤติกรรมมีอิทธิพลในทางบวกต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของบุคลากรสายสนับสนุน รวมทั้งการมีส่วนร่วมด้านการสนับสนุนข้อมูล และด้านการติดตามประเมินผลมีอิทธิพลในทางบวกต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของบุคลากรสายสนับสนุน

Yuqin Feng (2016) การพัฒนาศักยภาพในการบริหารจัดการในอนาคตของอุตสาหกรรม 4.0 การศึกษาครั้งนี้มุ่งเน้นศึกษาการบริหารจัดการความสามารถของบริษัทข้ามชาติด้านเทคโนโลยี ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการบูรณาการทางอุตสาหกรรมของบริษัทข้ามชาติ และผลกระทบของ

อุตสาหกรรม 4.0 ต่อการบริหารจัดการความสามารถ โดยการศึกษาที่มีการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเพื่อสัมภาษณ์คำถามในเชิงลึก ผู้ให้สัมภาษณ์ทุกคนกำลังทำงานอยู่ในบริษัท และทำหน้าที่เป็นผู้ประกอบการ/ผู้ร่วมงาน/ผู้จัดการสายงาน ผลจากการศึกษาครั้งนี้ถูกนำมาวิเคราะห์ตามกรอบแนวคิดที่สร้างขึ้นในทฤษฎี พบว่าไม่มีกลยุทธ์การดำเนินงานที่ชัดเจน กรณีนี้ซึ่งเป็นบริษัทข้ามชาติที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี โดยทั่วไปขาดเป้าหมายที่ชัดเจน และวิสัยทัศน์ในการบริหารที่จะส่งผลให้การพัฒนาส่วนบุคคล ทั้งเรื่องความสามารถ คุณภาพและปริมาณของความสามารถภายในบริษัท ลักษณะของงานและระดับงานที่ต้องพึ่งพาข้อมูลแบบต่อเนื่อง จะสร้างอิทธิพลที่ชัดเจนต่อการปรับเปลี่ยนเป็นอุตสาหกรรม 4.0 ส่วนที่สำคัญคือความต้องการคนที่มีความสามารถจะถูกปรับเปลี่ยนไปสู่การทำงานด้านเทคโนโลยี, โอกาสในการพัฒนาบุคคลจะกลายเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดสำหรับการเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และการเปลี่ยนแปลงทั้งหมดเหล่านี้จะต้องได้รับความช่วยเหลือเพิ่มเติมโดยตรงจากแผนกทรัพยากรบุคคล

Marc Ingo Wolter et al. (2015) อุตสาหกรรม 4.0 และบทสรุปสำหรับตลาด แรงงานและเศรษฐกิจ การศึกษาครั้งนี้มุ่งเน้นไปที่ผลกระทบทางเศรษฐกิจของปรากฏการณ์ "อุตสาหกรรม 4.0" การทำระบบดิจิทัลของกระบวนการผลิต ซึ่งการพัฒนาเหล่านี้เป็นการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญของบริษัท รวมถึงการวิเคราะห์สถานการณ์ 5 ขั้นตอน ซึ่งเริ่มต้นด้วย (1) ผลกระทบจากการลงทุนในอุปกรณ์ (2) โครงสร้างพื้นฐาน (3) เศรษฐกิจโดยรวมและตลาดแรงงาน (4) รูปแบบการเปลี่ยนแปลงตามความต้องการตามอาชีพและทักษะ (5) ผลกระทบต่อตลาดแรงงาน ซึ่งผลกระทบสะสมของสถานการณ์บางส่วนทั้งนี้จะถูกเปรียบเทียบกับสถานการณ์สมมติพื้นฐานที่ไม่มีการพัฒนาในอุตสาหกรรม 4.0 กับสถานการณ์อื่นๆ จะถูกนำมาพิจารณาและยังเปรียบเทียบกับสถานการณ์พื้นฐาน ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า อุตสาหกรรม 4.0 จะเข้ามาเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเพื่อให้มีการบริการมากขึ้น ในกระบวนการนี้การเคลื่อนย้ายแรงงานระหว่างกลุ่มและอาชีพจะเพิ่มมากขึ้นมากกว่าการเปลี่ยนแปลงจำนวนพนักงานโดยรวม มูลค่าการซื้อขายในตลาดแรงงานมีมูลค่าเพิ่มขึ้น ซึ่งนำไปสู่สินทรัพย์ทางเศรษฐกิจที่มากขึ้น รวมไปถึงความต้องการแรงงานที่มากขึ้นรวมถึงค่าจ้างที่สูงขึ้นด้วย

Schmidt et al. (2015) อุตสาหกรรม 4.0 เป็นการเพิ่มศักยภาพในการสร้างผลิตภัณฑ์แบบอัจฉริยะ ผลการวิจัยเชิงอุตสาหกรรม 4.0 เป็นการรวมจุดแข็งของอุตสาหกรรมแบบดั้งเดิม โดยนำเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่ทันสมัย รวมถึงเทคโนโลยีที่เข้ามาช่วยในการผลิตให้เป็นรูปแบบอัจฉริยะสามารถรวมเข้ากับกระบวนการทางดิจิทัลและกายภาพ ดังนั้นหลายบริษัทต้องเผชิญกับความท้าทายในการประเมินความหลากหลายของการพัฒนาและแนวคิดที่สรุปภายใต้คำว่าอุตสาหกรรม 4.0 บทความนี้นำเสนอผลการศึกษาเกี่ยวกับศักยภาพของอุตสาหกรรม 4.0 การใช้เทคโนโลยีในปัจจุบัน เช่น Big Data หรือ Cloud Computing เป็นตัวขับเคลื่อนสำหรับศักยภาพของแต่ละบุคคลในการใช้อุตสาหกรรม 4.0 การปรับตัวโดยรวมทั้งการใช้ข้อมูลที่ไม่ได้ใช้งานและการปรับปรุงเวลาในการผลิต ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อศักยภาพของอุตสาหกรรม 4.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Henning Kagermann (2014) การเปลี่ยนแปลงเข้าสู่ยุคดิจิทัล-การสร้างมูลค่าในยุคอุตสาหกรรม 4.0 ผลการศึกษาพบว่า การสร้างมูลค่าในยุคอุตสาหกรรม 4.0 คือการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่ยุคดิจิทัล เป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องของโลกแห่งความเป็นจริงและโลกเสมือนจริง และเป็นแรงขับเคลื่อนหลักในการสร้างสรรค์นวัตกรรมและการเปลี่ยนแปลงในทุกภาคส่วนของเศรษฐกิจ ข้อมูลที่มีปริมาณเพิ่มขึ้นจำนวนมาก ทำให้เกิดเทคโนโลยีที่แตกต่างไปจากเดิม ซึ่งมาพร้อมกับรูปแบบของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารรูปแบบใหม่ที่จะเปลี่ยนแปลงในทุกๆ ด้านของเศรษฐกิจ ในประเทศเยอรมนีนั้น Internet of Things (IoT) คือการที่สิ่งต่างๆ ถูก เชื่อมโยงทุกสิ่งทุกอย่างเข้าสู่โลกอินเทอร์เน็ต เข้ามามีบทบาทสำคัญในการควบคุมการเปลี่ยนแปลงของข้อมูลและบริการต่างๆ ด้านพลังงาน การพัฒนาด้วยความยั่งยืนของระบบโลจิสติกส์ หรือแม้แต่การเข้ามาช่วยดูแลเรื่องของคุณภาพและในการรักษาความปลอดภัย สำหรับในการแข่งขันอุตสาหกรรมการผลิตชั้นนำ

จากผลงานวิจัยดังกล่าวซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับทัศนคติและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานและ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 หรือ อุตสาหกรรม 4.0 แสดงให้เห็นถึงปัจจัยส่วนบุคคลที่คาดการณ์ว่าจะส่งผลต่อการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ระดับรายได้ ส่วนทัศนคติด้านต่างๆ ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน ไม่ว่าจะเป็นด้านความรู้ ความเข้าใจ ด้านอารมณ์ ความรู้สึก, ด้านพฤติกรรม เกิดขึ้นจากทฤษฎีแนวคิดด้านพฤติกรรม ทฤษฎีแนวคิดด้านการมีส่วนร่วม จากผู้ศึกษาจึงมีความสนใจศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร จากการทบทวนวรรณกรรมทั้งหมดที่ได้กล่าวถึง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัยเรื่อง “ทัศนคติและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research Method) และใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล โดยการดำเนินการวิจัยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ทำการศึกษาค้นคว้าสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ กลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร กำหนดช่วงอายุระหว่าง 20-60 ปี โดยใช้เครื่องมือวิจัยในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครเท่านั้น

3.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ กลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร กำหนดช่วงอายุระหว่าง 20-60 ซึ่งไม่สามารถที่จะทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน จึงใช้วิธีการคำนวณหาจำนวนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรครุณีที่ไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน และกำหนดค่าความเชื่อมั่น 95% ค่าความคาดเคลื่อนในการประมาณไม่เกิน 5 % (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2545 : 26) ดังนี้

$$n = \frac{z^2}{4e^2} \quad (3.1)$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อ	n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
	Z	แทน	ค่ามาตรฐานที่ระดับความเชื่อมั่น ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้คือ 95 % จะนั้นจะมีค่า $Z_{1-\alpha/2}$ โดยที่ $\alpha = 0.05$ หรือ $0.5 - \alpha / 2 = 0.475$ จะทำให้ Z มีค่าเท่ากับ 1.96
	E	แทน	ค่าสัดส่วนความคลาดเคลื่อนที่จะยอมให้เกิดขึ้นได้ โดยกำหนดให้ ค่าความคลาดเคลื่อน 5 % ($e = 0.05$)

แทนค่าจะได้
$$n = \frac{1.96^2}{4(0.05)^2} = 384.16 \text{ หรือ } 385 \text{ คน}$$

จากการคำนวณได้กลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 385 คน และเพื่อให้เกิดความสะดวกในการวิเคราะห์ข้อมูล จึงเพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างอีกจำนวน 15 คน รวมเป็นขนาดตัวอย่างทั้งสิ้น 400 คน

3.1.3 ขั้นตอนในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi Stage Random Sampling) ตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีการจับฉลากเพื่อสุ่มเลือกกลุ่มตัวอย่าง จากจำนวน 50 เขตปกครองในกรุงเทพมหานคร ได้แก่

1. เขตพระนคร	2. เขตดุสิต	3. เขตหนองจอก
4. เขตบางรัก	5. เขตบางเขน	6. เขตบางกะปิ
7. เขตปทุมวัน	8. เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย	9. เขตพระโขนง
10. เขตมีนบุรี	11. เขตลาดกระบัง	12. เขตยานนาวา
13. เขตสัมพันธวงศ์	14. เขตพญาไท	15. เขตธนบุรี
16. เขตบางกอกใหญ่	17. เขตห้วยขวาง	18. เขตคลองสาน
19. เขตตลิ่งชัน	20. เขตบางกอกน้อย	21. เขตบางขุนเทียน
22. เขตภาษีเจริญ	23. เขตหนองแขม	24. เขตราษฎร์บูรณะ
25. เขตบางพลัด	26. เขตดินแดง	27. เขตบึงกุ่ม
28. เขตสาทร	29. เขตบางซื่อ	30. เขตจตุจักร
31. เขตบางคอแหลม	32. เขตประเวศ	33. เขตคลองเตย
34. เขตสวนหลวง	35. เขตจอมทอง	36. เขตดอนเมือง
37. เขตราชเทวี	38. เขตลาดพร้าว	39. เขตวัฒนา
40. เขตบางแค	41. เขตหลักสี่	42. เขตสายไหม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

43. เขตคันทนาขาว	44. เขตสะพานสูง	45. เขตวังทองหลาง
46. เขตคลองสามวา	47. เขตบางนา	48. เขตทวีวัฒนา
49. เขตทุ่งครุ	50. เขตบางบอน	

ขนาดตัวอย่างของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ จำนวน 400 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi Stage Random Sampling) ซึ่งในขั้นแรกใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้อัตราส่วน 1 : 10 หมายความว่าในจำนวน 50เขต ผู้วิจัยใช้ 5 เขตเป็นตัวแทนเขต ด้วยวิธีการจับสลากหยิบสุ่มชื่อเขตจากจำนวน 50 เขตในกรุงเทพมหานคร จากการจับสลาก ได้ผลเขตพื้นที่ในการแจกแบบสอบถามคือ เขตสีลม เขตสาทร เขตห้วยขวาง เขตสวนหลวง เขตลาดกระบัง เป็นกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของประชากรที่ทำการวิจัยครั้งนี้

ขั้นที่ 2 การสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) คำนวณจากขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 400 คน โดยสุ่มตัวอย่างจากประชากรเขตสีลม เขตสาทร เขตห้วยขวาง เขตสวนหลวง เขตลาดกระบัง ในจำนวนที่เท่าๆกัน ได้กลุ่มตัวอย่างเขตการปกครองละ 80 คน รวมเป็น 400 คน

ขั้นที่ 3 การเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบตามสะดวก (Convenience Sampling) โดยเลือกตัวอย่างจาก โดยเลือกตัวอย่างจากประชากรในเขตพื้นที่ดังต่อไปนี้ คือ เขตสีลม เขตสาทร เขตห้วยขวาง เขตสวนหลวง เขตลาดกระบัง ซึ่งสะดวกที่จะให้ข้อมูลโดยการตอบแบบสอบถามในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

3.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือและขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยการวัดทัศนคติและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร รวมทั้งแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีการดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. ศึกษาความรู้เกี่ยวกับทัศนคติและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน รวมทั้งทฤษฎีต่างๆ จากตำรา และเอกสารต่าง ๆ รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อประกอบการสร้างแบบสอบถาม

2. การสร้างแบบสอบถาม ขอบเขตของแบบสอบถามจะครอบคลุมกรอบงานวิจัยในด้านทัศนคติและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร กำหนดช่วงอายุระหว่าง 20-60 ปี

3. จัดพิมพ์แบบสอบถามร่างเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระเพื่อตรวจสอบ ขอคำแนะนำและพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามเพื่อปรับปรุงแก้ไข

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. นำแบบสอบถามที่แก้ไขตามคำแนะนำแล้วมาดำเนินการทดสอบกับกลุ่มเป้าหมายที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับประชากรที่กำหนด (Pretest) จำนวน 30 ชุด

5. นำแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้ไปวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficiency) ของครอนบัค (Cronbach) (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2545 : 449) ซึ่งมีสูตรดังนี้

$$\text{Cronbach's Alpha } (\alpha) = \frac{k \text{ covariance} / \text{variance}}{1 + (k - 1) \text{variance} / \text{variance}} \quad (3.2)$$

เมื่อ	Cronbach's Alpha (α)	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ
	k	แทน	จำนวนคำถามของแบบสอบถาม
	covariance	แทน	ค่าเฉลี่ยของค่าแปรปรวนร่วมระหว่างคำถามต่างๆ
	variance	แทน	ค่าเฉลี่ยของค่าแปรปรวนของคำตอบ

ค่าแอลฟาที่ได้จะแสดงถึงระดับความคงที่ของแบบสอบถาม โดยจะมีค่าระหว่าง $0 \leq \alpha \leq 1$ ค่าที่ใกล้เคียงกับ 1 มากแสดงว่ามีความเชื่อมั่นสูง โดยทั่วไปค่า Cronbach's Alpha กำหนดให้ได้ระดับความน่าเชื่อถือไม่ต่ำกว่า 0.70 (ศิริชัย พงษ์วิชัย, 2552 : 147) เมื่อนำแบบสอบถามจำนวนโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS ประมวลผลได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ดังนี้

ตารางที่ 3.1 การวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม

ชื่อคำถาม	จำนวนคำถาม	Cronbach's Alpha
ทัศนคติด้านความรู้ ความเข้าใจ	10	0.8650
ทัศนคติด้านอารมณ์ ความรู้สึก	5	0.9111
ทัศนคติด้านพฤติกรรม	5	0.8402
พฤติกรรมการมีส่วนร่วม	10	0.9447
ภาพรวม	25	0.9509

จากตารางที่ 3.1 การวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยสถิติ Cronbach's Alpha จากกลุ่มตัวอย่าง 30 ตัวอย่าง การคำนวณหาความเชื่อมั่นทดสอบคุณภาพของแบบสอบถามทั้งฉบับได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.9509 ถือว่าแบบสอบถามมีความน่าเชื่อถืออยู่ในเกณฑ์ที่ใช้ได้

6. ปรับปรุงรูปแบบสอบถามอีกครั้ง แล้วนำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิชุดเดิม เพื่อแก้ไขปรับปรุงจนได้เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ

7. นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปสอบถามกลุ่มตัวอย่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปแบบของแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังต่อไปนี้ ส่วนที่ 1 เป็นคำถามทางด้านปัจจัยส่วนบุคคล ที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะคำถามเป็นคำถามปลายปิด จำนวน 5 ข้อ โดยเป็นคำถามแบบให้เลือกตอบเพียงคำตอบเดียว ได้แก่

1. เพศ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
2. อายุ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)
3. ระดับการศึกษา เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)
4. อาชีพ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับทัศนคติของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร องค์ประกอบของทัศนคติประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ องค์ประกอบด้านความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Component), องค์ประกอบด้านอารมณ์ ความรู้สึก (Affective Component), และองค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) โดยลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด ใช้ระดับการวัด ข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) เป็นการวัดทัศนคติแบบ Likert Scale แบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่

ระดับ 5	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ระดับ 4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
ระดับ 3	หมายถึง	ปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
ระดับ 1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การอภิปรายผลการวิจัยของลักษณะแบบสอบถามที่ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) ผู้วิจัยใช้เกณฑ์เฉลี่ยในการอภิปรายผล (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2548 : 195) ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น (Interval)} &= \frac{(\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด})}{\text{จำนวนชั้น}} \quad (3.3) \\ &= \frac{5-1}{5} = 0.8 \end{aligned}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากสูตรข้างต้นสามารถสรุปเกณฑ์การแปลความหมายของคะแนน ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
4.21 – 5.00	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3.41 – 4.20	เห็นด้วยมาก
2.61 – 3.40	ปานกลาง
1.81 – 2.60	ไม่เห็นด้วย
1.00 – 1.80	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) เป็นการวัดอันดับแบบ Likert Scale โดยแบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่

ระดับ 5	หมายถึง	ผู้ตอบมีระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	ผู้ตอบมีระดับการมีส่วนร่วมมาก
ระดับ 3	หมายถึง	ผู้ตอบมีระดับการมีส่วนร่วมปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	ผู้ตอบมีระดับการมีส่วนร่วมน้อย
ระดับ 1	หมายถึง	ผู้ตอบมีระดับการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด

การอภิปรายผลการวิจัยของลักษณะแบบสอบถามที่ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) ผู้วิจัยใช้เกณฑ์เฉลี่ยในการอภิปรายผล (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2548 : 195) ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น (Interval)} &= \frac{(\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด})}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5-1}{5} = 0.8 \end{aligned}$$

จากสูตรข้างต้นสามารถสรุปเกณฑ์การแปลความหมายของคะแนน ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	ระดับการมีส่วนร่วม
4.21 – 5.00	มากที่สุด
3.41 – 4.20	มาก
2.61 – 3.40	ปานกลาง
1.81 – 2.60	น้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์การใช้งานเพื่อการวิจัยเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

แหล่งข้อมูล (Source of Data) โดยมุ่งศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก 2 แหล่ง คือ

3.3.1 แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเพื่อศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร ตัวอย่างจำนวน 400 คน

3.3.2 แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้จากการศึกษาค้นคว้าจากข้อมูลที่มีผู้รวบรวมไว้ทั้งหน่วยงานของรัฐและเอกชน ได้แก่ หนังสือทางวิชาการ บทความ วิทยานิพนธ์ ข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตและรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.4 การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

3.4.1 การจัดทำข้อมูล

1. การตรวจสอบข้อมูล (Editing) ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม โดยแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก
2. การลงรหัส (Coding) นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบความสมบูรณ์แล้วมาลงรหัสในแบบลงรหัสสำหรับการประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์
3. การประมวลผลข้อมูล โดยนำข้อมูลที่ลงรหัสแล้วมาบันทึกและประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเพื่อการวิจัย SPSS (Statistical package for social sciences)

3.4.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการวิเคราะห์ของข้อมูลเชิงพรรณนาจะใช้ค่าร้อยละ (Percentage) ในการอธิบายลักษณะทางด้านปัจจัยส่วนบุคคล ทัศนคติและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร

2. การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติจะนำข้อมูลที่ได้จากวิธีการสำรวจโดยอาศัยแบบสอบถาม นำมาวิเคราะห์สถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS เพื่อหาความสัมพันธ์ของทัศนคติของกลุ่มคนวัยทำงานกับคุณสมบัติทางด้านปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมของกลุ่มคนวัยทำงาน โดยใช้ค่าสถิติในการวิเคราะห์ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1 สมมติฐานข้อที่ 1-5 ลักษณะข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้เฉลี่ย ใช้ค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อศึกษาถึงลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยที่ ลักษณะข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ใช้การทดสอบค่า t-test และลักษณะทางปัจจัยส่วนบุคคลอื่นๆ ของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้เฉลี่ย ที่มีผลต่อพฤติกรรมการณ์มีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่แตกต่างกัน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-Way ANOVA ในการหาความแตกต่างของตัวแปร โดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

2.2 สมมติฐานข้อที่ 6-8 ทักษะคิดของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ด้านความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Component) ด้านอารมณ์ ความรู้สึก (Affective Component) และ ด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) ที่มีต่อ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 มีผลกับพฤติกรรมการณ์มีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร จะทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติ Regression Analysis การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นอย่างง่าย (Simple Linear Regression Analysis)

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ผู้วิจัยได้ใช้สถิติดังต่อไปนี้

3.5.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistic)

1. การหาค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อใช้แปลความหมายของข้อมูลต่างๆ โดยใช้ในแบบสอบถามส่วนที่ 1 โดยใช้สูตรดังนี้ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2548 : 214)

$$P = \frac{f}{N} \times 100 \quad (3.4)$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าร้อยละหรือเปอร์เซ็นต์
	f	แทน	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามแต่ละกลุ่ม
	N	แทน	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

2. การหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean : $\bar{X}$) เพื่อใช้แปลความหมายของข้อมูลด้านต่างๆ เพื่อใช้แปลความหมายของข้อมูลในด้านต่างๆ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2542 : 255) โดยใช้ในแบบสอบถามส่วนที่ 2 โดยใช้สูตรดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{n} \times 100 \quad (3.5)$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

3. การหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) เพื่อใช้แปลความหมายของข้อมูลด้านต่างๆ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2542 : 255) โดยใช้ในแบบสอบถามส่วนที่ 2

$$S.D. = \sqrt{\frac{n\sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}} \quad (3.6)$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนกลุ่มตัวอย่าง
	X	แทน	คะแนนแต่ละตัวในกลุ่มตัวอย่าง
	n	แทน	จำนวนประชากร
	$(n - 1)$	แทน	จำนวนตัวแปรอิสระ
	$n\sum x^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	$\sum x^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

3.5.2 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

1. การทดสอบค่า t-test ใช้ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน ใช้ทดสอบลักษณะทางปัจจัยบุคคลเรื่อง เพศ (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2541 : 155) ดังสมการดังนี้
กรณีค่าความแปรปรวนเท่ากัน ($\sigma_1^2 = \sigma_2^2$)

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{s_p^2 \left[\frac{1}{n_1} - \frac{1}{n_2} \right]}} \quad (3.7)$$

$$df = n_1 + n_2 - 2 \quad (3.8)$$

เมื่อ	t	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	$\bar{x}_1$	แทน	ค่าเฉลี่ยตัวอย่างกลุ่มที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$\bar{x}_2$	แทน	ค่าเฉลี่ยตัวอย่างกลุ่มที่ 2
s_p^2	แทน	ค่าความแปรปรวนรวม
n_1	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
n_2	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
df	แทน	องศาความเป็นอิสระ

กรณีค่าความแปรปรวนไม่เท่ากัน ($\sigma_1^2 \neq \sigma_2^2$)

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}} \quad (3.9)$$

$$df = \frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2} \right]}{\frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1} \right]^2}{n_1 - 1} + \frac{\left[\frac{S_2^2}{n_2} \right]^2}{n_2 - 1}} \quad (3.10)$$

เมื่อ	t	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	$\bar{x}_1$	แทน	ค่าเฉลี่ยตัวอย่างกลุ่มที่ 1
	$\bar{x}_2$	แทน	ค่าเฉลี่ยตัวอย่างกลุ่มที่ 2
	s_1^2	แทน	ค่าความแปรปรวนรวม 1
	s_2^2	แทน	ค่าความแปรปรวนรวม 2
	n_1	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	n_2	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	df	แทน	องศาความเป็นอิสระ

2. การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้เฉลี่ย (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2548 : 337 - 342) เพื่อใช้ทดสอบสมมุติฐาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA)

แหล่งของความแปรปรวน (SOV)	ผลรวมของกำลังสอง (SS)	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ(df)	ค่าความแปรปรวน (MS)	F
ระหว่างกลุ่ม (Between groups,b)	$SS(b) = \sum_{i=1}^c n_j(\bar{x}_j - \bar{x})^2$	$c - 1$	$MS(b) = \frac{SS(b)}{c - 1}$	$\frac{MS(b)}{MS(w)}$
ภายในกลุ่ม (Within groups,w)	$SS(w) = \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^c (\bar{x}_{ij} - \bar{x})^2$	$cn - c$	$MS(w) = \frac{SS(w)}{cn - c}$	
รวม (T)	$SS(T) = \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^c (\bar{x}_{ij} - \bar{x})^2$	$cn - 1$		

เมื่อ		
t	แทน	จำนวนชุดประชากรที่นำมาทดสอบสมมติฐาน
n_i	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เลือกมาจากประชากรชุดที่ i
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่เลือกมาจากประชากรทุกชุด
$\bar{x}_{ij}$	แทน	ค่าสังเกตที่ได้จากตัวอย่างที่ j ประชากรชุดที่ $i = 1, 2, \dots, n_i$
T_i	แทน	ผลรวมของค่าสังเกตจากตัวอย่างที่เลือกมาจากประชากรชุดที่ i
$\bar{x}_i$	แทน	ค่าเฉลี่ยของค่าสังเกตจากตัวอย่างที่เลือกมาจากประชากรชุดที่ i
T	แทน	ผลรวมของค่าสังเกตจากตัวอย่างที่เลือกมาจากทุกประชากรทุกชุด
$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของค่าสังเกตจากตัวอย่างที่เลือกมาจากประชากรทุกชุด
SS(b)	แทน	ผลรวมกำลังสองระหว่างประชากร (Between Sum of Square)
$c - 1$	แทน	องศาแห่งความเป็นอิสระระหว่างประชากร (Between Degree of Freedom)
SS(w)	แทน	ผลรวมกำลังสองระหว่างประชากร (Between Sum of Square)
$cn - c$	แทน	องศาแห่งความเป็นอิสระของภายในประชากร (Within Degree of Freedom)
MS(b)	แทน	ค่าประมาณของความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม (Mean Square Between Groups)
MS(w)	แทน	ค่าประมาณของความแปรปรวนภายในกลุ่ม (Mean Square Within Groups)

กรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 หรือระดับความเชื่อมั่น 95% โดยใช้สูตรตามวิธี Least Significant Difference (LSD) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง (กัลยา วานิชย์ปัญญา, 2546 : 161)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$LSD = t_1 - \frac{\alpha}{2}; n - k \sqrt{\frac{2MSE}{n_i}} \quad (3.11)$$

โดยที่ $n_i \neq n_j$; $df = n - k$

เมื่อ	LSD	แทน	ค่าผลต่างนัยสำคัญที่คำนวณได้สำหรับกลุ่มตัวอย่าง
	MSE	แทน	ค่า Mean Square Error จากตารางวิเคราะห์ความแปรปรวน
	k	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทดสอบ
	n	แทน	จำนวนข้อมูลตัวอย่างทั้งหมด
	α	แทน	ค่าความเชื่อมั่น

3. การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นอย่างง่าย (Simple Linear Regression Analysis)

การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นอย่างง่าย (Simple Linear Regression Analysis) เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัว (ตัวแปร X และ Y) ที่มีความสัมพันธ์ในลักษณะเชิงเส้น (Linear) จากสมมุติฐานจะใช้ทดสอบทศนคติทั้งสามด้านประกอบด้วย ด้านความรู้ ความเข้าใจด้านอารมณ์ ความรู้สึก และด้านพฤติกรรม ที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน

โดยมีสมการถดถอยคือ $Y = \alpha + \beta X$ โดยที่ Y คือค่าเฉลี่ยของ Y เนื่องจากในการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นอย่างง่าย ตัวแปร X จะถูกกำหนดค่าไว้ก่อน และค่าของตัวแปร Y จะเปลี่ยนแปลงไปตามตัวแปร X สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงค่าของตัวแปรตามได้ส่วนหนึ่งจากสมการ ซึ่ง α และ β เป็นพารามิเตอร์ที่ไม่ทราบค่า จึงจะต้องประมาณค่าโดยใช้ข้อมูลจากตัวอย่าง โดยใช้วิธีการประมาณค่าของ α และ β ด้วยค่า a และ b โดยที่ a คือค่าคงที่ (Constant) เป็นค่าที่เส้นกราฟถดถอยตัดแกน Y ส่วน b เป็นความชัน (Slope) ของเส้นกราฟ ซึ่งแสดงถึงอัตราการเปลี่ยนแปลงของ Y เมื่อ X เปลี่ยนแปลง เรียกส่วนนี้ว่า สัมประสิทธิ์ถดถอย (Regression Coefficient) หรือสัมประสิทธิ์การพยากรณ์

สมการถดถอยอย่างง่าย เขียนได้ดังนี้

$$Y = a + bX \quad (3.12)$$

โดยที่	X	แทน	ตัวแปรอิสระหรือตัวแปรต้น
	Y	แทน	ตัวแปรตาม
	a	แทน	ค่าคงที่ (Constant) เป็นค่าที่ตัดแกน Y
	b	แทน	ความชัน (Slope) ของเส้นกราฟ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมการถดถอยอย่างง่าย สามารถหาค่า a และ b ได้จากสูตรดังนี้

$$a = \bar{Y} - b\bar{X} \quad (3.13)$$

$$b = \frac{\sum XY}{\sum X^2} \quad (3.14)$$

โดยที่	a	แทน	ค่าคงที่ของสมการถดถอยอย่างง่าย
	b	แทน	สัมประสิทธิ์ถดถอยหรือสัมประสิทธิ์การพยากรณ์
	X	แทน	ค่าเบี่ยงเบนจากมัชฌิมเลขคณิตของตัวแปรอิสระ
	Y	แทน	ค่าเบี่ยงเบนจากมัชฌิมเลขคณิตของตัวแปรตาม
	$\bar{X}$	แทน	มัชฌิมเลขคณิตของตัวแปรอิสระ
	$\bar{Y}$	แทน	มัชฌิมเลขคณิตของตัวแปรตาม

การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นอย่างง่ายมีเงื่อนไขที่สำคัญ คือ

1. ตัวแปรอิสระหรือตัวแปรต้น (X) และตัวแปรตาม (Y) มีความสัมพันธ์กันในแบบเชิงเส้นตามสมการเส้นตรงคือ $Y = \alpha + \beta X$
2. ตัวแปรตามต้องเป็นข้อมูลชนิดต่อเนื่อง ในขณะที่ตัวแปรอิสระหรือตัวแปรต้นจะต้องเป็นตัวแปรที่ผู้วิจัยสามารถกำหนดค่าได้ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของค่า X จะทำให้ค่าของ Y ที่เกิดจากการสุ่มเปลี่ยนแปลงไป
3. ความแปรปรวนของตัวแปรตาม (Y) สำหรับแต่ละค่าของ X จะต้องมีความเท่ากัน

บทที่ 4

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

ผลการวิจัยและอภิปรายผลเรื่อง “ทัศนคติและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร” ซึ่งได้ทำการรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 400 ตัวอย่าง เพื่อนำมาวิเคราะห์ผลการศึกษา ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ รวมถึงอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มคนวัยทำงานกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง (Mean)
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนกลุ่มตัวอย่าง (Standard Deviation)
t	แทน	ค่าที่ใช้ในการพิจารณาใน t-Distribution
F	แทน	ค่าที่ใช้ในการพิจารณาใน F-Distribution
df	แทน	องศาความเป็นอิสระ (Degree of freedom)
SS	แทน	ผลรวมกำลังสองของคะแนน (Sum of Square)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean Square)
LSD	แทน	ค่าผลต่างนัยสำคัญที่คำนวณได้สำหรับกลุ่มตัวอย่าง
Sig.	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติจากการทดสอบสมมติฐาน
H_0	แทน	สมมติฐานหลัก (Null Hypothesis)
H_1	แทน	สมมติฐานแย้งหรือสมมติฐานรอง (Alternative Hypothesis)
R	แทน	สัมประสิทธิ์ถดถอย
R Square	แทน	ค่าที่แสดงอิทธิพลของตัวแปรอิสระทั้งหมดที่มีต่อตัวแปรตาม
Adjusted R Square	แทน	ค่า R Square ที่ปรับแก้แล้ว
Std. Error of the Estimate	แทน	ค่าที่แสดงระดับของความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากการใช้ตัวแปรอิสระทั้งหมดมาพยากรณ์ตัวแปรตาม
B	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของความถดถอย แสดงถึงน้ำหนักของความสำคัญหรืออิทธิพลของตัวแปรอิสระแต่ละตัวที่มีผลต่อตัวแปรตาม
*	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเพื่อการวิจัย SPSS (Statistical package for social) ซึ่งในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล ของการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ในรูปแบบตารางประกอบคำอธิบาย โดยทำการแบ่งการ นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 4 ส่วนตามลำดับดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคล ที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบ แบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้เฉลี่ย

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเกี่ยวกับทัศนคติของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร องค์ประกอบของทัศนคติประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ องค์ประกอบ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Component) องค์ประกอบด้านอารมณ์ ความรู้สึก (Affective Component) และองค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral Component)

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยการทดสอบสมมติฐานด้วยการทดสอบค่า t-test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-Way ANOVA และการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นอย่างง่าย (Simple Linear Regression Analysis) เสนอผลในรูปแบบของตาราง

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา จะใช้ค่าร้อยละ (Percentage) ในการอธิบายลักษณะทางปัจจัยส่วนบุคคล ทัศนคติและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร แบ่ง เป็น 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามทางด้านปัจจัยส่วนบุคคล ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ลักษณะข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้เฉลี่ย วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อศึกษาถึงลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับเพศของกลุ่มตัวอย่าง

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	167	41.75
หญิง	233	58.25
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 58.25 และเพศชาย จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 41.75

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับอายุของกลุ่มตัวอย่าง

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
20-29 ปี	204	51.00
30-39 ปี	119	29.75
40-49 ปี	50	12.50
50 ปีขึ้นไป	27	6.75
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีช่วงอายุ 20-29 ปีจำนวน 204 คน คิดเป็นร้อยละ 51.00 รองลงมา คือ ช่วงอายุ 30-39 ปี จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 29.75 ช่วงอายุ 40-49 ปี จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 และอายุ 50 ปีขึ้นไป จำนวน 27 คนคิดเป็นร้อยละ 6.75 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	42	10.50
ปริญญาตรี	282	70.50
สูงกว่าปริญญาตรี	76	19.00
รวม	400	100.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.3 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีจำนวน 282 คน คิดเป็นร้อยละ 70.50 รองลงมา คือ สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 19.00 และต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 10.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับอาชีพของกลุ่มตัวอย่าง

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	76	19.00
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	38	9.50
พนักงานบริษัทเอกชน	239	59.75
อื่นๆ เช่น มอเตอร์ไซด์รับจ้าง รับจ้างทั่วไป ฟรีดตี้	47	11.75
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.4 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนจำนวน 239 คน คิดเป็นร้อยละ 59.75 รองลงมา คือ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจจำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 19.00 อื่นๆ จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 11.75 และประกอบธุรกิจส่วนตัวจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 9.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่าง

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท	44	11.00
15,001 – 30,000 บาท	158	39.50
30,001 – 45,000 บาท	82	20.50
ตั้งแต่ 45,001 บาทขึ้นไป	116	29.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.5 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001 – 30,000 บาท จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 39.50 รองลงมา คือ ตั้งแต่ 45,001 บาทขึ้นไป จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 29.00 30,001 – 45,000 บาท จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 20.50 และต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 11.00 ตามลำดับ

จากข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลเบื้องต้น ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้เฉลี่ย แสดงให้เห็นถึงผลการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ จำนวน 400 คน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 20-29 ปี ไม่ต่ำกว่าครึ่งใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับการศึกษาปริญญาตรี อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน และรายได้เฉลี่ย 15,001 – 30,000 บาทต่อเดือน

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับทัศนคติ

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Component) ด้านอารมณ์ ความรู้สึก (Affective Component) และด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) โดยแจกแจงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลข้อมูลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.6 แสดงทัศนคติในด้านความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Component) ของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร

ทัศนคติด้านความรู้ ความเข้าใจ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับทัศนคติ
1. ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0	3.10	0.908	ปานกลาง
2. ท่านเห็นด้วยกับการปรับเปลี่ยน โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 3.0 เป็น โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0	3.63	0.855	เห็นด้วยมาก
3. ท่านเห็นด้วยกับการปรับเปลี่ยน โครงสร้างเศรษฐกิจแบบขับเคลื่อนด้วยการพัฒนาประสิทธิภาพในการผลิตภาคอุตสาหกรรมไปสู่เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม	3.81	0.832	เห็นด้วยมาก
4. ท่านเห็นด้วยกับแนวคิดการปรับเปลี่ยน โครงสร้างทางเศรษฐกิจ	3.82	0.833	เห็นด้วยมาก
5. ท่านเห็นด้วยกับการปรับตัวของบุคคลและองค์กรที่สอดคล้องกับ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0	3.76	0.898	เห็นด้วยมาก
6. ท่านคิดว่าการก้าวเข้าสู่โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ทำให้เศรษฐกิจในประเทศดีขึ้น	3.71	0.914	เห็นด้วยมาก
7. ท่านคิดว่าการก้าวเข้าสู่โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ทำให้เกิดการแข่งขันในการทำงานที่สูงขึ้น	3.76	0.919	เห็นด้วยมาก
8. ท่านคิดว่าการเปลี่ยนแปลงทางด้านนวัตกรรมไม่เป็น	3.50	0.971	เห็นด้วยมาก

เอกสารนี้เป็นทรัพย์สินทางปัญญาของบริษัทฯ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ทัศนคติด้านความรู้ ความเข้าใจ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับทัศนคติ
9. ท่านคิดว่าโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของระบบงานอย่างรวดเร็ว	3.61	0.902	เห็นด้วยมาก
10. ท่านคิดว่าสามารถนำความรู้เกี่ยวกับโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้อย่างถูกต้อง	3.21	1.017	ปานกลาง
รวมทัศนคติด้านความรู้ ความเข้าใจ	3.59	0.650	เห็นด้วยมาก

จากตารางที่ 4.6 ซึ่งแสดงข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติ ด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Component) ของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ตอบแบบสอบถาม พบว่าโดยรวมระดับความคิดเห็นของกลุ่มคนวัยทำงานต่อทัศนคติด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Component) อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมาก ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะเห็นว่าระดับความคิดเห็นของทัศนคติที่อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมากที่สุด คือ แนวคิดการปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางเศรษฐกิจ รองลงมา คือ การปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจแบบขับเคลื่อนด้วยการพัฒนาประสิทธิภาพในการผลิตภาคอุตสาหกรรมไปสู่เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม และระดับความคิดเห็นทัศนคติปานกลาง คือ ความสามารถนำความรู้เกี่ยวกับโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้อย่างถูกต้อง

ตารางที่ 4.7 แสดงทัศนคติในด้านอารมณ์ ความรู้สึก (Affective Component) ของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร

ทัศนคติด้านอารมณ์ ความรู้สึก	$\bar{X}$	S.D.	ระดับทัศนคติ
1. ท่านพอใจกับการปฏิรูปประเทศไทยให้เป็น โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0	3.54	0.852	เห็นด้วยมาก
2. ท่านคิดว่าโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 เป็นเครื่องมือในการนำประเทศให้ก้าวไปสู่การเป็นประเทศในโลกรุ่นหนึ่งที่มีความมั่นคงและยั่งยืน	3.61	0.837	เห็นด้วยมาก
3. ท่านคิดว่าโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 จะสามารถพัฒนาภาพรวมเศรษฐกิจของประเทศไทยให้เป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้น	3.64	0.852	เห็นด้วยมาก
4. ท่านคิดว่าโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 จะนำพาประเทศไทยให้หลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลาง	3.37	0.871	ปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ทัศนคติด้านอารมณ์ ความรู้สึก	$\bar{X}$	S.D.	ระดับทัศนคติ
5. ท่านชอบแนวคิดโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ที่จะทำให้ประเทศไทยปรับเปลี่ยนจากเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยประสิทธิภาพเป็นเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม	3.62	0.829	เห็นด้วยมาก
รวมทัศนคติด้านอารมณ์ ความรู้สึก	3.55	0.714	เห็นด้วยมาก

จากตารางที่ 4.7 ซึ่งแสดงข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติในด้านอารมณ์ ความรู้สึก (Affective Component) ของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ตอบแบบสอบถาม พบว่าโดยรวมระดับความคิดเห็นของกลุ่มคนวัยทำงาน ต่อทัศนคติด้านอารมณ์ ความรู้สึก (Affective Component) อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมาก ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะเห็นว่าระดับความคิดเห็นทัศนคติที่อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมากที่สุด คือ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 จะสามารถพัฒนาภาพรวมเศรษฐกิจของประเทศไทยให้เป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้น รองลงมา คือ แนวคิดโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ที่จะทำให้ประเทศไทยปรับเปลี่ยนจากเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยประสิทธิภาพเป็นเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม และระดับความคิดเห็นทัศนคติที่ปานกลาง คือ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 จะนำพาประเทศไทยให้หลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางกับดักความเหลื่อมล้ำ และกับดักความไม่สมดุล

ตารางที่ 4.8 แสดงทัศนคติในด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) ของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร

ทัศนคติด้านพฤติกรรม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับทัศนคติ
1. ท่านตั้งใจที่จะสนับสนุนการรับรู้ข่าวสารโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0	3.60	0.955	เห็นด้วยมาก
2. ท่านตั้งใจที่จะสนับสนุนการเตรียมความพร้อมของบุคคลเพื่อเข้าสู่โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0	3.53	0.983	เห็นด้วยมาก
3. ท่านตั้งใจที่จะสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงแนวคิดทางเศรษฐกิจเป็นแบบเทคโนโลยีและนวัตกรรม	3.67	0.874	เห็นด้วยมาก
4. ท่านคิดว่าการติดตามข่าวสารนโยบายโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 จะช่วยให้ท่านสามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสม	3.61	0.854	เห็นด้วยมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ทัศนคติด้านพฤติกรรม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับทัศนคติ
5. ท่านสามารถปรับตัวและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงระบบการทำงานที่สอดคล้องกับนโยบายโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0	3.71	0.785	เห็นด้วยมาก
รวมทัศนคติด้านพฤติกรรม	3.62	0.745	เห็นด้วยมาก

จากตารางที่ 4.8 ซึ่งแสดงข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติในด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) ของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ตอบแบบสอบถาม พบว่าโดยรวมระดับความคิดเห็นของกลุ่มคนวัยทำงานต่อทัศนคติด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมาก ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะเห็นว่าระดับความคิดเห็นทัศนคติที่อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมากที่สุด คือ สามารถปรับตัวและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงระบบการทำงานที่สอดคล้องกับนโยบายโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 รองลงมา คือ ตั้งใจที่จะสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงแนวคิดทางเศรษฐกิจเป็นแบบเทคโนโลยีและนวัตกรรม และระดับความคิดเห็นด้านพฤติกรรมที่น้อยที่สุด คือ ท่านตั้งใจที่จะสนับสนุนการเตรียมความพร้อมของบุคคลเพื่อเข้าสู่โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมระดับความคิดเห็นของกลุ่มคนวัยทำงานต่อทัศนคติด้านความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Component) อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมาก ทัศนคติด้านอารมณ์ ความรู้สึก (Affective Component) อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมาก และทัศนคติด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมาก

4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมกรรมมีส่วนร่วม

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 4.9 แสดงพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย

4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร

พฤติกรรมการมีส่วนร่วม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการมีส่วนร่วม
1. ท่านศึกษาโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0	3.35	0.916	ปานกลาง
2. ท่านค้นหาข้อมูลและศึกษาเกี่ยวกับโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 อย่างต่อเนื่อง	3.42	0.954	มาก
3. ท่านสนับสนุนเกี่ยวกับการส่งเสริมให้ประเทศไทยดำเนินนโยบายโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0	3.47	0.791	มาก
4. ท่านให้ความร่วมมือในการปรับเปลี่ยนนโยบายเศรษฐกิจประเทศไทยเข้าสู่โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0	3.51	0.798	มาก
5. ท่านได้รับการส่งเสริมความพร้อมในการเข้าสู่โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0	3.49	0.952	มาก
6. ท่านเข้าร่วมการฝึกอบรมหรือสัมมนาเพื่อพัฒนาความรู้เกี่ยวกับโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0	3.62	1.029	มาก
7. องค์กรของท่านมีการปรับตัวเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 เช่น การเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินงาน โดยใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการทำงาน	3.71	0.919	มาก
8. ท่านปรับเปลี่ยนแนวคิดและพฤติกรรมการทำงานให้สอดคล้องกับโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0	3.53	0.887	มาก
9. ท่านปรับเปลี่ยนแนวคิดและพฤติกรรมกาตัดสินใจชีวิตประจำวันให้สอดคล้องกับโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0	3.56	0.921	มาก
10. ท่านจะบอกต่อถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ให้กับคนรอบข้างฟังอย่างต่อเนื่อง	3.52	0.912	มาก
พฤติกรรมการมีส่วนร่วม	3.52	0.605	มาก

จากตารางที่ 4.9 ซึ่งแสดงข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ตอบแบบสอบถาม พบว่าโดยรวมระดับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานมีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในเกณฑ์มากเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะเห็นว่าระดับการมีส่วนร่วมที่มากที่สุด คือ องค์กรของท่านมีการปรับตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 เช่น การเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินงาน โดยใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการทำงาน รองลงมา คือ การเข้าร่วมการฝึกอบรมหรือสัมมนาเพื่อพัฒนาความรู้เกี่ยวกับโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 และระดับพฤติกรรมที่อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง คือ การศึกษาโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0

4.5 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติ จะนำข้อมูลที่ได้จากวิธีการสำรวจโดยอาศัยแบบสอบถามมาวิเคราะห์สถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเพื่อการวิจัย SPSS (Statistical package for social) เพื่อหาความสัมพันธ์ของคุณสมบัติทางด้านปัจจัยส่วนบุคคลกับทัศนคติของกลุ่มคนวัยทำงานกับต่อพฤติกรรมของกลุ่มคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานครค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1-5 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้เฉลี่ย โดยที่ลักษณะข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล เพศ ใช้การทดสอบค่า t-test และลักษณะทางปัจจัยส่วนบุคคลอื่นๆ ของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ย ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-Way ANOVA ในการหาความแตกต่างของตัวแปร โดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

สมมติฐานข้อที่ 6-8 ทัศนคติของกลุ่มคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ด้านความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Component) ด้านอารมณ์ ความรู้สึก (Affective Component) และด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) ที่มีต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 มีผลกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร จะทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ Regression Analysis การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นอย่างง่าย (Simple Linear Regression Analysis)

สมมติฐานที่ 1 ประชาชนที่มีเพศต่างกันจะมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ที่แตกต่างกัน

ในการทดสอบสมมติฐาน พฤติกรรมการมีส่วนร่วม ที่นำมาพิสูจน์สมมติฐาน คือ พฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ผู้ประชาชนที่มีที่มีเพศที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ประชาชนที่มีที่มีเพศที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจ

ประเทศไทย 4.0 แตกต่างกัน

เอกสารประกอบการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.10 แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0
จำแนกตามเพศของกลุ่มคนวัยทำงาน

พฤติกรรมการมีส่วนร่วม	เพศ	n	t-test for Equality of Means			
			$\bar{X}$	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
พฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อ	ชาย	167	3.54	0.651	0.640	0.523
โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0	หญิง	233	3.50	0.569		

จากตารางที่ 4.10 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 กับเพศ โดยใช้สถิติ Independent t-test ในการทดสอบพบว่าพฤติกรรมการมีส่วนร่วมนั้นมีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.523 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าประชาชนที่มีเพศต่างกัน จะมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2 ประชาชนที่มีอายุต่างกันจะมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ที่แตกต่างกัน

ในการทดสอบสมมติฐาน พฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ที่นำมาพิสูจน์สมมติฐาน คือ พฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ประชาชนที่มีอายุที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนที่มีอายุที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.11 แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0
จำแนกตามอายุของกลุ่มคนวัยทำงาน

พฤติกรรมการมีส่วนร่วม	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
พฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0	ระหว่างกลุ่ม	27.455	29	0.947	1.132	0.295
	ภายในกลุ่ม	309.545	370	0.837		
	รวม	337.000	399			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.11 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 กับอายุของกลุ่มคนวัยทำงาน โดยใช้สถิติ One-way ANOVA (Analysis of Variance) ในการทดสอบ พบว่าพฤติกรรมการมีส่วนร่วมกับอายุโดยเฉลี่ยนั้น มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.295 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าประชาชนที่มีอายุต่างกันจะมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 3 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันจะมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ที่แตกต่างกัน

ในการทดสอบสมมติฐาน พฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ที่นำมาพิสูจน์สมมติฐาน คือ พฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ประชาชนที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.12 แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 จำแนกตามระดับการศึกษาของกลุ่มคนวัยทำงาน

พฤติกรรมการมีส่วนร่วม	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
พฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0	ระหว่างกลุ่ม	14.471	29	0.499	1.835	0.006*
	ภายในกลุ่ม	100.639	370	0.272		
	รวม	115.110	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.12 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 กับระดับการศึกษาของกลุ่มคนวัยทำงาน โดยใช้สถิติ One-way ANOVA (Analysis of Variance) ในการทดสอบ พบว่าพฤติกรรมการมีส่วนร่วมกับระดับการศึกษาโดยเฉลี่ยนั้น มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.006 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ประชาชนที่มีระดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่ขึ้นด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การศึกษาต่างกัน จะมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 แตกต่างกันในระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนั้น จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีทางสถิติ Least Significance Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดแตกต่างกัน ดังนี้

ตารางที่ 4.13 แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 เป็นรายคู่ ด้วยวิธี LSD โดยจำแนกตามระดับการศึกษาของกลุ่มคนวัยทำงาน

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	พฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0		
		ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.6286	-	0.309	0.073
ปริญญาตรี	3.5270		-	0.170
สูงกว่าปริญญาตรี	3.4197			-

จากตารางที่ 4.13 แสดงว่า พฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 กับระดับการศึกษาของกลุ่มคนวัยทำงาน ของผู้ที่จบการศึกษาระดับการศึกษาค่าต่ำกว่าปริญญาตรีระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 4 ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันจะมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ที่แตกต่างกัน

ในการทดสอบสมมติฐาน พฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ที่นำมาพิสูจน์สมมติฐาน คือ พฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ประชาชนที่มีอาชีพที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนที่มีอาชีพที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.14 แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมกรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0
จำแนกตามอาชีพของกลุ่มคนวัยทำงาน

พฤติกรรมกรมการมีส่วนร่วม	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
พฤติกรรมกรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0	ระหว่างกลุ่ม	23.391	29	0.807	0.949	0.545
	ภายในกลุ่ม	314.486	370	0.850		
	รวม	337.878	399			

จากตารางที่ 4.14 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างพฤติกรรมกรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 กับอาชีพของกลุ่มคนวัยทำงาน โดยใช้สถิติ One-way ANOVA (Analysis of Variance) ในการทดสอบ พบว่าพฤติกรรมกรมการมีส่วนร่วมกับอาชีพโดยเฉลี่ยนั้น มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.545 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าประชาชนที่มีอาชีพต่างกันจะมีพฤติกรรมกรมการมีส่วนร่วมต่อ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 5 ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่างกันจะมีพฤติกรรมกรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ที่แตกต่างกัน

ในการทดสอบสมมติฐาน พฤติกรรมกรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ที่นำมาพิสูจน์สมมติฐาน คือ พฤติกรรมกรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมกรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมกรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.15 แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมกรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0
จำแนกตามรายได้เฉลี่ยของกลุ่มคนวัยทำงาน

พฤติกรรมกรมการมีส่วนร่วม	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
พฤติกรรมกรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0	ระหว่างกลุ่ม	26.426	29	0.911	0.884	0.642
	ภายในกลุ่ม	381.324	370	1.031		
	รวม	407.750	399			

จากตารางที่ 4.15 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 กับอาชีพของกลุ่มคนวัยทำงาน โดยใช้สถิติ One-way ANOVA (Analysis of Variance) ในการทดสอบ พบว่าพฤติกรรมการมีส่วนร่วมกับรายได้เฉลี่ย โดยเฉลี่ยนั้นมีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.642 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่างกันจะมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 6 ทักษะด้านความรู้ความเข้าใจที่มีต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 มีผลกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร

ในการทดสอบสมมติฐาน พฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ที่นำมาพิสูจน์สมมติฐาน คือ พฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ทักษะด้านความรู้ความเข้าใจที่มีต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ไม่มีผลกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร

H_1 : ทักษะด้านความรู้ความเข้าใจที่มีต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 มีผลกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 4.16 ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาสมการถดถอยเชิงเส้นอย่างง่ายของตัวแปรอิสระ ทักษะด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Component) ต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	0.273 ^a	0.074	0.072	0.58244

a. Predictors: (Constant), ทักษะด้านความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Component)

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ตัวแปรอิสระซึ่งก็คือ ทักษะด้านความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Component) มีความสัมพันธ์กับกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร ในระดับน้อย คือ 0.273^a สามารถอธิบายความผันแปรของระดับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานได้ 7.4% ด้วยความคลาดเคลื่อนของการประมาณ 0.58244 (ความผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากการพยากรณ์โดยเฉลี่ย)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.17 การตรวจสอบตัวแปรอิสระ ทักษะด้านความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Component) ต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร

	Model	SS	df	MS	F	Sig.
1	Regression	10.833	1	10.833	31.934	0.000 ^a *
	Residual	135.018	398	0.339		
	Total	145.851	399			

a. Predictors: (Constant), ทักษะด้านความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Component)

b. Dependent Variable: พฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ตัวแปรอิสระของทักษะด้านความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Component) มีความสัมพันธ์กับกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.18 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรอิสระ ทักษะด้านความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Component) ต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร

Model	ทักษะ	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	2.608	0.164		15.941	0.000*
	ทักษะด้านความรู้ ความเข้าใจ	0.253	0.045	0.273	5.651	0.000*

a. Dependent Variable: พฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.18 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรอิสระ ทักษะด้านความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Component) ต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร ค่า B ของทักษะด้านความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Component) เท่ากับ 0.253 พฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานจะเพิ่มขึ้น 0.253 เมื่อทดสอบความมีนัยสำคัญ พบว่าปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ($P < 0.05$) ยอมรับสมมติฐาน H_1 แสดงว่าทักษะด้านความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Component)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 7 ทศนคติด้านอารมณ์ ความรู้สึกที่มีต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 มีผลกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร

ในการทดสอบสมมติฐาน พฤติกรรมการมีส่วนร่วม ที่นำมาพิสูจน์สมมติฐาน คือ พฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ทศนคติด้านอารมณ์ ความรู้สึกที่มีต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ไม่มีผลกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร

H_1 : ทศนคติด้านอารมณ์ ความรู้สึกที่มีต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 มีผลกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 4.19 ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาสมการถดถอยเชิงเส้นอย่างง่ายของตัวแปรอิสระ ทศนคติด้านอารมณ์ ความรู้สึก (Affective Component) ต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	0.310 ^a	0.096	0.094	0.57563

a. Predictors: (Constant), ทศนคติด้านอารมณ์ ความรู้สึก (Affective Component)

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ตัวแปรอิสระซึ่งก็คือ ทศนคติด้านอารมณ์ ความรู้สึก (Affective Component) มีความสัมพันธ์กับกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร ในระดับน้อย คือ 0.310^a สามารถอธิบายความผันแปรของระดับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน ได้ 9.6% ด้วยความคลาดเคลื่อนของการประมาณ 0.57563 (ความผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากการพยากรณ์โดยเฉลี่ย)

ตารางที่ 4.20 การตรวจสอบตัวแปรอิสระ ทักษะด้านอารมณ์ ความรู้สึก (Affective Component) ต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร

	Model	SS	df	MS	F	Sig.
1	Regression	13.976	1	13.976	42.179	0.000 ^a *
	Residual	131.875	398	0.331		
	Total	145.851	399			

a. Predictors: (Constant), ทักษะด้านอารมณ์ ความรู้สึก (Affective Component)

b. Dependent Variable: พฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ตัวแปรอิสระ ทักษะด้านอารมณ์ ความรู้สึก (Affective Component) มีความสัมพันธ์กับกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.21 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรอิสระ ทักษะด้านอารมณ์ ความรู้สึก (Affective Component) ต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร

Model	ทักษะ	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	2.587	0.146		17.696	0.000*
	ทักษะด้านอารมณ์ความรู้สึก	0.262	0.040	0.310	6.495	0.000*

a. Dependent Variable: พฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.21 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรอิสระ ทักษะด้านอารมณ์ ความรู้สึก (Affective Component) ต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร ค่า B ของทักษะด้านความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Component) เท่ากับ 0.262 พฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานจะเพิ่มขึ้น 0.262 เมื่อทดสอบความมีนัยสำคัญพบว่า ปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ($P < 0.05$) ยอมรับสมมติฐาน H_1 แสดงว่าทักษะด้านอารมณ์ความรู้สึก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(Affective Component) ส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 8 ทศนคติด้านพฤติกรรมที่มีต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 มีผลกับพฤติกรรมกรรมมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร

ในการทดสอบสมมติฐาน พฤติกรรมกรรมมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ที่นำมาพิสูจน์สมมติฐาน คือ พฤติกรรมกรรมมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ทศนคติด้านพฤติกรรมที่มีต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ไม่มีผลกับพฤติกรรมกรรมมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร

H_1 : ทศนคติด้านพฤติกรรมที่มีต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 มีผลกับพฤติกรรมกรรมมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 4.22 ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาสมการถดถอยเชิงเส้นอย่างง่ายของตัวแปรอิสระ ทศนคติด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) ต่อพฤติกรรมกรรมมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	0.250 ^a	0.062	0.060	0.58615

a. Predictors: (Constant), ทศนคติด้านพฤติกรรม (Behavioral Component)

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ตัวแปรอิสระซึ่งก็คือ ทศนคติด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร ในระดับน้อย คือ 0.250^a สามารถอธิบายความผันแปรของระดับพฤติกรรมกรรมมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน ได้ 6.2% ด้วยความคลาดเคลื่อนของการประมาณ 0.58615 (ความผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากการพยากรณ์โดยเฉลี่ย)

ตารางที่ 4.23 การตรวจสอบตัวแปรอิสระ ทักษะด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) ต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร

	Model	SS	df	MS	F	Sig.
1	Regression	9.110	1	9.110	26.514	0.000 ^{a*}
	Residual	136.741	398	0.344		
	Total	145.851	399			

a. Predictors: (Constant), ด้านพฤติกรรม (Behavioral Component)

b. Dependent Variable : พฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ตัวแปรอิสระของทักษะด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) มีความสัมพันธ์กับกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.24 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรอิสระ ทักษะด้านด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) ต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน ในเขต กรุงเทพมหานคร

Model	ทักษะคติ	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	2.782	0.146		19.093	0.000*
	ทักษะคติด้านพฤติกรรม	0.203	0.039	0.250	5.149	0.000*

a. Dependent Variable: พฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.24 สัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรอิสระ ด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) ต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร ค่า B ของทักษะด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) เท่ากับ 0.203 พฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานจะเพิ่มขึ้น 0.203 เมื่อทดสอบความมีนัยสำคัญพบว่า ปฏิเสธสมมติฐาน $H_0(P<0.05)$ ยอมรับสมมติฐาน H_1 แสดงว่าทักษะด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาทัศนคติด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านอารมณ์ความรู้สึก และด้านพฤติกรรม ที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร

ประชากรที่ทำการศึกษาครั้งนี้สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ กลุ่มคนวัยทำงานในเขต กรุงเทพมหานคร กำหนดช่วงอายุระหว่าง 20-60 ปี โดยกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ จากการคำนวณได้กลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 385 คน และเพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างอีกจำนวน 15 คน รวมเป็นขนาดตัวอย่างทั้งสิ้น 400 คน โดยมีการดำเนินการทดสอบกับกลุ่มเป้าหมายที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับประชากรที่กำหนด (Pretest) จำนวน 30 ชุดก่อน ก่อนนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ ไปสอบถามกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลทั้งในรูปแบบของแบบสอบถามทางออนไลน์และการกรอกข้อมูลด้วยตัวเอง

การเก็บข้อมูลผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi Stage Random Sampling) เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของประชากร ซึ่งเขตพื้นที่ในการแจกแบบสอบถามงานวิจัย คือ เขตสีลม เขตสาทร เขตห้วยขวาง เขตสวนหลวง เขตลาดกระบัง เป็นตัวแทนของประชากรที่ทำ การวิจัยครั้งนี้

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรม สถิติสำเร็จรูปเพื่อการวิจัย SPSS (Statistical package for social sciences) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ข้อมูลเพื่อหาค่าตอบและทดสอบสมมติฐาน การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) คือ ค่าร้อยละ (Percentage) และการหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) การ วิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) สถิติที่ใช้ คือ การทดสอบค่า t-test การวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว One-Way ANOVA การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นอย่างง่าย (Simple Linear Regression Analysis)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1 สรุปผลการวิจัย

การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร สรุปได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล

ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ กลุ่มประชากรที่ทำการศึกษาค้นคว้าสำหรับการวิจัยมีทั้งหมด 400 คน กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิง จำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 58.25 และเพศชาย จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 41.75

อายุกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีช่วงอายุ 20-29 ปี จำนวน 204 คน คิดเป็นร้อยละ 51.00 รองลงมา คือ ช่วงอายุ 30-39 ปี จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 29.75 ช่วงอายุ 40-49 ปีจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 และอายุ 50 ปีขึ้นไป จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.75 ตามลำดับ

ระดับการศึกษาส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีจำนวน 282 คน คิดเป็นร้อยละ 70.50 รองลงมา คือ สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 19.00 และต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 10.50 ตามลำดับ

อาชีพ ส่วนใหญ่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนจำนวน 239 คน คิดเป็นร้อยละ 59.75 รองลงมา คือ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 19.00 อื่นๆ จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 11.75 และประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 9.50 ตามลำดับ

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001 – 30,000 บาท จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 39.50 รองลงมา คือ ตั้งแต่ 45,001 บาทขึ้นไปจำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 29.00 30,001 – 45,000 บาท จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 20.50 และต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 11.00 ตามลำดับ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ จำนวน 400 คน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 20-29 ปี ระดับการศึกษาปริญญาตรี อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน และรายได้เฉลี่ย 15,001 – 30,000 บาทต่อเดือน

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร

องค์ประกอบของทัศนคติประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่

ทัศนคติในด้านความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Component) ของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ตอบแบบสอบถาม พบว่า โดยรวมระดับความคิดเห็นของกลุ่มคนวัยทำงานต่อทัศนคติด้านความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Component) อยู่ใน

เกณฑ์เห็นด้วยมาก ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อจะเห็นว่า ระดับความคิดเห็นทัศนคติที่อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมากที่สุด คือ แนวคิดการปรับเปลี่ยน โครงสร้างทางเศรษฐกิจ รองลงมา คือ การปรับเปลี่ยน โครงสร้างเศรษฐกิจแบบขับเคลื่อนด้วยการพัฒนาประสิทธิภาพในการผลิตภาคอุตสาหกรรม ไปสู่ เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม และระดับความคิดเห็นทัศนคติปานกลาง คือ ความสามารถนำความรู้เกี่ยวกับ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้อย่างถูกต้อง

ทัศนคติในด้านอารมณ์ ความรู้สึก (Affective Component) ของกลุ่มคนวัยทำงานต่อ โมเดล เศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ตอบแบบสอบถาม พบว่าโดยรวมระดับความ คิดเห็นของกลุ่มคนวัยทำงาน ต่อทัศนคติด้านอารมณ์ ความรู้สึก (Affective Component) อยู่ใน เกณฑ์เห็นด้วยมาก ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อจะเห็นว่าระดับความคิดเห็นทัศนคติที่อยู่ในเกณฑ์ เห็นด้วยมากที่สุดคือ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 จะสามารถพัฒนาภาพรวมเศรษฐกิจของ ประเทศไทยให้เป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้น รองลงมา คือ แนวคิดโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ที่จะ ทำให้ประเทศไทยปรับเปลี่ยนจากเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยประสิทธิภาพเป็นเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อน ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม และระดับความคิดเห็นทัศนคติที่ปานกลาง คือ โมเดลเศรษฐกิจ ประเทศไทย 4.0 จะนำพาประเทศไทยให้หลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางกับดักความ เหลื่อมล้ำและกับดักความ ไม่สมดุล

ทัศนคติในด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) ของกลุ่มคนวัยทำงานต่อ โมเดลเศรษฐกิจ ประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ตอบแบบสอบถาม พบว่าโดยรวมระดับความคิดเห็น ของกลุ่มคนวัยทำงาน ต่อทัศนคติด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมาก ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อจะเห็นว่าระดับความคิดเห็นทัศนคติที่อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมากที่สุด คือ สามารถปรับตัวและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงระบบการทำงานที่สอดคล้องกับนโยบาย โมเดล เศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 รองลงมา คือ ตั้งใจที่จะสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงแนวคิดทางเศรษฐกิจ เป็นแบบเทคโนโลยีและนวัตกรรม

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของกลุ่มคนวัยทำงานต่อ โมเดลเศรษฐกิจ ประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมระดับความคิดเห็นของกลุ่มคนวัยทำงานต่อ ทัศนคติด้านความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Component) อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมาก ทัศนคติด้าน อารมณ์ ความรู้สึก (Affective Component) อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมาก และทัศนคติด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมาก สามารถสรุปข้อมูลดังตารางที่ 5.1 ตารางสรุปผล การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการวิเคราะห์ทัศนคติ

ตารางที่ 5.1 ตารางสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติ

ทัศนคติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับทัศนคติ
ทัศนคติด้านความรู้ ความเข้าใจ	3.59	0.650	เห็นด้วยมาก
ทัศนคติด้านอารมณ์ ความรู้สึก	3.55	0.741	เห็นด้วยมาก
ทัศนคติด้านพฤติกรรม	3.61	0.745	เห็นด้วยมาก

3. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ตอบแบบสอบถาม พบว่าโดยรวมระดับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในเกณฑ์มากเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะเห็นว่าการมีส่วนร่วมที่มากที่สุด คือ องค์กรของท่านมีการปรับตัวเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 เช่น การเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินงานโดยใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการทำงาน รองลงมา คือ การเข้าร่วมการฝึกอบรมหรือสัมมนาเพื่อพัฒนาความรู้เกี่ยวกับ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 และระดับการมีส่วนร่วมที่อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง คือ การศึกษาโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0

4. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน พฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

การทดสอบสมมติฐานที่ 1 ประชาชนที่มีเพศต่างกันจะมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ที่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 กับเพศ โดยใช้สถิติ Independent t-test ในการทดสอบพบว่า พฤติกรรมการมีส่วนร่วมนั้นมีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.523 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน จะมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

การทดสอบสมมติฐานที่ 2 ประชาชนที่มีอายุต่างกันจะมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ที่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 กับอายุของกลุ่มคนวัยทำงาน โดยใช้สถิติ One-way ANOVA (Analysis of Variance) ในการเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทดสอบ พบว่าพฤติกรรมการมีส่วนร่วมกับอายุโดยเฉลี่ยนั้น มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.295 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าประชาชนที่มีอายุต่างกันจะมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

การทดสอบสมมติฐานที่ 3 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันจะมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ที่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 กับระดับการศึกษาของกลุ่มคนวัยทำงาน โดยใช้สถิติ One-way ANOVA (Analysis of Variance) ในการทดสอบ พบว่าพฤติกรรมการมีส่วนร่วมกับระดับการศึกษาโดยเฉลี่ยนั้น มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.006 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของระดับการศึกษาโดยวิธีทางสถิติ Least Significance Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดแตกต่างกัน พบว่าพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 กับระดับการศึกษาของกลุ่มคนวัยทำงาน ของผู้ที่จบการศึกษาระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 4 ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันจะมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ที่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 กับอาชีพของกลุ่มคนวัยทำงาน โดยใช้สถิติ One-way ANOVA (Analysis of Variance) ในการทดสอบ พบว่าพฤติกรรมการมีส่วนร่วมกับอาชีพโดยเฉลี่ยนั้น มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.545 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าประชาชนที่มีอาชีพต่างกันจะมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

การทดสอบสมมติฐานที่ 5 ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่างกันจะมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ที่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 กับอาชีพของกลุ่มคนวัยทำงาน โดยใช้สถิติ One-way ANOVA (Analysis of Variance) ในการทดสอบ พบว่าพฤติกรรมการมีส่วนร่วมกับรายได้เฉลี่ยโดยเฉลี่ยนั้น มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.642 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธ

สมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่างกันจะมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

5. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน ทักษะด้านความรู้ความเข้าใจที่มีต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร

การทดสอบสมมติฐานที่ 6 ทักษะด้านความรู้ความเข้าใจที่มีต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 มีผลกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร

ทักษะด้านความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Component) มีความสัมพันธ์กับกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรอิสระคือ ทักษะด้านความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Component) ต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร ค่า B ของทักษะด้านความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Component) เท่ากับ 0.253 พฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานจะเพิ่มขึ้น 0.253 เมื่อทดสอบความมีนัยสำคัญพบว่า ปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ($P < 0.05$) ยอมรับสมมติฐาน H_1 แสดงว่าทักษะด้านความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Component) ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การทดสอบสมมติฐานที่ 7 ทักษะด้านอารมณ์ ความรู้สึก ที่มีต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 มีผลกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร

ทักษะด้านอารมณ์ ความรู้สึก (Affective Component) มีความสัมพันธ์กับกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรอิสระ ทักษะด้านอารมณ์ ความรู้สึก (Affective Component) ต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร ค่า B ของทักษะด้านความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Component) เท่ากับ 0.262 พฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานจะเพิ่มขึ้น 0.262 เมื่อทดสอบความมีนัยสำคัญพบว่า ปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ($P < 0.05$) ยอมรับสมมติฐาน H_1 แสดงว่าทักษะด้านอารมณ์ความรู้สึก (Affective Component) ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การทดสอบสมมติฐานที่ 8 ทักษะด้านพฤติกรรมที่มีต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 มีผลกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร

ทักษะด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) มีความสัมพันธ์กับกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรอิสระ ด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) ต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร ค่า B ของทักษะด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) เท่ากับ 0.203 พฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานจะเพิ่มขึ้น

0.203 เมื่อทดสอบความมีนัยสำคัญพบว่า ปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ($P < 0.05$) ยอมรับสมมติฐาน H_1 แสดงว่าทัศนคติทัศนคติด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการศึกษาวิจัย ทัศนคติและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถสรุปประเด็นสำคัญเพื่อนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร

1) ประชาชนที่มีเพศต่างกันจะมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ที่แตกต่างกัน จากผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 กับเพศ พบว่าประชาชนที่มีเพศต่างกันจะมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ที่ไม่แตกต่างกัน ทางผู้วิจัยเห็นว่าพฤติกรรมของกลุ่มคนวัยทำงาน นั้น ให้ความสำคัญและความสนใจต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ นโยบายต่างๆทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่จะกระทบต่อเศรษฐกิจ ดังนั้นเรื่องเพศจึงไม่มีความแตกต่างในพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0

2) ประชาชนที่มีอายุต่างกันจะมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ที่แตกต่างกัน จากผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 กับอายุ พบว่าประชาชนที่มีอายุต่างกันจะมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งทางผู้วิจัยเห็นว่าพฤติกรรมของกลุ่มคนวัยทำงาน ในทุกช่วงอายุ ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มที่เริ่มทำงาน หรือกลุ่มคนที่ทำงานมาเป็นระยะเวลาอันต่าง ให้ความสำคัญและความสนใจต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ นโยบายต่างๆที่จะกระทบต่อเศรษฐกิจ ดังนั้นเรื่องอายุจึง ไม่มีความแตกต่างในพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0

3) ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันจะมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ที่แตกต่างกัน จากผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 กับระดับการศึกษาของกลุ่มคนวัยทำงาน พบว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 แตกต่าง กัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งทางผู้วิจัยเห็นว่าระดับการศึกษา ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 กลุ่มประชาชนที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือสูง

เอกสารนี้เป็นเอกสารต้นฉบับที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น ไม่ควรนำออกเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
 เอกสารฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น ไม่ควรนำออกเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
 ไม่ว่าการณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กว่าระดับปริญญาตรีจะให้ความสำคัญและความสนใจต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ ที่จะเข้ามาเปลี่ยนแปลงการทำงานหรือการสิ่งแวดล้อมต่างๆที่จะเกิดขึ้น ความสนใจนี้อาจจะเกิดจากสิ่งแวดล้อมต่างๆ เช่น กลุ่มเพื่อนๆ หรือสถานที่ทำงานที่เป็นปัจจัยที่ทำให้กลุ่มประชาชนที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่าระดับปริญญาตรีจะให้ความสำคัญ มีจึงมีพฤติกรรมที่การมีส่วนร่วมโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในขณะที่ประชาชนที่มีระดับการศึกษาดำกว่าระดับปริญญาตรี นั้นให้ความสำคัญต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 หรือมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมที่น้อยกว่า

4) ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันจะมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ที่แตกต่างกัน จากผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 กับอาชีพ พบว่าประชาชนที่มีอาชีพต่างกันจะมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งทางผู้วิจัยเห็นว่าพฤติกรรมของกลุ่มคนวัยทำงานในทุกๆ อาชีพ ไม่ว่าจะเป็นอาชีพรับราชการ หรือพนักงานบริษัทเอกชน หรือทุกๆหน่วยงาน และองค์กรต่างให้ความสำคัญและความสนใจต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ นโยบายต่างๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่จะกระทบต่อเศรษฐกิจ ดังนั้นเรื่องประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน จึงไม่มีความแตกต่างในพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0

5) ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่างกันจะมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ที่แตกต่างกัน จากผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 กับรายได้เฉลี่ย พบว่าประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่างกันจะมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ที่ไม่แตกต่างกัน ทางผู้วิจัยเห็นว่ารายได้เฉลี่ยนั้น ไม่มีความแตกต่างในพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 เนื่องจากประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่างกันนั้น ไม่มีความแตกต่างในพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ที่แตกต่างกัน

2. ทักษะด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านอารมณ์ความรู้สึกและด้านพฤติกรรม ที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร

ทักษะในด้านความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Component) ของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าโดยรวมระดับความคิดเห็นของกลุ่มคนวัยทำงานอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมาก ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นข้อมูลจากการประมวลผลทางสถิติของแบบสอบถาม จะเห็นว่าระดับความคิดเห็นทัศนคติที่อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมากที่สุด คือ แนวคิดการปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางเศรษฐกิจ รองลงมา คือ การปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจแบบขับเคลื่อนด้วยการพัฒนาประสิทธิภาพในการผลิตภาคอุตสาหกรรม ไปสู่เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทัศนคติในด้านอารมณ์ ความรู้สึก (Affective Component) ของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าโดยรวมระดับความคิดเห็นของกลุ่มคนวัยทำงานอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมาก ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะเห็นว่าระดับความคิดเห็นทัศนคติที่อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมากที่สุด คือ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 จะสามารถพัฒนาภาพรวมเศรษฐกิจของประเทศไทยให้เป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้น รองลงมา คือ แนวคิดโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ที่จะทำให้ประเทศไทยปรับเปลี่ยนจากเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยประสิทธิภาพเป็นเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

ทัศนคติในด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) ของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าโดยรวมระดับความคิดเห็นของกลุ่มคนวัยทำงานอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมาก ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะเห็นว่าระดับความคิดเห็นทัศนคติที่อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมากที่สุด คือ สามารถปรับตัวและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงระบบการทำงานที่สอดคล้องกับนโยบายโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 รองลงมา คือ ตั้งใจที่จะสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงแนวคิดทางเศรษฐกิจเป็นแบบเทคโนโลยีและนวัตกรรม

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย พรชัย เจดามานและคณะ (2559) การศึกษาการพัฒนาการศึกษาภายใต้กรอบประเทศไทย 4.0 ผู้ศตวรรษที่ 21 กล่าวว่า ความจำเป็นที่ต้องมีความรู้ ความเข้าใจกับการเปลี่ยนแปลงในประชาคม จากการทำเพื่อตอบ โจทย์สังคมอุตสาหกรรม ผู้การเน้นของการสร้างความเติบโตเพื่อรองรับการสร้างและปลดปล่อยพันธุนาการ ศักยภาพ สมรรถนะ ประสิทธิภาพ คุณภาพและความยั่งยืนของผู้คนในสังคม ที่เกิดการเรียนรู้ ความคิดสร้างสรรค์และความสามารถในการเชื่อมั่นในการพัฒนา งานวิจัยของเมษิยา ญาณจินดา (2558) การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเลือกตั้งผ่านสื่อสังคมออนไลน์กับทัศนคติและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งกล่าวว่าทัศนคติของประชาชนเกี่ยวกับการเลือกตั้งมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วม และงานวิจัยของวุฒิชัย อารักษ์ โภชนงค์ (2556) อิทธิพลของการรับรู้ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วม ที่มีต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ตามระบบคุณ ภาพภายใน กล่าวว่า การรับรู้ด้านการทำความเข้าใจ ทัศนคติด้านความเข้าใจและความรู้สึกมีอิทธิพลในทางบวกต่อการมีส่วนร่วม การรับรู้ด้านการรับทราบและทัศนคติด้านพฤติกรรมมีอิทธิพลในทางบวกต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของบุคลากรสายสนับสนุน รวมทั้งการมีส่วนร่วมด้านการสนับสนุนข้อมูล และด้านการติดตามประเมินผลมีอิทธิพลในทางบวกต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของบุคลากรสายสนับสนุน ทางผู้วิจัยเห็นว่ากลุ่มคนวัยทำงานมีทัศนคติทางบวกต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 เห็นด้วยที่จะให้มีการปรับเปลี่ยน โครงสร้างทางเศรษฐกิจ และการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจแบบขับเคลื่อนด้วยการพัฒนาประสิทธิภาพในการผลิตภาคอุตสาหกรรมไปสู่เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพราะเห็นว่าโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0

จะสามารถพัฒนาภาพรวมเศรษฐกิจของประเทศไทยให้ขึ้นไปในทิศทางที่ดีขึ้น โดยกลุ่มคนวัยทำงานสามารถที่จะปรับตัวและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงระบบการทำงานที่สอดคล้องกับนโยบายโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 และมีความตั้งใจที่จะสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงแนวคิดทางเศรษฐกิจเป็นแบบเทคโนโลยีและนวัตกรรม จะส่งผลต่อพฤติกรรมการณ์มีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0

พฤติกรรมการณ์มีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ตอบแบบสอบถาม พบว่าโดยรวมระดับพฤติกรรมการณ์มีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในเกณฑ์มากเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะเห็นว่าระดับการมีส่วนร่วมที่มากที่สุด คือ องค์กรของท่านมีการปรับตัวเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 เช่น การเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินงาน โดยใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการทำงาน รองลงมา คือ การเข้าร่วมการฝึกอบรมหรือสัมมนาเพื่อพัฒนาความรู้เกี่ยวกับโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย Marc Ingo Wolter et al. (2015) Yuqin Feng (2016) Schmidt et al. (2015) Henning Kagermann (2014) ซึ่งพบว่าเทคโนโลยีและนวัตกรรมเข้ามามีบทบาทเป็นตัวขับเคลื่อนองค์กร บุคลากรภายในองค์กรต้องมีการปรับตัว เรียนรู้ และยอมรับกับสิ่งใหม่ที่จะเกิดขึ้น จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลก็จะเห็นว่าจะเห็นกลุ่มคนวัยทำงานหรือองค์กรต่างๆ มีการปรับตัวเพื่อเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0

5.3 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

การศึกษาวิจัย ทักษะคติและพฤติกรรมการณ์มีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยผลของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ สามารถนำผลการศึกษาไปใช้ในการวางแผนการบริหารงานและกำหนดนโยบายขององค์กรตามโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ที่สอดคล้อง เหมาะสมกับทักษะคติและพฤติกรรมการณ์ของพนักงานภายในองค์กร ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนา สามารถสรุปประเด็นสำคัญเพื่อนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. ทักษะคติในด้านความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Component) ของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 จากผลการวิจัย ในส่วนของคำถามงานวิจัย เรื่องความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 และการถ่ายทอดความรู้ให้ผู้อื่นได้อย่างถูกต้อง มีค่าเฉลี่ยที่อยู่ในระดับปานกลาง ภาครัฐบาล หน่วยงานต่างๆ ควรให้ความรู้ความเข้าใจเพื่อที่จะให้สามารถนำความรู้เกี่ยวกับโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้อย่างถูกต้อง หรือองค์กรควรให้พนักงานในทุกๆ ส่วน หรือทุกๆ แผนก ได้รับความรู้อย่างเท่าเทียมและสม่ำเสมอ แทนที่การให้ความรู้เฉพาะกลุ่ม เพื่อที่พนักงานในองค์กรทุกคนจะได้ตระหนักและมีความพร้อมที่จะรับมือกับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารวิจัยที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น ไม่สามารถนำข้อมูลไปใช้ในการอื่นได้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของข้อมูล

ไม่ว่าการณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเปลี่ยนแปลงในเรื่องของเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เกิดขึ้น ที่จะส่งผลกระทบต่อวิธีการทำงาน หรือรูปแบบการทำงานโดยรวม

2. ทักษะในด้านอารมณ์ ความรู้สึก (Affective Component) ของกลุ่มคนวัยทำงานต่อ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 คำถามเกี่ยวกับ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 จะนำพาประเทศไทยให้หลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางกับดักความเหลื่อมล้ำ และกับดักความไม่สมดุล มีค่าเฉลี่ยที่ต่ำ ควรให้ความสำคัญกับความเชื่อมั่น ความมั่นใจในนโยบายการปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจ เพื่อให้ประชาชนตระหนักถึงปัญหาความเหลื่อมล้ำและกับดักความไม่สมดุล เพื่อที่จะได้ปรับปรุงและพัฒนาไปในทิศทางเดียวกัน

3. ทักษะในด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) ของกลุ่มคนวัยทำงานต่อ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 คำถามเกี่ยวกับความตั้งใจที่จะสนับสนุนการเตรียมความพร้อมของบุคคล เพื่อเข้าสู่โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 มีค่าเฉลี่ยที่ต่ำ การให้ข้อมูลเรื่อง โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 อย่างถูกต้อง เนื่องจากมีประชาชนจำนวนมากที่รับรู้ถึงการเตรียมความพร้อมของประเทศไทย เพื่อให้ก้าวไปสู่ประเทศไทย 4.0 แต่ในขณะที่ประชาชนบางกลุ่มยังไม่เข้าใจความหมาย หรือจุดประสงค์ที่แท้จริงของการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจครั้งนี้ การให้ความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องแก่ประชาชนเพื่อที่จะได้มีการเตรียมความพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นทั้งในการทำงานหรือการใช้ชีวิตประจำวัน

4. พฤติกรรมมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 จากการตอบแบบสอบถาม พบว่าโดยรวมระดับพฤติกรรมมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน มีระดับการมีส่วนร่วมที่น้อยที่สุด คือ การศึกษาโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ประชาชนยังไม่มี ความกระตือรือร้นที่จะศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 เพิ่มเติม องค์กรจึงควรมีการให้ความรู้เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 เช่น การเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินงาน โดยใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการทำงาน หรือการเข้าร่วมการฝึกอบรมหรือสัมมนา เพื่อพัฒนาความรู้เกี่ยวกับ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 อย่างสม่ำเสมอ

5.4 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาถึงปัจจัยด้านอื่นๆที่มีผลต่อพฤติกรรมมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 เพิ่มเติม เช่น การรับรู้ข่าวสาร การประชาสัมพันธ์ เป็นต้น
2. ควรมีการพิจารณาตัวแปรอื่นๆที่มีอิทธิพลต่อระดับพฤติกรรมมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 มาใช้ในการวิจัยเพิ่มเติม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษอาจเจาะจงเฉพาะกลุ่มคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งยังไม่ครอบคลุมพื้นที่อื่นๆ เช่น ตามต่างจังหวัด เขตปกครองพิเศษ ฯลฯ

4. ควรทำการศึกษาถึงความสัมพันธ์ภายในของทัศนคติในแต่ละด้านว่ามีความข้องเกี่ยวกันหรือไม่ เช่น ทัศนคติด้านความรู้ ความเข้าใจส่งผลต่อทัศนคติในด้านความรู้ ความเข้าใจ ฯลฯ

5. ในการทำวิจัยครั้งถัดไปที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติด้านอารมณ์ ความรู้สึก สามารถใช้คำว่า ชอบหรือไม่ชอบ ในแบบสอบถาม เพื่อความเข้าใจของผู้ตอบแบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- กระทรวงอุตสาหกรรม. 2559. ยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมไทย 4.0 ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579). กรุงเทพฯ : สำนักงานอุตสาหกรรม.
- กระทรวงอุตสาหกรรม. 2558. ภาวะเศรษฐกิจอุตสาหกรรมปี 2558 และแนวโน้มปี 2559. กรุงเทพฯ : สำนักงานอุตสาหกรรม.
- กรณีการ์ กิรติโกศล. 2549. “ทัศนคติและพฤติกรรมของผู้ใช้บริการรถแท็กซี่มิเตอร์ ของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร.” ปริญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. 2545. การวิเคราะห์สถิติ: สถิติสำหรับการบริหารและวิจัย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. 2548. การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กลุ่มงานพัฒนาทรัพยากรสารสนเทศ สำนักวิชาการ. 2557. สถาปณิรูปแห่งชาติ 2557. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- เกษม เมฆินทรีย์. 2559. ยุทธศาสตร์และการปฏิรูปสู่การเป็นไทยแลนด์ 4.0. กรุงเทพฯ : สำนักงานกระทรวงศึกษาธิการ.
- กองบริหารงานวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา. 2559. Thailand 4.0 โมเดลขับเคลื่อนประเทศไทยสู่ความมั่งคั่ง มั่นคง และยั่งยืน. กรุงเทพฯ : กองบริหารงานวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา.
- คำนาย อภิปรัชญาสกุล. 2559. คู่มือประเมินความพร้อมการเป็นอุตสาหกรรม 4.0. กรุงเทพมหานคร : โฟกัสมีเดีย แอนด์ พันลิซซิ่ง.
- จรัญญา บันเทิง. 2548. การมีส่วนร่วมในการพัฒนาชนบท. กรุงเทพฯ : โอ เอ พรินต์ติ้ง.
- เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง. 2548. การระดมประชาชนเพื่อการพัฒนาชนบท. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ฉวีวรรณ สัตยธรรม. 2532. “การเสริมสร้างสุขภาพจิตหญิงร้างและหญิงม่าย.” วารสารการพยาบาลจิตเวชและสุขภาพจิต. 3(1) : 8-14.
- ฉลอง มาศิริ. 2544. “ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของอาสาสมัครประชาชน ในการป้องกันอาชญากรรม : อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยฉะเชิงเทรา.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉัตรชัย ปันชาติ. 2545. “เจตคติต่อการเรียนการสอนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนเอกชน จังหวัดเชียงใหม่.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ฐานเศรษฐกิจ ปีที่ 35 ฉบับที่ 3083 วันที่ 30 สิงหาคม - 2 กันยายน พ.ศ. 2558 “โมเดลประเทศไทย 4.0 ผลึกความคิด ‘สุวิทย์ เมษินทรีย์’.”

ณพรรัชสรณ์ เสมสันต์. 2550. “บทบาทของเจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชนในการส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการสิ่งแวดล้อมกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตศึกษาศาสตร์ สาขาสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.

ณัฐพร เห็นเจริญเลิศ, ทศนีย์วรรณ ศรีประดิษฐ์ และปิยพร นุรารักษ์. 2559. “ขอบแดนใหม่แห่งการเรียนรู้ : การศึกษาระบบ 4.0.” กรุงเทพฯ : ศูนย์นวัตกรรมการเรียนรู้ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2523. “ธรรมชาติของทัศนคติกับการวัดทัศนคติเอกสารการวิจัยขั้นสูงทางพฤติกรรมศาสตร์.” กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

เต็มศักดิ์ คทวณิช. 2546. **จิตวิทยาทั่วไป**. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดยูเคชั่น.

ทศนีย์ แก้วทอง. 2544. “อิทธิพลของความรู้ ทัศนคติ ที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมรักษาระบบคุณภาพ ISO 9002 ของพนักงานบริษัทในกลุ่มธุรกิจสื่อสาร โทรคมนาคม : กรณีศึกษาบริษัท โทเทิล แอ็กเซ็ส คอมมูนิเคชั่น จำกัด (มหาชน).” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรม, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ทิพย์ภา เษษฐีเขาวลิต. 2541. **จิตวิทยาพัฒนาการสำหรับพยาบาล**. สงขลา : ชานเมืองการพิมพ์.

เทิดเกียรติ วงศาโรจน์. 2546. “การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชนในชุมชนเทศบาลเมืองราชบุรี อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันราชภัฏนครปฐม.

ธนาคารแห่งประเทศไทย. 2559. **ภาวะเศรษฐกิจไทย ปี 2559**. กรุงเทพฯ.

ธานีรินทร์ ชูศรี. 2552. “พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยว : กรณีศึกษาเขื่อนรัชชประภา จังหวัดสุราษฎร์ธานี.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตศึกษาศาสตร์ สาขาสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.

ธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์. 2559. “การศึกษาไทย 4.0 ในบริบทการจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน.” กรุงเทพฯ : ศูนย์ประชุมวายุภักษ์ โรงแรมเซ็นทราศูนย์ราชการและคอนเวนชันเซ็นเตอร์ แจ้งวัฒนะ.

นรินทร์ชัย พัฒนพงศา. 2547. **การมีส่วนร่วม หลักการพื้นฐาน เทคนิคและกรณีตัวอย่าง**.

เชียงใหม่ : สิริลักษณ์การพิมพ์.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์เพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- บวรศักดิ์ อุวรรณโณ และถวิลวดี บุรีกุล. 2550. **ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม หนังสือชุดความรู้ ด้าน การจัดการความขัดแย้ง**. เล่มที่ 3. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญจิระ พุทธิศรี. 2541. “พฤติกรรมกรเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะคิด เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ 2540 และการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์พัฒนาการ ภาควิชาประชาสัมพันธ์ คณะนิติศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. 2520. **ทัศนคติการวัดการเปลี่ยนแปลง และพฤติกรรมอนามัย**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิชย์.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. 2523. **การสอนสุขศึกษาทฤษฎีและการประยุกต์**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิชย์.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. 2526. **ทัศนคติ : การวัดการเปลี่ยนแปลง และพฤติกรรมอนามัย**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิชย์.
- ประยุทธ์ จันทร์โอชา. 2559. เอกสารบรรยายเรื่อง **ประเทศไทย 4.0 โมเดลการขับเคลื่อนสู่ความ มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน**. กรุงเทพฯ.
- ปิติ เดิมสมบูรณ์. 2550. “การมีส่วนร่วมในการป้องกันการกระทำผิดต่อทรัพย์สินของภาคเอกชนในธุรกิจพลอย จังหวัดจันทบุรี.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตสังคมศาสตร์ สาขาอาชญวิทยาและงานยุติธรรม บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- พรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์. 2530. **ทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการ**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิมพ์เขียวและแผนปฏิบัติการขับเคลื่อน. 2559. **Thailand 4.0 โมเดลขับเคลื่อนประเทศไทยสู่ความ มั่งคั่ง มั่นคง และยั่งยืน**. กรุงเทพฯ.
- พรชัย เจดามาน , เจริญ กิจระการ , ไพโรชญ์ พิมพ์ดี , กลวัชร วังสะอาด, อัครพงศ์ สุขมาตร์ และ เจริญ สุขทรัพย์. 2559. “ยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อการบริหารจัดการสู่การเปลี่ยนผ่าน ศตวรรษที่ 21 : ไทยแลนด์ 4.0.” บทความจากวารสารหลักสูตรและการเรียนการสอนคณะ ครุศาสตร์ [ปีที่ 2/1, กรกฎาคม, 2559]. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- เมธิยา ญาณจินดา. 2558. “การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเลือกตั้งผ่านสื่อสังคมออนไลน์กับ ทัศนคติและพฤติกรรมกรมีส่วนร่วมทางการเมือง ของประชาชนในเขต กรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์และนวัตกรรมการ จัดการ, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- มนต์ชัย เทียนทอง. 2548. **สถิติและวิธีการวิจัยทางเทคโนโลยีสารสนเทศ**. กรุงเทพฯ : สถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ยุบล เบญจรงค์กิจ. 2534. **การวิเคราะห์ผู้รับสาร**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วรรณฤดี แก้วแกมแข. 2544. “ความรู้ เจตคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริโภคอาหารของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดกรุงเทพมหานคร.”

วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเกษตรศาสตร์เพื่อพัฒนาชุมชน, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วิไล แจ่มบุญ. 2555. “ความรู้ความเข้าใจของบุคลากรสายสนับสนุนและช่วยวิชาการ สังกัดคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขตกำแพงแสน เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC).” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขต กำแพงแสน.

วุฒิชัย อารักษ์โพชฌงค์. 2556. “อิทธิพลของการรับรู้ ทักษะคิด และการมีส่วนร่วมที่มีต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ตามระบบคุณภาพภายใน.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ศิริชัย พงษ์วิชัย. 2552. การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์เน้นสำหรับงานวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 20. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศิริพร ลือวิภาสกุล. 2545. “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตรับผิดชอบของสถานตำรวจภูธรอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.

ศรีเรือน แก้วกังวาน. 2538. จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สาโรจน์ กล่อมจิต. 2547. “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม เขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันราชภัฏจันเกษม.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ. 2559. กรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579). กรุงเทพฯ.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2560. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560 – 2564. กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์. (2559). Thailand 4.0 คืออะไร ศัพท์ใหม่ที่คนไทยควรรู้. สืบค้นเมื่อ 2 กันยายน 2559, [Online].Available

: <https://www.facebook.com/ETDA.Thailand/posts/1335382059808700:0>.

สำนักงานรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์. 2559. แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย ระยะ 3 ปี (พ.ศ. 2559 – 2561). กรุงเทพฯ : กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารต้นฉบับที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น ไม่สามารถนำออกจำหน่ายหรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต หากมีข้อผิดพลาดประการใด ขออภัยเป็นอย่างสูง

สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการเตรียมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม. 2559. **แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ. 2559 – 2563**. กรุงเทพฯ : กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร.

สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย. 2559. **กองปกครองและทะเบียน สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร. สถิติประชากรและบ้าน - จำนวนประชากรแยกอายุ**

อายุ [Online]. Available : http://http://stat.dopa.go.th/stat/statnew/upstat_age.php.

สุชา จันทร์เอม. 2536. **จิตวิทยาทั่วไป**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐพันธุ์. 2534. **ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์**. กรุงเทพมหานคร : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

สุชาติ โสมประยูร. 2520. **การสอนสุขศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

สุภาพ วัณนิพิฐพงษ์. 2542. “การมีส่วนร่วมของสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรมในการป้องกันอาชญากรรม ในเขตจังหวัดนครปฐม.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตสังคมศาสตร์ สาขาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.

สุภัททา ปิ่นทะเลแพทย์. 2542. **พฤติกรรมมนุษย์และการพัฒนาคน**. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.

สุมาลี ตั้งจิตต์ศีล. 2536. “พฤติกรรมกรเปิดรับสื่อเกี่ยวกับการรักษาคุณภาพแหล่งน้ำ กับความรู้ทัศนคติและพฤติกรรมกรมีส่วนร่วมในการรักษาคุณภาพแหล่งน้ำ ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์ พัฒนาการ คณะนิติศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุวิทย์ เมษินทรีย์. 2559. เอกสารบรรยายเรื่อง **ประเทศไทย 4.0 โมเดลขับเคลื่อนสู่ ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน**. กรุงเทพฯ.

สมคิด คำเจริญ. 2552. “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะภาวะผู้นำของผู้บริหารกับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานและการดำเนินงานองค์การบริหารส่วนตำบลสาขลา.” ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐประศาสนศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหิดล.

สมชาย หาญหิรัญ. 2560. เอกสารบรรยายเรื่อง **การขับเคลื่อนอุตสาหกรรมไทยสู่ “ประเทศไทย 4.0”, สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม**. กรุงเทพฯ.

อริภัทร สายนาคน. 2543. “การศึกษาเจตคติต่อการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะของครูที่ใช้คู่มือ การประเมินการปฏิบัติการสอน.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาปฐมวัย บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- อุทุมพร ไพลิน. 2540. “ความรู้เจตคติและการปฏิบัติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของบึงบรเพ็ด จังหวัดนครสวรรค์.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- Barnard, Chester I. 1972. **The Functions of the Executives**. Boston : Harvard University Press.
- Cohen , J. M., & Uphoff, N. T. (1981). **Rural Development Participation : Concept and Measures for Project Design Implementation and Evaluation**. Ithaca, NY : Rural Development Committee Center for International Studies, Cornell University.
- Cronbach, L. J. 1963. **Educational Psychology**. New York : Harcourt Brace And World.
- Davis, Keith E. 1972. **Human behavior at work : Human relations and organization behavior**. New York : McGraw-Hill.
- Dr.Borworn. (2559). ประเทศไทย 4.0 โมเดลเศรษฐกิจ. สืบค้นเมื่อ 2 กันยายน 2559, [Online].Available : <http://www.drborworn.com/article/detail.asp?id=16223>.
- Kagermann H. 2014. **Change Through Digitization -Value Creation in the Age of Industry 4.0**. Management of permanent change. Wiesbaden, Germany : Springer.
- Kall. V.R. and C.J. Cavanaugh. 1996. **Human Development**. California : Brooks/Cole.
- Lefrancois, G. R. 1996. **Psychology for Teaching. Sixth Edition**. California : Wads Worth.
- Marc Ingo Wolter et al. 2015. **Industry 4.0 and the consequences for labour market and economy** : The Institute of Economic Structures Research - GWS IAB-Forschungsbericht.
- Papalia, D.E. & Olds, S.W. 1995. **Human Development**. 6th ed. New York : McGraw Hill.
- Schmidt et al. 2015. **Industry 4.0-potentials for creating smart products : Empirical research results**. In Abramowitz W. (Ed.). Switzerland : Springer.
- Yuqin Feng. 2016. **Future development possibilities of talent management under the influence of ‘industry 4.0’** : University of VAASA Faculty of Business Studies Department of Management.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการศึกษาอิสระ
เรื่อง ทักษะคิดและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงาน
ต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง : แบบสอบถามนี้ได้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ประกอบการศึกษาอิสระ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาระดับปริญญาโท ตามหลักสูตรสาขาวิชาบริหารธุรกิจ คณะการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิจัยในเรื่องทักษะคิดและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัยจึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถาม โดยผู้ตอบแบบสอบถามจะไม่มีผลกระทบจากการตอบแบบสอบถามแต่ประการใด และการนำเสนอผลการวิจัยนี้ จะเป็นภาพรวมเท่านั้น โดยแบบสอบถามจะประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ทักษะคิดของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร

ผู้ศึกษาหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านเป็นอย่างดีและขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงที่ได้สละเวลาอันมีค่าของท่านในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

นางสาวกนกวรรณ โจมพรม

แบบสอบถาม

เรื่อง ทักษะคติและพฤติกรรมกรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย

4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างหรือเติมข้อความลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

1. เพศ

1. ชาย 2. หญิง

2. อายุ

1. 20-29 ปี 2. 30-39 ปี
 3. 40-49 ปี 4. 50 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

1. ต่ำกว่าปริญญาตรี 2. ปริญญาตรี
 3. สูงกว่าปริญญาตรี

4. อาชีพ

1. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ 2. ประกอบธุรกิจส่วนตัว
 3. พนักงานบริษัทเอกชน 4. อื่นๆ (ระบุ).....

5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

1. ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท 2. 15,001 – 30,000 บาท
 3. 30,001 – 45,000 บาท 4. ตั้งแต่ 45,001 บาทขึ้นไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 2 ทักษะคิขของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงคำตอบเดียว

ระดับ 5	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ระดับ 4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
ระดับ 3	หมายถึง	ปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
ระดับ 1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ทัศนคติของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร	ระดับความคิดเห็นของกลุ่มคนวัยทำงาน				
	5	4	3	2	1
องค์ประกอบด้าน ความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Component)					
1. ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0					
2. ท่านเห็นด้วยกับการปรับเปลี่ยน โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 3.0 เป็นโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0					
3. ท่านเห็นด้วยกับการปรับเปลี่ยน โครงสร้างเศรษฐกิจแบบขับเคลื่อนด้วยการพัฒนาประสิทธิภาพในการผลิตภาคอุตสาหกรรม ไปสู่เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม					
4. ท่านเห็นด้วยกับแนวคิดการปรับเปลี่ยน โครงสร้างทางเศรษฐกิจ					
5. ท่านเห็นด้วยกับการปรับตัวของบุคคลและองค์กรที่สอดคล้องกับโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0					
6. ท่านคิดว่าการก้าวเข้าสู่โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ทำให้เศรษฐกิจในประเทศดีขึ้น					
7. ท่านคิดว่าการก้าวเข้าสู่โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ทำให้เกิดการแข่งขันในการทำงานที่สูงขึ้น					
8. ท่านคิดว่าการเปลี่ยนแปลงทางด้านนวัตกรรมไม่เป็นอุปสรรคในการทำงาน					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทัศนคติของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจ ประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร	ระดับความคิดเห็นของกลุ่มคนวัยทำงาน				
	5	4	3	2	1
9. ท่านคิดว่าโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของระบบงานอย่างรวดเร็ว					
10. ท่านคิดว่าสามารถนำความรู้เกี่ยวกับโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้อย่างถูกต้อง					
องค์ประกอบด้านอารมณ์ ความรู้สึก (Affective Component)					
1. ท่านพอใจกับการปฏิรูปประเทศไทยให้เป็นโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0					
2. ท่านคิดว่าโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 เป็นเครื่องมือในการนำประเทศให้ก้าวไปสู่การเป็นประเทศในโลกรุ่นหนึ่งที่มีความมั่นคงและยั่งยืน					
3. ท่านคิดว่าโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 จะสามารถพัฒนาภาพรวมเศรษฐกิจของประเทศไทยให้ขึ้นไปในทิศทางที่ดีขึ้น					
4. ท่านคิดว่าโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 จะนำพาประเทศไทยให้หลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลาง กับดักความเหลื่อมล้ำ และกับดักความไม่สมดุล					
5. ท่านชอบแนวคิดโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ที่จะทำให้ประเทศไทยปรับเปลี่ยนจากเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยประสิทธิภาพเป็นเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม					
องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral Component)					
1. ท่านตั้งใจที่จะสนับสนุนการรับรู้ข่าวสาร โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0					
2. ท่านตั้งใจที่จะสนับสนุนการเตรียมความพร้อมของบุคคลเพื่อเข้าสู่โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0					
3. ท่านตั้งใจที่จะสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงแนวคิดทางเศรษฐกิจเป็นแบบเทคโนโลยีและนวัตกรรม					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทัศนคติของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจ ประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร	ระดับความคิดเห็นของกลุ่มคนวัยทำงาน				
	5	4	3	2	1
4. ท่านคิดว่าการติดตามข่าวสารนโยบายโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 จะช่วยให้ท่านสามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสม					
5. ท่านสามารถปรับตัวและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงระบบการทำงานที่สอดคล้องกับนโยบายโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0					

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำตอบที่ตรงกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของท่านมากที่สุดเพียงคำตอบเดียว

ระดับ 5	หมายถึง	ผู้ตอบมีระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	ผู้ตอบมีระดับการมีส่วนร่วมมาก
ระดับ 3	หมายถึง	ผู้ตอบมีระดับการมีส่วนร่วมปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	ผู้ตอบมีระดับการมีส่วนร่วมน้อย
ระดับ 1	หมายถึง	ผู้ตอบมีระดับการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด

พฤติกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขตกรุงเทพมหานคร	ระดับพฤติกรรมการมีส่วนร่วม				
	5	4	3	2	1
พฤติกรรมการมีส่วนร่วม					
1. ท่านศึกษาโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0					
2. ท่านค้นหาข้อมูลและศึกษาเกี่ยวกับโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 อย่างต่อเนื่อง					
3. ท่านสนับสนุนเกี่ยวกับการส่งเสริมให้ประเทศไทยดำเนินนโยบายโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0					
4. ท่านให้ความร่วมมือในการปรับเปลี่ยนนโยบายเศรษฐกิจประเทศไทยเข้าสู่โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พฤติกรรมที่มีส่วนร่วมของกลุ่มคนวัยทำงานต่อ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ในเขต กรุงเทพมหานคร	ระดับพฤติกรรมที่มีส่วนร่วม				
	5	4	3	2	1
5. ท่านได้รับการส่งเสริมความพร้อมในการเข้าสู่ โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0					
6. ท่านเข้าร่วมการฝึกอบรมหรือสัมมนาเพื่อพัฒนา ความรู้เกี่ยวกับโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0					
7. องค์กรของท่านมีการปรับตัวเพื่อเตรียมความ พร้อมเข้าสู่โมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 เช่น การ เปลี่ยนรูปแบบการดำเนินงาน โดยใช้เทคโนโลยีเข้า มาช่วยในการทำงาน					
8. ท่านปรับเปลี่ยนแนวคิดและพฤติกรรมการทำงาน ให้สอดคล้องกับโมเดลเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0					
9. ท่านปรับเปลี่ยนแนวคิดและพฤติกรรมกา รดำเนินชีวิตประจำวันให้สอดคล้องกับโมเดลเศรษฐกิจ ประเทศไทย 4.0					
10. ท่านจะบอกต่อถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ โมเดล เศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 ให้กับคนรอบข้างฟังอย่าง ต่อเนื่อง					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล นางสาวกนกวรรณ โจมพร
วัน เดือน ปีเกิด 22 มกราคม 2532
ที่อยู่ 62 หมู่ 2 ตำบลวังหิน อำเภอหนองสองห้อง จังหวัดขอนแก่น 40190
โทร.085-099-8960
ประวัติการศึกษา 2553 วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมสารสนเทศ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ประวัติการทำงาน พ.ศ. 2554

ตำแหน่ง BSS Engineer

บริษัท เทิร์นคีย์ คอมมูนิเคชั่น เซอร์วิส จำกัด

พ.ศ. 2554-ปัจจุบัน

ตำแหน่ง System Engineer Application

บริษัท ที.เอ็น.อินคอร์ปอเรชั่น จำกัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้